

Lim.

23

23

4° Cod. ms. 3

Inclus

= Cim 23

124 Bl.

Ms

IV

70

INSPE, CON-
TRASPEN.

M. D.

LXV.

Ioan. Eg: a Knö-
ringen Scholast: &
Canon: VVyr-
zeburgen it.

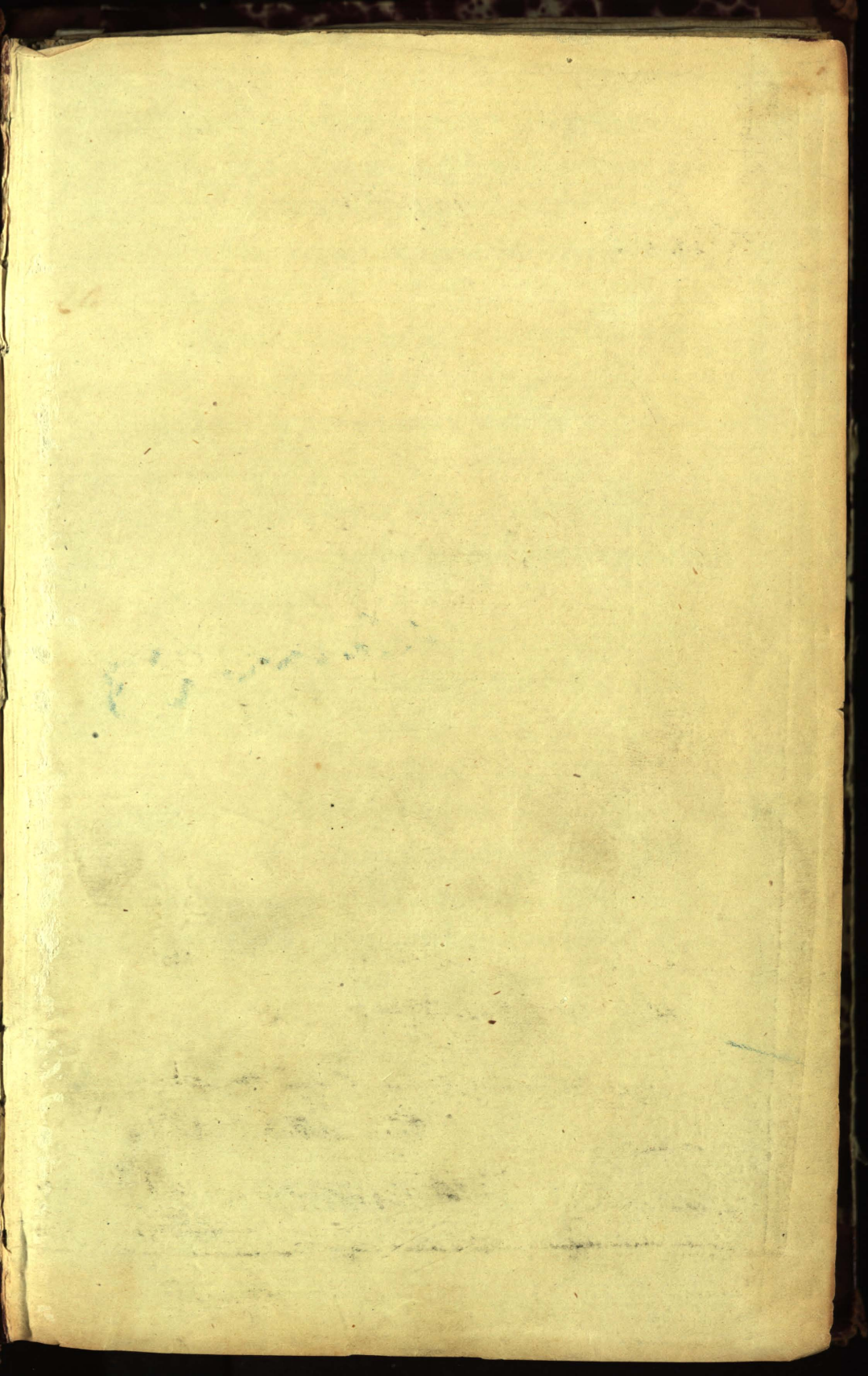
Sulpicius Sev. von Halms nicht benutzt
Cod. scheint zu v zu gehören.

-80-

In Visal patronum und von Rufinus Aquil.

f. ligne XXI 387. Rosweydis f. 222 zu
seinem Anhang [2° d. lat. 437 p. 222] im Ms 2° mem.
die Angelfrische Zeitrechnung betrifft. Wie ist dies?

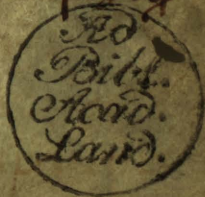
11. IX. 92.

25

In principio ergo narrationis nostrae ad
Iesum nobis precamur gratiam domini Iesu
Christi cuius uirtute omnia & pietatis &
exercitia apud Aegypti monachos habent
uidimus enim apud eos multos patres ce-
lestem uitam in terra positos agentes & no-
uos quosdam profetas tam uirtutibus animi
quam uaticinandi officio suscitatos. Qui-
bus ad testamontium mentorum nestignorum
quidem ac prodigiosum deerat efficacia
& merito. cur enim hi qui nihil terrenum
nihil carnale cupiunt non accipiunt ce-
lestium potestatem. Nonnullos namque eo-
rum ita ab omni malitia ac suspicione
uicium defecatos ut nec si aliquid ma-
li ad uideretur in insecto meminis-
sent. tanta eis erat tranquillitas ani-
mi tantum uisio inoleuerat eis bonitatis
affectus ut merito de eis dictum sit. Pax mu-
ta diligentibus; non moriturus comanent er-
go pheremum disperi & separatis cellulis
sed caritate conexus. Ob hoc autem diri-
muntur habitaculis ut silentis in que-
te & intentione mentis diuina secretis
nec uox aliqua nec occurrit illis aut ser-

no aliquis otiosus obturbat. Invenit ergo
in suo unusquisque loco animis uelut boni pa
tris christi expectat aduentum aut tamquam mi
ler parat in castris imperatoris presen
tia uel si delectus serui ad uentum domini
sustinent libertatem sibi partem dimune
ralargitur. Omnes ergo huiusmodi cibant
indumenta ut ulli us hostes sollicitudine
gerunt. sciunt enim quia sicut scriptum est
hæc omnia gentes cogitant. Ipse uero uis
a terra & regnum dei requirunt. & hæc omnia
secundum promissionem salutatoris ad po
nuntur eis. Denique plurimi eorum summa quo
pote necessarios ad usus corporum exueni
unt ad humana profugia sed ad dominum uersi
& ab ipso tamquam a patre possunt gentes que
poposcentur consequuntur. tamquam
in eis fides est que etiam mentis mentibus
ut trans feratur ualeant imperare
unde & nonnulli eorum inruptiones flu
unt in pacem uicina regionum congre
tat orationibus esse. & pedes inceden
tes. saluti eius profun da discesserunt
in manerque eius beati asperimerunt
et plurima atque in numerasigna que ap

feris & apostolis antiquis gesta fuerant
consūmarunt ut dubitan n̄ debeat ipsorū
mentis adhuc stare mundū sed illud ual
de mirū est cū semp optima que q̄ rara
sint & difficilia in illis tam utrūq; parit̄
conuenit se ut & numero inmensis in
uirtutib; incomparabiles sunt
enī alii in sub urbanis locis alii prura plu
res au. & egypti phesemū dispersi & uelut
quidā celestis exercit in pinctu posi
tus atq; in tabernaculis degen̄s ad
obediētiā iam p̄ceptorū resistēp̄
in tentis armis orationū pugnant & scu
top dei ab inimico insidiantē p̄tēt rez
nū sibi celeste conquist. sunt ergo orna
ta monib; quieti lenes tranquilli & ca
ntatib; uinculis uelut quādā gēmantā
te consistit ad emulatiōē uero uir
tutū certam in gen̄s & cōtēnetagona
staple enī unusquisq; clementior al
ter benignior hic humilior ille patientior
inuenit. Siquis autē sapiētiōr ceteris fue
rit hic ita cōmunis erga om̄s & medio
cris existit ut se cundū mandatū dñi
omniū inuicem & om̄niū seruus eē uide

aur quia ergo dimunese donatū mihi ē
 & uiderē eos & int̄ eē conuersationi eorū
 denizulis tā nunc que ad memorā dñse
 duxerit tñar raze temp tabo ut hiquiñ
 ne uiderunt eos in corpore opera eorū
 discētes uitā que p̄fēctā lēctionis in dicio
 colligētes ad emulatiōē sēi opērs in uiten
 tur & p̄fēctē p̄ciētiē pal mā requirant;

DE IOHANNĒ

Pri mū igitur tam quā ueſe fundam̄ tum
 nostri opērs ad exēplū bonorū omniū sumā
 m̄ iohannē. qui ueſe & iā solus satis supq;
 sufficiat. p̄elegiosas & dō deuotas m̄des ad
 uirtutū culmen eſeſe. & ad p̄fēctionis
 faſugia concitare. hunc enī uidi m̄ in
 thebaid̄is partib; in heremo que ad iacob
 ciuitatē l̄co. In rupe quadā montis ardui
 conmanente / arcentur ad eū difficilis
 aditus monasterii eius obſtruet & clou
 ſus. Ita ut qua dragensimo ſtatū anno
 usq; ad nonagenſimū quē tunc gerebat
 cū eum uidi m̄. monasterii eius nullis
 in rā uerit / aduenientib; p̄ fenestrā ſeu
 dendū p̄bebat. & inde eis uel uerbū di
 ad edificatiōē ut si qua fuſſent cōſalatiōis

responsa sed debat. mulier tam illuc nil
la ne ad compe tu quide eius accessit.
Sed & un raro & ceteris quib; q; tēponib; cellā
sane ospitalē & thn secur fieri p nstt.
In qua adueniantes elongis quis regio
nib; paululū requiesceyent; Ipse enī in
thn secur solus soli uacans. Non dieb; non
nocub; conloquidī & oratione cessabat
diuini illud & qd sup om nē mentē est
tota mentis puritate consēctans. Quan
to enī se ab humanis curis & conloquidī se
questabat. tanto illi uicini or & p pin q
ordī erat. In tantū demq; mentis sence
ntiate p ficerat. ut n̄ solū eorū que erant
scienciā conse q; retur ad nō uerū & eorū
que futura erant p scienciā me se retur.
Euidentiāq; eidn̄s p fectie gratiā conlu
lit. Itaut n̄ tantū ciuib; & p uincialib;
suis. Si forte p conla sentur futura p dice
ret. Sed & imperator theodosio uel qd
belli & eius habiturus esset. ut quibus
modis uictoriā cape set de tyrannic.
Sed & qd in ruptiones passurus esset gen
ciū barbararū sepe p dixerit. quo dā & iā
tēpote cū gen̄ & thio pū romanūm lītē.

arce suenen. quae p h m c est ex ethiopia
 iustis; thebedis curatit incursit et
 strigos plus mcer hostisrum dedis sel pda
 q daxit & uenientia d se p m ceno duci &
 inuenti confligens tunc quo dexignus
 et erat numerus militum et hostis in nu
 me p m u l t i t u d o . s t a t u t e m d e s i g n a n s
 uiam p gen quid securus. die enim qua
 dixi et hostem pro stemur et spolia capis
 pcedam . . . reuocabis qd cu suis sel imple
 tu etia apud augustu qua carus accept
 que futurus esset p dixit. hoc apud il
 lum p se tis gratia ita habebatur. ut
 magis hoc illo x qui per conlabantur.
 qua suis mexas ad senberet. dicebat eni
 non p se hoc sed pro illis quia audiunt a
 dno p n u n t i a n s . Aliud quoq; ualde mir
 p eu dnr hostendit. thubunus quida
 ad agendu milite p genr uenit ad eu
 ob se rape eu cepit ut p m i t t e j e t e t i a
 conuise sua uenire ad se. multanag;
 ecc dicebat per tullis se p en c u l a .
 ob hoc tan lu ut facie eius uideret. tum
 ille negat sibi umqua mons suis se uiden
 du muli eger. & p c i p u e s e q u o m i l l i u s

rupis remon coften o con cluſis re^o tñu
nur pſiſtit ob ſegrecando & con firmata
quod niſi ui deſſe eum eſſe ſine dubio in
mulieris ſtitia penturū. cūnq; ſit eſt.
ccc ſae pius eadē pſe ceptur. Et cauſa
mortalium ſuce con iugi confirmata
futurum. Atq; in de iñtentum un de
ſolutem ſp exuerat acceptaram.
tum fidei et in p ortunitate eius
aſpiciens ſenior uac de inquit uide
bit me con iux tu hanc no ſte. Non ta
men hu ueniet ſed in domo ſua atq;
in lecto ſuo monebit. poſt ha ſc uo
ba abſcedit uſq; ab iurta de m respon
ſi. In pectoro ſuo uerſans. Cum q; hae
eticem con iugi nuntiaſſet & ſimili
nihilominus etiam mulier ſermonis
inceſto fecit q; ce batur. ſed ubi ſomni
tempus ad uenit ad eſt homo di per
uiſū & ad ſiſtens mulier ſ de inquit
tua magna ē omulier & ideo ueni de ſi.
de ſo tuo ſatis faceſe te tamen moneo
n̄ ut faciē corporale ſer uoſ di deſider
ſed ut geſta & act p ſp̄m contē pler
ſp̄eſt eni qui ui uificat nā caro n̄ p̄leſt

6
quicquā ego aū non quasi iustus aut p̄feta
utputar sed p̄ de uestra int̄cerni puobis
apud dñm & concessit tibi omniū morborū
que sic corpore tuo patens sanitate exsergo
& hoc sanet tu & iustur & benedicetur dñm
uestrare & uos memorer esto de benefici
ad uobis conlatu & timete dñm sepe nec
amplius quā stipendur uestris debetur
aliquid requiratis. Sufficiat ergo tibi hoc
qd̄ uidet me in somnis & amplius non quirit.
Euzilans aū mulier indicauit uirosuo que
uidebat que audierat sed & habitū uirū &
uultū atq; omnia signa eius. & posuit sup
quo admiratur uir eius p̄gressus ad homi
nē dī gratias refert & accepta ab eo bene
dictione p̄cessit in pace.

Alio quoda tempore p̄positus quida mili
tū uenit ad eū cuius uxor grauida ab eo
felicitā illa ipsa die qua ille ad iohannē
uenerat pastū edens periclitabatur.
tū sc̄ homo dī si scier inquit donū dī &
quia tibi hodie natus est hodie filius age
p̄ dño gratias sed scito matre pueni peri
clitātā adert tam dñs. & inuenier eam
sanā festina ergo & redi inuenier

puerum septem dierum. et uocabitur
nomen eius iohannes. hic natus in do-
motua ceterq; uellic contaminatione gen-
tili. septem annis quib; peccatis tra-
decum monachis per diem rursus & ce-
lestibus disciplinis, multis presertim caue-
nentibus; ceteris uero uinculibus
siue peregrinis cum serpoporibus
occulta cordis eorum indicabat. & si quid
forte peccati ab eis in occulto fuisset & ad-
missum secretis arguebatur
& ad emendationem ac penitentiam
prouocabat. Nil quoq; fluminis siue ha-
bundantia aquarum siue penuria futura
esset predicabat. sed & si forte ex offen-
sa hominum plaga aliqua & correptio
adno immineret. Similiter premoner-
bat & quid cause esset pro qua intro-
duceretur castigatio designabat. sanita-
tes quoq; & curas corporum ita deposcen-
tibus; conferebat. ut omnem ex hoc iactan-
tiam fugerent. non enim permittebat ad re-
commodanter deferri, sed benedicens
oleum dabat ex quo puncti saniferebant
quacumq; infirmitate tenerentur;

7
Senatoris cuius dā uxor aliquando & ce-
cata ē hęc de p̄ cabatur uir suū ut eā pdu-
ceret ad hominē dī. cui cū res p̄dēx̄ uir
suus non ēē mox illi uidendi mulier ro-
gat ut iudicet. Et tantū modo in bicillita
sue causā & de p̄ cetur ut orationē faciat
p̄ se. cū legationē p̄ tullis s̄ & ad eū uirei
orant & benedicent oleū mittit ad eam
& quop̄ t̄ duū contingent oculos suos ui-
sū recepit & dō gratias egit.

Sed multarum eius gesta que narrare
satis longū est. unde omis sis his in t̄ im-
que audita cōp̄emus ad ea que oculis
nostris consp̄cimus. ueniam in septē
fuis similes com̄tantes quia ad eū ueni-
mus. cū q; salutarē sem̄ eū omni q; nos le-
gata suscepit s̄ & unū que q; n̄m gratis
ce adloquetur. rogatur a nobis oratio-
nē simul ac benedictionē dare. Hic enī
mor ē a p̄t̄ egyptū ut ubi aduenēnt fir-
statim p̄ orationē sibi inuicē considerent
in t̄ rogabat. si quis in nobis esset & dēncur
& ut om̄s ne gaur̄ mis. respiciens ad singu-
los intell̄xit ēē in t̄ nos quendā qui huius
erat ordinis sed latere cupiebat.

erat enim diaconus & hoc propter unum solum quod ei
fidus erat & iam ipsi tenens comitis igno-
rabant; Visurus enim taleractantios viros
humilitatis gratia celare uoluit gradus
sui honorem ut inferior haberetur in ordine
his quibus; selonge inferior esse mentis iudi-
cabat; Scripsit ergo iohannes ut eum uideret & quidem
cum esset adulescentior ceteris digito osten-
dens eum. hic inquit diaconus est. & cum ad-
huc negaret adprehendens eum manus
sue & osculatur eum & dicit. noli fili negare
gratiam dei ne incurras pro bono malum. pro hu-
militate mendacium. cauendum namque est
omni modo in mendacium. siue pro malo siue
& iam pro bono profertur uideatur. Quia omne
mendacium non est ad deum. sed sicut saluator dicit
a malo est. At ille his auditis qui eum blan-
dique eius correptionem equanimiter tulit.
& cum orationem domino obtulisset post finem
unus ex fratribus nostris tertiana aetate pro-
pauissime uexabatur. & rogabat homi-
nem dei ut ab eo curaretur. qui ait ad eum.
re tibi necessarium cupis abicere ut enim cor-
pora nitro ut alius huiusmodi mentis
abluuntur a sordibus; Ita anime languentibus;

alios q; huiusmodi castigationib; punyficantur. & post ea qua de his nobis multa p doc
trina mystica disseruit. benedicens tam
oleu dedit per unct æger omne continuo
abundantiã. fellis euomuit & sanis sim
peddit. pedib; suis addeuersionu redit.

Post hæc iuba & ergo nos officia humanitatis
atq; hospitalitatis & plen & corporis cura
ger. Ipse uo suo. nec legem nr̄i sollicitus
erat. iam eni continuo usu & iugi consue
tudine nec recipere cibũ nisi uespera po
terat & hunc exiguũ. erat au ad tenuati
& auri corporis p abstantia. Capillius
& barba quasi de languore nimio. & tenuis
utpote qua nullus sufficiens cib; nutritus.
nec leuior aliquis humor infunderet. ob
seruabat eni & ia tunc cu ia nonagenaria
ut supra diximus ageret etate ut nulla
p igne paratu sumeret cibũ post hospita
litate officia pgerat ad se sedere nos
iuba. & tunc demũ unde ut cur adue
nemus inquit. Cu iam
nos letos & omni
cu gaudio ta qua
natos p phos sice
piss;

Cūq. responderem qd. de hierusolimis ad
eū utili tatis & profectus ammentis causa
uenissemus. ut eaq. olim ad auditū nrm
fama pertulerat. Ipsi nunc oculis cerne
mus. Qm̄ quidē tenecius. solē in herese
memorie ea que oculus uident quā que
auris audiunt. Tunc beatus iohans uul
tu placidissimo & quocūq. subydens ex a
bundantie letitie hoc modo respondit
ad nos. miror inquit admodū dulcis
impueri laborē uos tantū itinere susce
pisse. cū nihil adhuc dignū in nobis uide
re possitis. homines enī sumus humi
les & igni nihil habentes in nobis qd. ut
expeti debeat ut mirari. & tamē etiam
si aliqd. esset in nobis secundū opinio
nē uestrā. Numquid tale quale legi
tis in p̄fectis dī & apostolis. qui utiq. ob
hoc in omnib. dī & clericis recitantur.
ut & epla u. de hominib; n̄ de lon
gē peregrinis locis que
rantur. Sed domi
unusquisq. & a
put se habeat qd
debeat imitari.

Unde plurimū miror intentionē ur̄i laboris
 ac tūdi qđ p̄fectur̄ anime ur̄e causā tantar̄
 superare rezioner̄ tantor̄q; laborer̄ adire
 uoluer̄tis. cū nos eor̄q; p̄ignita desidiaq; con-
 stringat ut nec cellular̄ nr̄ar̄ p̄gredi au deam̄.
 Uer̄ tam̄ qm̄ putatis eē in nobis aliquid ex q̄
 p̄ficere de^{be}atis. hoc p̄h̄mū uobis indicandum ē
 ut hoc ipsū qđ uenistis ad nos & tantū labo-
 rem uidentinos suscipistis ne iactantie ali-
 cuius habeatis p̄fecto ut non tam p̄ficere
 ad animi uirtutē quā p̄ferre se & iac-
 tare unusquisq; uim uelit p̄ eo qđ uident
 eos qui aput alios aut dicitur solo cognita ui-
 deantur. Craue ē iactantia uitā & p̄scu-
 losum ni mir. & qđ de ipso & iam p̄fectionis
 fastigio deicit animas. & ideo hoc uos p̄h̄-
~~monere~~ uolo. qđ aut ipse
 malihuius dupl̄e. que dā non nullis enim
 accidit ut in ip̄is statim inicit̄ conuersatio-
 nis sue. cū parū aliquid ut abstinentie
 impendunt ut pecunie in pauperes pro ro-
 gauent. & cū deo ita sentire debeant. Quasi
 qđ in pedib̄ abiceant. Ita agunt & ita sen-
 ciunt. quasi eminentior̄ sint illis quibus
 aliquid largiti sint. Alia uero ē iactantia

species cū quis ad sūmā uirtutē perueniens
non totū dō sed suis laborib; ac studiis depu-
tat & dū ab hominib; gloriā quęrit perdit ea
quę ad dō est. Prop̄t̄ qđ filii omni generis
fugiamus iactantię uitā nefoste incur-
ramus eū lapsū quē diabolus incurrit.
Tū p̄st̄t̄ ea cordi n̄ro & cogitationib; p̄s-
cipua adhibenda ē diligentia obseruandū
nā q; est nequa cupiditas nequa uoluntas
praua neqđ desiderū uanū & qđ non est
secundū d̄m radices in corde n̄ro deficiat
qđ huiusmodi enī radicib; continuo pullu-
lant cogitationes uazę & inutiliter & inlan-
tū molesterunt ut n̄c orantib; nobis ces-
sent neq; in conspectu dī consistentib; not
& p̄cer pro salute n̄ra offendentib; eru-
berent carū tēd̄t ap̄t̄m̄ uobis captiua
mentē & cū corpore stare uideamur in
oratione sensū & cogitatione euagamur
& ducimur p̄ diuersa. Siquis ergo est qui
reputat renūciasse mundo & op̄tib;
diaboli non sufficit in eo renūciasse ut
possessiones & p̄edia cetera quę seculi
negotia relinquerit nisi & iā prophit̄ntur
renūciauerit & inutiliter ac uanitate

cent uoluntate; Hæc enim sunt de quibus apostolus
dicit desideria uana & nocua que merentur
hominem in interitum: hoc est ergo ^{uere} renun-
diabulo & operibus eius: Diabolus enim per ali-
cuius uiti occasione & praue uoluntatis ad-
itum in seipit in cor nrm. quia uitia & peccata eius
sunt sicut uirtutes & dō sunt. si ergo sint
uitia in corde nro cū uenerit princeps eorū
diabolus quæ si ppho aut ton dant locū. & in-
troducunt eum uelut ad possessionem
suam & inde est qd nū quā huius modi corda
pacē habere possunt. Num quā quietē
sed sepe concitantur semp terrentur.
& nunc uana letitia nunc in uiti tristitia
deprimuntur. habent enim in ter se habitato-
res pessimū cui intro eundi ad se locū
passiones suas uoluntate fecerunt hæc contra
uero ment que uere renun-
diavit mundo.
Hoc est que absedit & amputauit omne
uitū & nullū intro eundi ad se diabulo
aditū dereliquit. ea sepe iracundiam
cohibet furore reprimunt mendacium fugit
& exegatur in uidiā. & non solū detrahite
sed ne male quidē sentiat aut suspicari
secus deprimosuo patitur. que stratis

gaudia sua ducit & tristitia eius sua tristitia deputat. Que ergo hoc & horum similia obseruat mens spū scō apert in se locū. Quicū ingressi fuerit & in lumina ueritatem se peribit iam gaudia seplectia sempertantia. paciencia. longanimitas. bonitas. & omnes qui sunt fructus oriuntur. Et hoc erat quod dicebat dñs in euangelio. Non potest abor bona fructos malos facere. & fructibus enim arbor cognoscitur.

Sunt autem nonnulli qui uidentur secto renuntiasse & curam non adhibent ad mundiciam cordis. Neque ut uita & passionem recēnt & anima sua. moresque componunt sed hoc tantum student. ut uideant aliquos scōrum patrū & audiant ab eis aliqua uerba. que uacantibus. aliter gloriatur se ab illo didicisse. Sic ubi forte ut audiendo ut legendo parum aliquid sententiae adquisierint. continuo docere se uolunt. non ea qua & legunt docent sed que audiunt & uidentur despicienter ceteros adfectant ipsi ad sacerdotium atque inmergese se conantur ad clerum;

11
nascientis. quia in omni condemna
tionis est. Si quis ipse uirtutibus polleat
& alios tamen docere non audeat. quam
si quis ipse uirtus & passionibus premitur
& alios de uirtutibus doceat. Sic ergo fluo
li neque fugiendum omnimodis. expecten
dum sed danda opera est ut uicia quidem
depellantur & uirtutes animi conque
rantur. diu autem iudicio relinquendum
est quod uelit & si uelit adsumere sibi
ad ministrum ut ad sacerdotium. Non
enim quod ipse in se habet sed quod dominus
adsumit ille probatus est. Monachi
autem illud est precipuum ut orationem puram
offerat deo nihil habens in conscientia
reprehensibile sicut & dominus dixit in euan
gelio cum steteritis ad orationem remitte
te fratribus uestris. si quid habeatis con
tra eos & cordibus uestris nisi enim remise
ritis fratribus uestris. si quid habeatis con
tra eos in cordibus uestris nec uobis remit
tet & pater uester. Si autem remisieritis fratri
bus uestris & uobis remittet & pater
uester qui in celis est. Sic ergo man
do ut supra diximus corde ad steterim

ante dñm & liber ab omnib; his vitis
& peccationib; que supra memora uim
poterimus in quantum possibile e. & iam
dñm uidere & orantes sculos cordis nr̄i
in ipsū direzere & uidere in uisibilem
mente non corpore. in intellectu scien
tie non carnis aspectu. nemo enī pu
tēt posse seipsā sicut ē diuinā sub
stantiā contueri. Ita ut speciē sibi ali
quā aut imaginē fingat in corde cor
pore. alicuius imaginis similem nul
la forma in dō nulla circū scriptio sed
sensus & mens qui sentit qui dempor
sit & p̄st̄h̄zere mentis affectū.

Non tam̄ comprehendere aut scribere aut e
narrare. & ideo oportet cū omniye
uerencia & metu accedere ad dñm.
& ita in eū libere mentis intuitū ut
omne quid quid potest splendore cla
ritatis fulgore maiestatis mens hu
mana conspiciere. sup̄ hęc om̄a eē cū
sentiat sepe. & hoc sicut diximus si pu
rament fuerit. nec ullis prauis
uoluntatis sordib; occupata. & ideo
in hoc maxime oportet operam

dare eos qui penuntiare seculo: & dñm
 sequi uidentur sicut scriptum ē. uagatē
 & cognoscite qm̄ ego sū dñs. Si ergo cognō
 uerit dñm in quantum hominis cognosce
 re possibile ē. tunc demū & iam reliquorū
 que sūt sciētiā capi & & mysteria di
 agnosceret & quando p̄hor fuerit mens
 tanto plura ei reuelat dñs & ostendit ei
 secreta sua. amicus enī iam efficitur
 dñs sicut illi de quib; dicebat saluator.
 am non uos dico seruos sed amicos. &
 omnē quid quid petierit ab eo tāquam
 amico caro prestat ei dñs. Ipse quoq; uir
 tutis angelice & cuncta ministeria
 diuina tāquā amicū di diligunt eum
 & obsequuntur petitionib; eius. & hic ē
 quē caritate di que ē in xp̄o ih̄u neq;
 mors separat neq; uita neq; angeli
 neq; principatus neq; potestates neq;
 alia aliqua creatura. & ideo carissimi
 quendo quidē hoc elegerit ut dō place
 atis & ad caritatē eius pueniatis. date
 opera alieni effici ab omni iactantia
 ab omni uicio animi ab omnib; diliciis
 corporalib; deliciarū corporales

non solum illas putetis quibus homines se-
culi fruuntur. sed abstinentium delicias ce-
dentesunt. omne quid quid cupiditate
sumpserit &iam si uile illud sit & quod in usu
esse abstinentibus; solum & aqua denique ipsa
ut panis sic cum cupiditate sumatur id est
non ut necessitate corporis sed ut animi
desiderio satur fiat hoc &iam abstinentium deli-
ciae. ut uo ducitur; Oportet enim omnibus
consuescere animam ut uo capere. Ideo de-
nique dominus docere uolens animam desideris
& uoluntatibus suis resistere dicebat. In-
trate per angustam portam quia lata est & spet-
tiosa uia que ducit ad mortem. angusta
autem & ardua uia est que ducit ad uitam. Lata
est ergo uia anime cum quali cumque deside-
rio suo satur fecerit. angusta uero est cum uo-
luntatibus suis repugnat. multum tamen
prodest adhuc abstinentia secretior ha-
bitatio & conuersatio solitaria quia in-
ter dum occasione aduentantium fratrum
& uentium ac redeuntium frequentia ab-
stinentie & passim monie frenalaxant.
& per huiusmodi occasiones uentur pau-
latim in consuetudinem & usum delicia.

rum & sic interdū & iā p̄fecti iam uis
 capiuntur. Ideo deniq; & dauid dicebat.
 & cōlongaui fugiens & habitauī in deser
 to. & expēctabā quis saluūm faceret apu
 nullo animo. & tēpestate. petrōcā autē
 uob quid & iam nūp cui dā ex fratrib; nr̄is
 acciderit aut̄cauiores uos p̄cedentia ex
 empla constituant;

Erat quidā aput nos monachis in hac ui
 cina heremo cōmanens cui habitaculū
 spelunca fuit uir sūmē abstinētiē cot
 tidianū uictū labore manuum quepens
 in orationib; die noctuq; p̄sistens cunc
 tisq; animi uirtutib; florens. sed hic letis
 successib; elatur confidere quasi in p̄fec
 tib; suis coepit & n̄ dō totū p̄sibi in eip
 si qd̄ profecerat deputare. hanc autē
 eius in uent animi p̄sūptionē conū
 nuo tēptator accedit & laqueos parat.
 Quadā namq; die ad uesperam fingit spe
 ciem decore mulieris oberrantis p̄ here
 mū que uelut fessa postnimitū labore
 accedens ad ostiū speluncā monachi.
 Laeta bundā simulans ac fatigatam
 in t̄p̄secus semel ipsam proicit atq;

obuoluta genib; uir; ut sui miseretur ex
orat. Nox enī in quid me infelicem in he
remo latitantē comprehendit iubeme se
quiescere in angulo cellule tue ne forte ef
ficiat nocturnis bestis praeda. at ille
primo miserationis obtinēdū recepit eā
intra speluncā requiescens que ei causa er
randi phesemū fuerit. illa causam fingit
satis accurate & interim uenena blan
dimenlosa atq; in lecebre uirus per om
nē textū narrationis intertext. nunc
semiserandā nunc & iam defensione
dignā ostendens elizantia & suauitate
sermonis inclinat animos hominis &
in affectū sui in lecebroso amore deflec
tit. hinc iā blandiora conloquia iocur
susq; inmiscetur manus & iam p cax
admū barbāq; quas uenerandi speci
e protendit. tum uero palpa se cerui
cem mollius collūq; leuigare. quid mul
ta ad ultimū captiū ducit militē xpī
continuo enī conturbat; intra sem & ip
sum & libidinis fluctib; aestuare cepit
nequaquā laboris p̄teritōs; nequaquā
p̄fermonis acpositi sui memor paciscit.

cū cordis sui concupiscentia & in tra arca
na cogitationū suarū foedus cū falsa uolun
tate componit. Inclinat stultus latera sua
efficitur sicut equus & mulus quib; nonē
intellec; atq; ubi obscenor iam conabatur
inire complexus. illa ululatu te terymū
daseuocis emittens umbra uterat tenu
is p manus amplectentis elabitur. ipsū
quoq; de decoris motib; in anes auser
sctante foedissimē cū in hysione deser
uit. tū p; terea multitudo demonum
in eye ad hoc ipsū sp̄ctaculū congreza
ta clamore ingenti cū cacinnio & p̄p̄
brationis elato; O inquit un; qui te & tol
lebas usq; ad celū quomodo demersus es
usq; in infernum; Disce ergo quia qui se
& tollit humiliabitur. tum ille uelut
amens effec; tur & de ceptionis sue pu
dore non fefens. Grauius a sem & ipso de
cipitur quam fuerat ad demonib; decep
tur. cū enī debuit se reparare sem & ipsū
& renouare certā m̄ ac satisfacionis
sue lacrimis & humilitatis fructibus
p̄noris elationis culpam deleere hoc non
faciens sed desperans sem & ipsū sicut

apostolus dixit. tradidit se omni impudici-
tie & iniquitati. se gressus enim ad uitam
secularis preda demonum factus. se fugit
namque conspectus omnium scilicet ne quis pos-
set eum salutaribus monitis deprecipitose
uocare. Si enim sed de se semel ipsum pro-
uita & abstinentia uoluit se & recuperas-
set sine dubio & locum & gratiam suam.

Denique audite quid & de alio gestum sit. simi-
liter quidem temptato sed non simili spiritu tem-
tationis effuso. Fuit quidam uir in hac pro-
xima ciuitate uitam turpissimam per om-
ne facinus ducentis. ita ut opinatissimus
in flagitiis haberetur. hic aliquando diu-
seratione compunctus ad penitentiam uer-
titur & intra sepulchrum se quodam conclu-
dens priorum scelerum pollutiones lacryma-
rum fontibus diluebat diebus ac noctibus in faci-
em prostratus & ne ad leuare quidem au-
sus oculos ad celum neque uocem emittere &
nomen dei nominare. sed in solis gemitibus
& fleatibus perdurabat. & ita quam uiuentis sepul-
tus de inferno. lam quoque modo mugitum
cordis gemitumque seddebat. cumque in his posi-
to ei septimana una transisset & nocte ue-

manu ad eum demones in sepulchro claman-
 tes & dicentes. quid est quod egis o impurissime
 & flagitiosissime. postea quam omni spur-
 citia omniq; in puritate saturatus es.
 Nunc nobis castus & elegiosus procedis. & p-
 ea quam consenuisti in sceleribus; nesciam suffi-
 ciunt uisus ad facinora. tunc christianus
 uidehurs & pudicus & poenitens quasi uo-
 alius tibi iam ullus possit dany locus satia-
 to in malis nisi ille qui tibi nobiscum debeat
 unus & nobis er alius esse iam non poteris sed
 magis redi ad nos & quod super tibi tempus in-
 fruenda uoluntate non perdas preparam
 affluenter delicias preparamus scorta
 nobilissima & cuncta alia que florent tibi
 possent reparare gratis sine iuuentur.
 quid temet ipsum uanis & inanis; confici
 cruciatibus; quid temet ipsum ante tempus sup-
 plicis trader. quidem alius passurus
 in inferno nisi hoc quod nunc tibi ipse con-
 ciscis si te poena delectat. & p- p- ta paulu-
 lum & inuenies paratam nunc in t- m frue-
 munentibus; nos tuis que dulcia sepe & gra-
 ta duxisti hanc & huiusmodi plura & p- p-
 branibus; eis ille iacebat in mobilis ne au-

ditū quidē suū conuertens ad eos necullo
penitus sermone respondens cūq; ille se
pius eadē repetere nō & alia diuora nec
ille omnino moueretur in furore plapside
mones ubi uiderunt uerba contēmi uerben
bus conficere adgressi sunt multaq; suppli
cis & cruciatū semine cē reliquerunt.

Nō tam tot tantisq; cruciatib; mouens sal
tim potuit loco in quo orationis causa iacu
erat postera die quidā suorū requirer
eum humanitatis dū taxat gratia in ue
niunt poenis incredibilib; adfectū & cau
sam pconlantes cū didicissent rogabant
ut curse gratia respor tans se ad domū propy
am patere tur abnegat & in eodē perma
nēt loco tunc uero & sequenti nocte repe
tentes demones grauiorib; eū uerbenb; cru
ciant sed nec sic quidem mouens uoluit loco
melius eē dicens. morte subire quā ultra
demonib; oboedire. tertia nihilominus
noctē multitudo conuenit demonū & ab
q; ulla miseratione intruenter in eū om
bus poenis cruciatib; q; conficiunt. cūq; tā
corpus defecisset & in supplicis & gemis
tamen sp̄r̄ obsistebat impeto demonum

qđ ubi in pñ p uiderē & ex clamantes uoce
 magna uicisti in qui unē uicisti & uelut air
 tute quā dā celatur fugati precipites abice
 dunt nec ultra ei quicquā sue afus aut cele
 nr̄ intendunt. Ipse uō in carū uis uisib; ani
 mi p̄fecit & ita op̄natus monb; effec̄tus est
 actorius diuine gr̄atę gl̄oria repletus ut
 omnis hęc reziō quasi celo eū lapsū uide
 re & unū esse conuicere credebat ange
 loꝝ om̄s penes simulatq; uno ore dicentes.
 Hęc ē mutatio dōctę & excelsi. quā dō ex emplo
 eius quā semē & ipsos desperauerant. rur
 sus ad poenitentiā salutis reꝝerserunt &
 emendationē sui quā p̄hus desperauerant
 p̄sūpserunt. quā dō admirationē eius
 de ip̄sō iam in fēno p̄ccatoꝝ retrac̄tist̄
 & ad uirtutū indolē separat. Illonamq;
 tantā in mutatione conuersō omnib;
 omnia uisa sunt possibilis. non solū enī
 emendatio moꝝ florebat in eo & ad sūptio
 uirtutū uer̄ & gr̄atia dī plūꝝ ma conlata
 est. signa enī & p̄dizia que ab eo facta sunt
 quā dō aput dñm habere & mentū. testa
 bantur sic humilitas & conuersio bonorū
 omniū materiam p̄rebat. elatio uō

& disperatio inle nytus & mostis cau
sa ad effugienda u pericula lapsum &
conquyenda di gratia atq; ipsius diui
nitate euidentiore notitia capiendam
plurimum prodest secretis conuersatio
& heremi in tesoris habitatio. Quod in
uor n̄ tam uerbis quā reb; ipsis & exem
plis docere melius puto. Fuit quidam
monachus qui in heremo hac p̄re ceteris
interior habitabat. hic cū plures annos in
abstinentia p̄durasset & prouecti tēpo
ris p̄pe iam ad senilem uenisset & etatem
omni uirtutū floreato matur actotus
continentie magnitudine sublimatus cū
in orationib; & hymnis sedule dō deserui
ret tāquā merito militis suo dñi remune
rationes parat. utpote qui incorpore ad
huc positus ad instar angelorū in corpo
res uite officis fungeretur dignū iudi
cans annonam celestē p̄bere in deser
to ei quicquid celestē res ē puizilib; prestola
batur & cubus. uolens ergo dñi & iam in
hoc seculo remunerari fidele eius propo
sitū ad p̄uidentię sue sollicitudinē cot
radia iunctus eius reuocat curam

ut enim cibi urū propositis & nature necessi-
 tar: In grediens speluncam suam inuenie-
 bat mensē panē suppositū missē suauita-
 tis miriq; candoris & quod refectur & grati-
 ar diuine p̄stantie referens rursus
 ad hymnos & orationes conuertebatur.
 ad quē multe reuelationes multaq; de
 futuris reb; adō p̄monitiones fiebant.

In his ergo talibus actantibus p̄fectibus posi-
 tur gloriā quasi demeritis suis cepit
 & celestis benefici munus uitesus debi-
 tū duxit continuo subintrat eum parua
 quedam desidia animi tam parua quā
 nec posset aduertere. Post hoc creuit ma-
 ior necligētia ita ut tardior iam fieret
 ad hymnos sed & adorationē pigrius
 surgeyer. psalmi quoq; ipsi non ea qua-
 p̄nus uigilantia canerentur sed ubi par-
 uum quid exhibitū fuisset solitum in se
 si anima eius quasi nimio labore fatigata
 se qui ecce festinabat quā sensus eius
 sepius effectur de sublimiorib; ad inferiora
 conruerat & cogitationes sue p̄diuēta eū
 p̄cipitia rapiabant. Erat enim iam in corde
 eius clandestina quedam turpis ac nefan-

da cogitatio. consuetudo tam prior uel ut si
decursus aque & iam cessante remigio ad
huc se priore impetu nauigium ferat.
Ita & uetus institutio ad consueta hominē
officia retraherent. Ob quā causā & ista
re adhuc in suo statu uidebatur. hic ergo
cū post orationes cibū solitū requisit & ad
uesperā ingressus locū eum in quo uesci
consueuerat inuenit solitū solitū panem
mensē suppositū & quo se fecit nihil
decorū que in corde suo uersabantur
emendatione curauit neq; in mutatio
nis sue damna presens sed spernendo mi
nima paulatim recasurum non intel
lexit. In terrea cū graui iā libidinis incen
dio stimularetur & inflāmatus turpi
concupiscentia raperetur. rursus ad
seculū illam interim die cohibuit se & soli
ta hymnos & orationū ministeria &
more persoluit atq; ingressus ut cibū
sumeret panē quidem inuenit mensē
suppositū sed aliquantulo sordidior. rem
admira tus est & tristis effectus intel
lexit enī qd ipsum respiceret. hoc genus
monstrū tamen cibosūpto se fecit est.

In diem tertium typlicatus sursum stimulus
 coepit. occupauerant enim cogitationes
 eius quasi iam pro sensibus & secum positae
 secumque; accumbentis imago mulieris quam
 & complecti sibi uidebatur & ad turper
 usum habere substratam. processit tamen
 & frequenter die ad solita prallendi & oran
 di officia sed stabat uagus oculis & inle
 captiuus; cumque solitum in gressibus ad uespe
 ram requireret cibum. panem quidem inuenit
 super mensam sed sordidissimum atque an
 dissimum & quasi muribus ut canibus undique
 confosum; tunc ille ut hoc uidit in gemitu
 & lacrimas fudit. sed non ita ex corde nec
 ita uberes que possent flammam tantae igitur
 nis extinguere. uerum tamen sumit cibum.
 sed neque quale consueuerat neque quantum
 solebat. cum interim cogitationes eum
 tamquam cohortes barbaricae undique circum
 uallantes et omni ex parte in eum tela iac
 culantur a uinctum captiuumque eum ad
 sectum pertrahunt; Exsurgens ergo coepit
 iter agere noctu per horemum & tendere
 ad ciuitatem. sed ubi dies factae ciuitas
 quidem longe adhuc ab erat. Ipse uero cum

rapidissimo aestu coq; setur: & fatigase-
tur in heremo undiq; uersus considera-
re oculis coepit & requiescere sic ubi esset
in uicino monasterij: & cum perposisset fra-
trem quorundam cellula; tendebat illuc
ut apud eos requiesceret: que ubi adesse
senserunt seruidi continuo percurrunt
in obuia & ut ut angelus dei excipientes ado-
rant pedestrauant adoratione inuitant
mensam ponunt atq; omnia secundum
diuinum mandatum complent caritatis
officia: uerum ubi refectus est & paululum requi-
euit & mox se quocumq; aberuditissimo peccate
coeperunt uerbum edificationis expetere.
ac monita salutis inquirere in interroga-
te quoq; eum quomodo quis diaboli laque-
or possit effugere. aut si quando turper
in iecent animo cogitationes quomodo
depelli possint & abici: tum ille ut con-
pulsus est monita fratrum; dare & salu-
tis eos uiam docere. ac deinde diuis demo-
num quas seruis dei intendunt facere ser-
monem illor quidem plane & sufficienter
edocuit. sibi uero ipsi stimulos conpunc-
tionis infixit & in semetipsum regressus

ait. Quomodo ego alios moneo & ipse
 decipior. aut quo modo alios corripo qui
 me ipsū non emendo. age ergo miser facito
 ipse phor que fecere alios docer. cūq; hui
 usmodi in crepationib; uteretur ad
 uersū semet ipsū & in telluris & semi
 serabili subplantatū ualedicens fratr
 bus continuo recessū rapidissimo. in he
 semū dedit & ad speluncā de qua dis
 cesserat redit prosterbens sed nō ino
 ratione dicens. nisi dñs adiuuiss& me
 paulominus habitass& in inferno ani
 ma mea. & iterū pcculominus fui in om
 nimalo. & paulominus consumauerat
 me in terra. In hoc uere completum est
 qđ ait scriptura. frat̄ frat̄e adiuuans
 sicut ciuitas mōnita & fortis. post hęc
 ergo permansit omniuita sua in luctu
 & lacrimis. uidens se diuinitur sibi conce
 sū celeris mense beneficiū p̄dēdisse.
 Coepit enī in labore uultus sui manducare
 panē suū. concludit autē se in traspelun
 cā atq; in ciliue & cinere iacens tā diu
 lugens flensq; p̄mansit in orationib; do
 nec ad sistens ei angelus dñi dicens & ad eū.

suscipere dñi penitentiã tuã & se propiti-
atus est tibi. sed caue ne ultra elatur deci-
piaris. uenientia uero a te fr̃s quos tu ipse docu-
isti a deferentibus tibi benedictiones quas sus-
cipere ne recuses & sumens cū eis cibum
ager gratia dō tuo; hęc autē locutus sū uob̃
filii ut sciretis in humilitate quantū
sit firmitas & in elatione ruina quā p-
na ideo deniq; & saluator nos̃ primā
beatitudinē de humilitate docuit dicit̃
Beati pauperes spū. qm̃ ipsorū est regnū
celorū. Simul huius modi exēpla discen-
tes ut cautioretis sitis ne ad demonib; inco-
gitationū subtilitate seducamini.
p̃pterea enī & forma huius modi inter
monachos obseruatur. ut si quis ad eos
ueniat siue uir ille seu mulier sit siue
senex siue iuuenis & iam si notus & iam
si notus ante om̃a uicioratio fiat & no-
men dñi inuocetur. quasi fuerit aliqua
transformatio demonis continuo ora-
tione facta diffugiet. si uero incogitatio
ne uestra suggerunt ipsi demones ali-
quid unde laudari debeat & ex tolli
ad quiescat eis. sed tunc magis uos m̃d̃

ipsos humilitate in conspectu dñi & p̄nihil
 loquere. cū uobis illi aliquid de se & tanta
 laude suggerere r̄t deniq; ^{sc̄ia} me frequenter
 demoner noctib; seduxerunt & neq; ora
 reme neq; requiescere permiserunt
 factas quas dā p̄ totā noctem sensi
 bus meis & cogitationib; suggerentes ma
 ne uero uelut quadā inlusione prosterne
 bant se ante me dicentes indulgenobis
 abba quia laborum tibi incursimus tota
 nocte. Ego autē respondi ad eos. discedite
 a me omnes qui operamini iniquitatē
 & non tēp̄tetis seruu dñi; & uos ergo o
 sili quietē & silentiū q; diligite & s̄uenis
 operā date atq; exercite uosmetipsos
 ut frequenti conlatione mentē uestrā
 puram exhibeatis dō nec orationes uestrę
 impediantur aput dñm. quā uis enī & illi
 bonū opus agant & sit in illis p̄b̄alis con
 sciencia. qui inier secul celes posti exer
 centur in opib; bonis & occupant semel
 ipsos actib; religiosis & sc̄is ut hoc p̄ita
 litate sectando. uel caritatis ministe
 rus obsequendo. ut misericordias acui
 sitionis. aliaq; huiusmodi opera

Explendo. In quibus, aliis quidem boni re-
aliquid conferant semetipsos tam cas-
tos seruent. sunt ergo & isti probabiles
& ualde probabiles quibus bonis actibus pla-
cent deo & sunt operarii inconfusibiliter
mandatorum dei. sed tamen hec omnia ter-
renos habent actus & erga materiam cor-
ruptibiles geruntur. qui uero in exercitio
mentis desudat & spiritaliter in se semet-
ipsum ex tollit sensus longe illis superior
iudicandus est locum namque in se semet-
ipsum preparat ubi sanctus spiritus habitat & obliuio-
nem quodammodo capientis terrenorum solli-
citudinem gerit de celestibus & eternis.

Constituit enim seipsum semper ante con-
spectum dei & omni presentium rerum sollici-
tudines post se gerit iactans solo diuini
desiderii calore constingitur. & ideo in
locis diuini positus & hymnis & psalmis
die ac nocte non potest saturari.

Hec & multa alia huiusmodi beatus iohannes
per multum continuu loquens ad nos ani-
mas nostras refecit & innovauit. ut autem
coepimus ab eo uelle proficisci. datis nobis
benedictionibus pergit inquit in pace.

Ophi hoc autē scire uos uolo qđ hodierna
 die uictorie relesioni principis theodosii
 alexandrie nuntiatę sunt de eugemo
 tyranno. Nō esse autē & ipsū theodo-
 siū non multa post pro p̄a morte uitā
 finise. cūq; profecti ab eo fuisset hęc
 ita gesta eē ad p̄dem conperimus ut ip-
 sē dixerat post dies autē insecuti nos
 quidā fr̄ adnūciantes nobis qđ ipse
 sc̄ ioh̄s in p̄ce qui euenit obitus autē
 ipsius talis quidem fuit per t̄m dū
 inquit unū nullū ad se inl̄isse permisit
 & positę genib; in oratione reddidit
 sp̄m atq; perrexit ad dñm cuius gl̄a in
 secula seculorū am; DE OR.

Vidimus aliū apud thebeidem mira-
 bilē uirū or̄ nomine. hic multorū erat
 monasteriorū pater qui habitu ipso
 honoris uidebatur angelici. nona ginia
 iam agens etatis annos. barba pl̄xa.
 & claritas carnis. splendida uultus &
 aspectu italesur. ut pluraliquid habere
 quā in hominis natura ē uisio ipsa uide-
 retur. hic prius in ultima heremo pl̄x-
 mis abstinentię & laborib; exercitatus.

postremo in uicino urbi monasterio insti-
tuebatur. in adiacentibus; autē habitationis
sue locus diuersi generis arborū siluarip-
se per se planiā hanc ponendo conseruit.
In quibus ut nobis a plurimis sanctis patribus
adfirmatū est ante illius aduentū nullū
omnino uirgultū fuit ob hoc autē planta
uit hanc siluam ut fructus quos inibi congrega-
re cupiebat non haberent necessitatem
ligni gratia longius euagandi habens
curam & in his que ministris tunc corporis
necessaria sunt. sed precipue salutis esse
ac si dei ipse tam cū esset in heremo her-
bitis pascebatur & radicibus; quibusdam &
hec ei dulcia uidebantur. Aquā uero si-
quando inueniret & bibebat. orationibus
& hymnis occupans omne diei tēpus
ac noctis. ut autē ad maturā peruenit
statē apparuit ei angelus in heremo
pulsū dicens eris in gentē magnā & mul-
tus tibi populus credetur & erunt que
per te saluanda sunt multa milia homi-
nū quantos cūq; aū in hac uita positus
conuertens ad salutē suptantior prin-
cipatū accipies in futurū. & nihil uere.

Ans. nūquā enī aliquid tibi dēnt eorum
 que ad usum corporis requirantur quotiens
 hęc poposceris adō. hęc cū audiret ad uici
 moralia loca accedit & primo solus sub par
 uo tugurio qđ sibi ipse comtemplaret habi
 tare coepit. hęc enī; composita uersens
 solis inter dū & iam post quā inuata
 ieiunia litteras primo ignorauit. cum
 autē ^{de} heremo ad hęc que supra diximus
 uiciora habitaculis loca accessisset.
 data ei diuinitus gratia ē. & cū a fratribus
 oblatus ei fuisset corōc quasi olim iam. &
 sciens litteras legere coepit. conlata ē
 ad uerrū demones uisus. ita ut multa
 & his quos uisuebant demones & iā inu
 ti ad eū ppererentur. pro testante sum
 mo da mozo demontur eus. Sed & alia
 quā plura mās sanitates operabatur. con
 grezabantur. interim ad eū plurimie
 multitudo inermōachoy. inē quos cū
 & iā nos aduenis sanus uis nobis letici
 mur redditur. cūq; salutaris nos drāse
 moys sibi solito pedes hospitū propriis
 manib; lauat & doceret nos & scripsit
 que ad edificationē uite ac fidei p̄tinere
 cepit.

erat enim ei docendi gratia ad o[mn]ia conlata: cu[m]
itaque nobis plurima scripturarum capitula
sapienter disseverisset: rursus ad oratio-
nem conueyrebatur: consuetudo autem eie-
rata non prius corporale cibum sumere
quam spirituale xpi communionis acciperet
quo precepto post gratiarum actionem ad hor-
tam nos etiam ad reficiendum coepit. Ip-
sometamen sedens nobiscum nunquam cessaba-
bat aliquid de studiis spiritualibus commo-
nere; narrabat ergo nobis tale aliquid:
scio inquit hominem quendam in heremico
propter conuictuos annos nullum super se
habere cibum. angelus enim dei tercia quaque
die escam deferrebat ei celestem & hoc cibum
erat hinc potus; ubi tempore suo huiusmodi
hominem quia uenerunt ad eos demoniaci
in specie celestium militum & habitu angelo-
rum cursum igneum agentes plurimum appar-
tatu tamquam magnam aliquam regem de-
ducenles isque quia ceteris ut rex haberi
uidebatur dicebat ad eum implesti omnia
o homo super est ut adores me. et transiit
tamquam sicut heliam. sed monachus
hic audiens dicebat in corde suo quod de hoc

cotidie ego salda toyē que est rex mī ad
 oro hic si erit ille quomodo hoc amē posce
 re qd̄ indefinenter me facere scire & p̄
 hęc respondit ad ipsū & ego habeo meū p̄zē
 quem cotidie sine intermissione adors-
 tu autem non esse ex mī & continuo inimi-
 cus ad hęc uerba nusquā comparuit uenit
 hęc ille quicquid de alio nobis narrāns suager-
 ta sub alterius p̄sona narrabat p̄p̄s-
 tam que ad erant ipsi nobis confirmabant
 qd̄ ipse esset qui hęc & uideret & audiret.
 Erat ergo hic magnificus pater qui inter
 cetera bona & iam hęc p̄stabat adue-
 niētib; fratrib; & cū ipso habitare uolen-
 tib; faciebat conuocari fr̄s qui secū erant
 & in una die adueniēti fr̄t̄ cellulā edi-
 ficabat & cetera in hoc opere magna ala-
 cūtas fr̄t̄nū. uno quoq; edito p̄tinan-
 ter conueneret. aquam uero porrigere
 aut aquā in fundere. aut ligna deferre
 ubi uero perfectus fuisset ipse eam omni-
 bus utensilib; ut necessariis instructā
 tra debat. hic aliquando cū falsus qui-
 dam fr̄ adire uenisset & inde p̄t̄rnu-
 dus uos timē sua occultasset

arguit eū corā omnib; & in mediū
quod occultauerat protulit & ita per
tinuerunt om̄s ut de reliquo nemo au
deset corā ip̄o fallere. tanta erat in
eo uirtus animi & tanta diuine gratie
magnitudo quā abstinentiæ labore &
fidei puritate quæsiuerat. multitudine
nera autē fratrum cū ip̄o posita tanta gra
tia erant repleta ut cū ad ecclesiam
conuenirent chorū angelorum uersab;
acmenib; resplenderent ad imitatio
nem uirtutū celestium in hymnis & lau
dibus dī per uigiles uiderentur;

DE AMMONE;

Vidimus autē in thebaida & iā alium
uirū nomine ammonē. patrē thum
milū circiter monachorū qui taben
nensi appellabantur. in zona abstin
entiæ; uirōs quib; usus esse in ducato
bus qua si sac discipline & pelle confecta
collo per tergū & latera descendentes
conlegi cucullis & iā caput operire ma
xime cū ad cibū uendū fuerit eis que
& iā faciem uelare ne alius aliū
parcius cibū sumentem ab

dephendit est autē eis & incapiendo
 cibo sūmum silētiū ita ut nec putetur eē
 in eoloco aliquis hominū ubi sedetur ad men-
 sas & om̄s eoꝝ conuersatio ita in multitu-
 dine posita qua si esset in solitudine dum
 ita latet & unius cuiusq; abstinentia ut ab alio
 dephendi non possit. sedēte ergo ad men-
 sam contingentes magis quā sūmētes
 cibor ut nec defuisse mensis nec tam uen-
 thsatis fecisse uideantur. maior quippe
 est continētis uirtus his abstinentis que
 in oculis hęc benēt & in manibus.

DE ABBABENO.

Uidimus & aliū senem mansuetudine
 om̄s homines excellētē benū nomine
 de quo adreuerabāt fr̄s qui cū ipso erant.
 qđ neq; iuramentū unquā neq; menda-
 ciū de ore eius p̄cerrent. neq; ullus homi-
 nū iratū uiderit eum aliquando aut ser-
 monē superfluū otiosūq; proferentē.
 Sederat uita eius insū mosilētio mosq;
 tranquillū & p̄ om̄a quasi angelici ordinis
 uim humilitas quoq; in mensa & in om̄ib;
 p̄ nihilo sem & ipsū ducens. demiq; nobis
 multū rogantib; ut aliquē sermonem

ab eo edificationis audierim uix impetra se
potuimus ut pauca nobis de mansuetudi
ne loqueretur. hic aliquando cū bestia
quedam que ipso potamus appellatur
regionē sibi proximā uicināq; uastaret.
Rogatur ab agnoscis uenit ad locū. & cum
ad immanē beluonem puenisset ait ad
eam. precipio tibi in noīhū xpī ne ultra
uastis hanc terrā. tū illa quasi angelo
persequente effugata nusquā conparu
it. omnino si milimo de corco dillū ab eo
alio tempore fugatū perhibebant;

DE OXYRINCHO:

Uerimus autē & ad ciuitatē quandam
thebaidis nomine oxyrinchū in qua
tantā selegionis deprehendimus bona.
ut ea nemo dignetur sufficere narra
re. repletā namq; eam monachis in thyn
secus. uidimus & de thynsecus omni separ
te circū datā edes publice. si que in ea
fuerant & tēpla superstitionis antiq; ha
bitationes. Nunc erant monachos & p
totam ciuitatē multo plura monas
teria quā domos uidebantur. Sunt autē
in ipsa urbe quia ē ampla ualde & popu

losa duodecim. & ote. in quib; publicus agi
 tur populi conuentus & ceptis monaste
 rijs in quib; p̄ singula orationū demur s̄.
 Sed nec per tempus nec turres civitatis
 aut ullus omnino angelus eius mona
 chōrū habitationib; uacat quiq; per om
 nem partē civitatis die ac nocte
 hymnos ac laudes dō refert om
 nes urbem totam quasi unā
 diēlesiam faciunt. nullus
 enī ibi inuenitur aut hese
 ticus aut paganus sed om
 nes ciues xp̄iani om̄s ca
 tholici. ut nihil omnino
 differat. si ep̄s in platea ora
 tionē aut in ecclesia indicat.
 ipsi quoq; magis tratus aut principales
 civitatis & reliqui ciues studiose per sin
 gulas portas stratuunt qui obseruent
 ut sic ubi apparuerit peregrinus aut
 pauper certatim ad eum quā ipse occu
 pauent abductus que sunt necesse
 consequatur; De his autē que ex ganor
 ab ipsis populis gestantur uidentibus
 transire nos per ciuitatē suā & utur.

angelis occurrentibus atq; honore de-
fentibus quomodo enaryem. aut de ip-
sis monachis & uirginibus, quorum in nu-
mero multitudine ut supra diximus,
in illa urbe habentur. sequentes enim
a se ep̄o locipsum uirginum a uirgi-
nū & deo emilia monachorum
inibi habitare conperimus.
quorum omnium affectū erga
nos & honore quē exhibe-
bant nobis exponere. nec ser-
mo sufficit nec uere cun-
dia permittere quomodo
pallia nostra se inde uentur.
uno quoq; nos sibi rapiente
& ad se arduose cupiente. ui-
dimus quoq; ibi plurimos sc̄orum pa-
trum diuersas dignitates habentes ali-
os in uet bodi alios in abstinentia ali-
os in signis & uirtutibus ministrantes.

DE THEONE

Uidimus alium non longe a urbe ad eam
partē que em̄o ut ad heremū nomi-
ne theonē uirū sc̄m in racellulā suā
clausū solitariū qui per hi bebatur xxx.

annis silentia habuisse continentia.
 quique tam multas virtutes faciebat
 ut profeta apud illos habere dicitur. conue-
 niebat namque ad eum per dies singulos infir-
 morum plurima multitudo ad quos
 ille per fenestram manu profertur. & unius
 cuiusque capitis superponens ac benedicens
 eos sanos ab omni egrotatione remitte-
 rebat. hic & iam ipso visu tantum venerabi-
 lis erat. tantumque reuerentie gerebat
 inultu ut inter homines angelus ui-
 dere tur. ita letus oculis & plenus totius
 gratie apparebat. huic cum ante paruum
 tempus ut conperimus noctulatio nesci
 superuenissent aurum se apud eum inuen-
 turor credentes oratione sola ita eos
 uinxit ut non potest. ad fixum uerese
 omni non potest. mane uero cum
 ad eum turberet soluto conuenissent & ui-
 derent ad ianuam eius latrones uole-
 bant eos igni tradere at ille per uerum necessi-
 tate conpulsus. unum solum eorum est
 uerbum sine inquit istos abire in lesos.
 alioquin gratia a me fugi & sanitati.
 populi uero ut audierunt in hoc contradi-
 .cere

non audent demiserunt eos latro^{ner}
uō uidentes qđ serū gestū est abiecta
scelerū uoluntate p̄teritā malorū
penitudinē gerentes ad monasteria
uicina confugiunt atq; ibi emenda
tionē uite formā modūq; suscipiunt.
Erat autē supra dictus uir eruditissi
mus non solū grecorū & grecorū lingua
sed etiam latinorū ut & ab ipso & ab his
quies ad erant didicimus sed & ipse
leuare cupiens & solam peregrinatio
nis nre laborē in tabella scribens ad
nos gratiā doctrināq; suis exemplis
ostendit; erat autē cibi ei absque uinis
opere dicebant autē qđ & noctibus ad
heremū p̄gre diens comitatu uteret
plurimō heremum bestiarū. Ipse uō hau
rens aquā de puteo suo & p̄sebens eis
pocula obsequio eam remunerabatur
laborē huius autē sui manifestū datū
indiciū qđ uestigia bubalorū capreasq;
quē & bonā grex circa eius cellulam
plurimū deprehendebant; De apollo mo;
Urdimas & alij sem uirū nomine apol
loniū apud thebaidā in finib; hermo

polis ad quā ciuitatē saluatorē cū ma
 na & ioseph de iudeis sibi uenisse tra
 dunt secundū p̄fectiā eras dicens ecce
 dñr sed & sup̄ nubē leuē & uenit in egiptū
 & cōmouebuntur manu facta egiptiorū
 a facie eius & cadent in terrā: uidimus
 ergo ibi & iā & tēplū ipsū in qd̄ in gressu
 saluatorē contriisse om̄ia idola in terrā
 & cōmīta cēmemorabant. Vidimus
 ergo supra dictū uirū in uicina herome
 sub monte quodā habentē monasteria
 erat enī pater monachorū: circū t̄ quin
 genlorū & famosissimus in omnibus
 thebaideis sibi: habebat utroq̄ opera enī
 magna erant ei & uirtutes multas signa
 q; plurima & p̄digia faciebat p̄ eum d̄
 a pueronā q; in abstinentia enuchus
 ubi ad maturā uenit statē gratiōsi
 sēp̄ cū ipso cōfuit. Erat enī annorū
 octoginta cū eum uidiorū s̄ in mo iaste
 nos̄ cōgregatiōne florentē s̄ & ipsi
 qui uidebantur eius eē discipuli ita p̄
 fectierant & magnificū m̄s p̄ne
 possint signa facere. Quindecim enim
 annorū recessis de ḡ se cū ferebant

ad heremū dicit sibi cū quā dragmā an
nis. fuit res in exercitiis spītalibus conuer
satur arebant uocē dī ad eū dilata dīx
isse. apolloni per te p dā sapienā am sa
pienā in egipto & intellēctū prudenā
um yep babō p dē saū mihi & iam quinnē
ipso sum sapienē babilonis & omnē
culturā demonū subruet. p gē ergo nūc
ad lō habitabilia generabis enī mihi po
pulū substantiā cū p fectū emulato rem
ope x bono x. at ille respondens ait. au
fer a me dñe iactantiā ne forte electus
sup firmior caedam ab omnibus bonis.
tūc respēt ad elin rursus diuina uox
mit tēmanū tuā ad ceruicē tuas & qd
comprehendens constingit & sub iye
na obrue. at ille sine mora in lecta ma
nē ad ceruicē suā ad p hēdit quasi
paruulū quen dā ethiopem & conūuo
dem rōtēū sub haxena clā maniem.
& dīcōtē. ego rū supbia demon. post hęc
ad eū uox facta ē ad dō dicens. p gē nūc
omnā enī que cūq. ad dō p p cēns conseq.
nr. ille ergo post hęc peryexit ad ealō
ca in quibus homi nes habitabant.

tēporib; aū hęc fēbāt iuliani tiranni.
 fuit in locis spelunca que dā heremi ui
 cina in qua habitare coepit in desinent
 die & nocte orationibus uacans eaq; cen
 tum ut aiebant per dies uicib; tot idem
 que per noctes cur uan' gēna con signa
 bat dō. cibo aū magis celesti quā huma
 na utebatur. indumentū eius stuppeū
 colobium erat qđ apud illor leuiter ap
 pellatur & lin' eū qđ collū & caput ob
 uolueret. que tamen indumenta fere
 bant pman' si se ei in deserto nū quā
 ueterat. Erat ergo in uici. no heremi
 loco in uisitate spī de zonis signa & sanita
 tes miras efficiens quas enarrañ p su
 in mensitate sicut ab his quicū ipso erant
 senionib; componitur uox nullas sufficē.
 fama autē magnifica de eo peruulgata
 cū admiratione omñū quasi profeta
 aliquis aut apostolus habere coepit &
 uicinis ezezionib; monachi diuersis ex
 locis conueniebant ad eū & tā quā
 pio paty magna munera suas singuli
 quiq; animas offerebant. at ille unū
 quēq; eorū tota ezezione suscipiens

ad bene operandū aliorad bene intel
legendū prouocabat sed & ipse p̄fusor
tendebat & exemplis ea que uerbis doce
re cupiebat. Aliis quidē diebus unum
quēq; a put sem & ipsū & erceye absti
nentiā quā posse & sinebat. die uō dom̄n
ca can̄tatis gratia secū om̄s cibū sume
re hortabatur. cū tamen ipse solus
abstinentiē & obseruationib; deseruisset
herbis solū modo autⁿ olenb; utens nec
usū aut ministriū ignis admittens.
hic cū audisset iuliani ut supra diximus
tēporib; frat̄rē quendā admilitiā con
phensum detineri in carcere. uenit
adeū cū frat̄rib; solandi gratia & ut
moneyret cū innēcessitate tenere con
stantiā atq; imminentiā contēnere
achdere pericula. tēpore nī ait. certa
minis adest in quo fidelū mentes tēp
tationib; p̄bande sunt & nocende.
cū q; his & aliis uerbis roboraret an̄mos
adultercentis. supuenit centurio & in
dignatus cur in troise auresse & cla
ues ea t̄n secus carcerē inposuit ipsū.
quoq; & om̄s qui cū eo uenerant par̄tē

concludens quo scilicet & iam ipse simile
 admittit de tenebris officium constituit
 quoque custodes quam plurimos & abscessit.
 medio autem noctis ad stare uisus est an-
 gelus ingenuus luce resplendens & obstupe-
 factis propter hasque custodibus carceris daus-
 tra patefecit. scilicet egressibus: pro uia quo uis
 oculos. raga banz eor discedere dicens.
 melius tibi est non prohi quam diuina uisita-
 tiobis tere que eor curam gerebat. mane-
 uero & iam ipse cenatio cum principalibus
 uiris festinus ad carcerem uenit rogans
 ut discederent omnes qui tenent uideban-
 tur. dicebat enim domum suam terremotu
 magno concidisse & elector quosque famu-
 lox suorum peremisse; scilicet uo his audiat
 huiusmodi laudor que ceaserunt. & egressus
 si ad heremum. erant in uno positi secun-
 dum apostulorum & epistolam habentes animam
 & cor unum. patrem autem senior docebat
 eos ut cotidie proficerent in uisitibus; &
 insidias diaboli & cogitationes quas in-
 fert hominibus; in uisitibus statim retunde-
 rent. si enim aiebat confingatur caput
 serpentis omne eius corpus mortuum red-
 ditur.

13
ob hoc enim mandat nobis dicitur obseruare
caput serpentis ut omnino stectim ab
inicio. nec recipiamus malas & sordidas
cogitationes in corda nostra. quanto ergo ma-
gis non conuenit esse in sensibus; nos huius co-
gitationum fantasias quas etiam in initio re-
cipi uetat. sed & illud monebat ut in uir-
tutibus; alter alterum uincat. nec peccatiatur
se unus quisque in seipso primo suo sensu;
Hinc autem dicebat. scietis uos proficere in uir-
tutibus; si nulla uobis passio fuerit erga
mundana desideria. hoc enim est intuitum
donorum dei quod si etiam ad hoc uenerit
quis uestrum ut & signa & mirabilia faci-
at non extolletur pro hoc neque in cogita-
tione sua exaltatur tanquam ceteris pre-
latus sed in hoc ipso omnibus debet ostendere
quod donum gratie huius acce-
perit. alioquin reducit se ipsum & ipse
deceperit & gratiam perdit & habebat
ergo hanc magnificam uerbi doctrinam sic
& iam nos ipsi ex parte fructus sumus sed
maior se habebat in operibus; gratiam.
omne enim quid quid petitis & a deo sine
mora consequebatur sed & reuelatio

nes ei plurime ostendebantur. denique se
 moysē fratrem suū qui & ipse in heremo
 defunctus ē. cū quo plurimo tēpore ge-
 rat uitam pfectā uidet in somnis in se
 de apostolica residenē atq; unū & ipsius
 effectū hereditatē sibi iustitū & gratiā
 reliquisse. cūq; & iam & iā psem & ipso
 oraret ut uelocius eum dñs adsumeret
 & cū ipso sibi sequiē prestaret in celis.
 Responsū est ei ad dño saluatore. parum
 adhuc ipsi temporis in terris deberido
 nec uitę & conuersationis eius plurimi
 emulatores & istant. populos nāq; ei
 multos credendos ēē monachorum.
 & exercitiū quēdā piorū ut per hęc dig-
 nam pro talib; meritis remunerationē
 inueniat aput dñm. hęc autē ut uide-
 ita gestarunt. conuerunt enī & omni
 loco monachi fama & doctrina eius
 inuitati & p̄cipue & exempli eius quā
 plurimi seculo renuntiantes. conueniū-
 quendā magnificū fecerunt aput eum.
 in supra dicto montis loco cōmunē uitā
 mensē unius unanimitē conseruan-
 tes. hoc ergo tāquam uere celestem

quendā & angelicū cernebamur sper-
citū omnib; uirtutibus adornatū. nullus
sane in eis sordidis utebatur in dumentis.
sed splendore uestiū pariter atq; animo
rū nitebant. ita ut secundū scripturam
letare tur hebreus sitiens. & multi filii
eius uideantur in deserto. quę quamuis
de edera dicta sint. tam in egipti deser-
tis hęc & iam historiarum relatione comple-
ta sunt. ubi enim tanę per urbes multitu-
dines ueniunt ad salutem quantę e-
gipti deserta protulerunt. quanti popu-
li habentur in urbi bus. tanę poene ha-
bentur in desertis. multitudinis mona-
chorum. unde mihi uidetur & iam a pos-
toli dictū in eis eē completū. qđ ubi ha-
bundauit peccatū ibi rēp habundauit
gratia. abundauit enim aliquando
in mundis idolox cultus. in egipto sicut
nusquā gentiū. canes enim & simias atq;
alia pestenta ueneratisunt. alia quoq;
& cępas & nonnulla horū deos credebant
sicut ab ipso patre apollonio narrante
didicimus. causam enim nobis phise eox
supstitionis hoc modo exposuit bouem.

qui dā aiebat dīm crediderunt ali
 quan do egypti pro eo qđ per ipsum iura
 exco lenles uictū cibā q; capiebant
 sed & aquā nili p eo qđ uniuersar
 habat egypti ziones colebant quo
 q; & terrā utpo te ubi herem ce tēss
 ter hī canes & iam ut supra diximus
 & simias ac diuersā herbarū genera atq;
 holerū colebant p eo qđ occasione sibi
 salutis phēc uenisse opinabantur tem
 porib; faraonis circa hęc em singula
 occupatio eius exposita ui debatur. cū ille
 paget nros psequens submersus est
 & unusquisq; id qđ occupari uisus est
 utine faraonē sequeretur hoc sibi dīm
 reputauit dicens quia mihi dī fuit
 hodie ut non sequer faraonē & si
 mul cū ipso demergeret. hęc ergo erant
 uerba scī apollonii sed multo magis il
 la scīe opostel que in opēb; & uisita
 bus habuit. de eo dē apollonio erant
 aliquando in circui tueris posita decē
 circitōr geniliū uici apud quos demo
 nica supstatio sūmo studio colebatur
 tēplum erat amplissimū atq; in eo

simulacrū qd monstrat circū fons
asa cerdotib: bacchanū tu cum
reliqua multitudine circū eun
tib: & quasi paquis fluuiali bus
p fanamysteria p agentib: conū
git autē sub eo tēpo re: quo huiusmo
di ab eisorgia gerebantur iteragere
beata maria apolloniū p ipsa loca cum
aliquantū fratibus: & cū uidisset in
feliciū turbas quasi demone quo
dam agibacchanq: p cāpos miratus
errorem eorū p xis genib: inuocauit
dn̄m & saluatōrē n̄m & om̄s eos qui
cehmonis demonis aiebantur cū
simulacro suo stas fecit in mobiles
nec p̄gre diom nino usquā posse atq:
ita per totā diem rapidissimā ad us
tra estib: p manserunt: ignorantes
ūnde eis herere uno in loco in mobiliū
con tizis & tunc sacer totos eorū dice
bant in heremo cōmanere apollonū
nomine & ip̄sus eē hęc opera qui nisi
esset scōratus sibi p̄p̄culū p man su
rū: ut autē ad se tante miraculum
con uenerunt undiq: quā audierunt

& per conlanter que tanlica causa exiſte
 rent. monſtrū ignorare ſe p̄gnatū fate
 bantur. ſuſpicionem tamen dā ſibi
 dicunt. ſupra dictū quē ſcoraſ por
 ſede poſcunt. tunc quidā ſcillit ueſe
 eos opinati ſunt. nā ſi & uidiſſe ſe cum
 illo itinere p̄ſeſe uenſem. conſiſman.
 & tamen adhibere que putabant p̄d
 eſſe auxilia non morantur. ad ducunt
 boues quoſ uixitate uidere tur. poſſe
 mouerū ſimulacrū. ſed cū ne ſic quidē
 aliquid proſſis ſent omnia auxilio fruſ
 trati. legatos ad hominē dī mittunt
 pollicentes ut ſi eos reſoluat. hiſ uincu
 liſ panter quoq; erōnſiſiſ. uin cladis
 ſoluent. hęc ubi nuntiata ſunt. eiſi ſi ſi mo
 ra deſcendit ad eos. & orationē ſola ad
 dñm fuſa om̄s reſoluit. at illi ſi ſi dila
 tione unanimiter om̄s conſuſiunt. ad
 eū ſaluatorū n̄ro dō credentes. & gratias
 referentes. ſimulacrū ueſo qd̄ erat lig
 neum. continuo igni tradunt. ipſi autē
 ſecuti hominē dī & clenē dī ſociati ſunt.
 pluſmi uō & ipſiſ cū ipſo p̄manſerunt.
 & ſiā nunc in monaſterio deſunt.

facti tam huius mirabilis fama ubiq;
 diffusae. & multi pro hoc ad nom dñi con-
 uerterebantur. Ita ut in omnib; illis regio-
 nib; nullus iam pene gentiliū remaneret;
 Post aliquantū autē tempore certam
 erat disimilis inter duos uicos. hoc cum
 munia tū fuisset homini dī festinans;
 descendit ad eos pacis gratia. sed illi fu-
 rore conuersionis incensi. nullo genere
 ad pacis consiliū flectebantur. maxime
 quod unius partis populus plurimū & ducis
 inuicib; cuiusdam latronis gerebat qui
 ipsius cestaminis signifer uidebatur.
 Hunc cū uideret apollonius paci resisten-
 tem dicit ad eum. si mihi opem ce arqui-
 erere uolueris ad pacē rogabo dñm
 meū & remittet tibi peccata. at ille
 cū audisset nihil omnino distulit. sed
 genib; eius pro uoluntate supplicabat ei.
 tum de inde conuersus ad turbas que
 eū fuerant secute. fecit omnes cū pace
 descendere quib; sece denūb; ipse per-
 mansit cū homine dī & petens ab eo
 pmissū. tum uō apollonius ad sumens
 eū cū ipso iter agens ad monasteria

ipse cecidit quē cū sub hāre^{na} obruissent
 manere gressi in uenerunt abestis effossū
 aelanitū. cūq; om̄s admiratio habuisset
 qđ sermo hominis dī ita fuisset inpletur.
 Conuersi sunt om̄s ad fide dñi & apolloniū
 profeta m dī predicabant. Sed & hoc nor
 non effuziat qđ ab eo p̄mis ad huc dieb;
 quib; in spelunca habitare cū paucis fra
 trib; coeperat factū didicimus dies sc̄ ad
 erat pasche. & cū solemnitat̄ uigilia p̄m
 sacramentorū que in tra speluncam fuis
 set expleta atq; ex his que fuerant apud
 eos refectio pararetur; erant autē pauci
 tantū modo & sic ei panes atq; holera & ex
 his que sale aspersa reponi apud eos sol
 lēne est. tum apollonius fr̄s qui secū e
 rant ad loquuta coepit. si est in uobis fi
 der & uere fideles sumus famuli xpi pe
 tat unusquisq; nostrū ad dō si quid qua
 si in die festo sumere liberat̄ habet. at
 illi ipsi potius que eos & etate & mentis
 precellet. hęc ad eo porcenda p̄mit
 tunt semet ipsos in fauores huius gratie
 iudicantes. tum ille cū alacritate ora
 tionē fundit ad dñm qua expleta

cū omnes respondissent amen ecce
sepeniens ante fores spelunçe aditare uen-
dunt homines quosdā sibi penitus igno-
tos. quique tā multas copias rerū omni-
um que ad usus dūtaxat ciborum perti-
nent detulerunt. ut neque tā multa ne-
que tā diuersa facile quisquā uideret.
in quibus erant que dā que omnino in
egyp̄ti regionibus nūquam uisa sunt. po-
morū genera & magnitudo incredibi-
les uis nuxes ficus mala quoque pum-
ica & ante tēpus omnia faui ad eque
mellis & lactis copiam nicolai & iam in-
genles & panes calidi & mundis. simi-
quitamen peregrini uiderentur esse
puencie uis huius uō qui hęc detulerunt
statim ut tradiderunt quasi festinan-
ter ad eum a quo missi fuerant redeun-
tes discedunt. tū ipsi gratias dño
referentes & his que sibi fuerant dela-
ta uesci coeperunt quorum tanta fuit
copia ut usque ad diem penitencos ten co-
tidie minis data sufficerent. certi
quod hęc sibi ad ō sollem mizat gratia
missa sint conprehensur & iam hoc quod

quidam ex fratribus cui deerat humilitatis
 & mansuetudinis gratia. poposcit ab eorum
 petere & ad dno & sibi donaretur hoc munus.
 orante illo tanta in eu gratia mansuetu-
 dinis & humilitatis aduenit ut omnes frs
 stupefieri de tranquillitate animi eius.
 & modestia in quo prorsus nihil horum.

Orta est aliquando fames. Iudebant
 apud thebaidam. scientes autem habi-
 tatores terre illius. qd monachi quicu-
 apollonio dno seruebant frequenter
 & iam sine cibo p dmi gratiam pasceban-
 tur omnes simul cu uxore & filijs p gunt
 ad eum cibum simul benedictionemq;
 petentes. at ille nihil dubitans pferre
 coepit & his que ad usum fratrum repo-
 sita erant & daret singulis copiose.

Cu uero per sole panum spors reman-
 sis sent. fames au populor uehementi-
 urgeret. iub & pferri in mediū spor-
 tar que sole sup auerant unius diei
 uictum monachis prebitur & in auditu
 totius populi. qui famis necessitate
 confluxerant. eleuatis ad dmi mani-
 bus ait. numquid non uale manus

domini multiplicare hęc sic dicit spiritus sanctus non
deficit panis in postis his donec satie-
mur omnis de frugibus novis & plurim
sehis qui tunc in presentia fuerant confir-
mabantur quatuor continuis mensibus
neque constat ut unquam erogari panis ex
postis neque de eis potuit aliquando
Similiter autem & alio tempore fecisse eum
destruendum & olei specie prohibentem
quibus uisitatibus motus diaboli dixit
se ad eum ferri num quid helice festu
aut aliquis alius profeta ut apostolus
quod hęc facere ausus es. at ille respon-
dit ei quid enim nonne & profeta & apos-
toli homines erant qui nobis & fidem
suam & gratiam tradiderunt. aut tunc
deus presentis erat. nunc uero absens est
deus omnia potest. si ergo deus bonus est tu
quare malus es. hęc ut supra diximus
a senioribus religiosis & sanctis per eum
gestis si de narratione conprehensus
& quia uisus est si delusit habenda rela-
tio. maior tamen si de feru perit
& alia hoc quod nos ipsi oculis nostris in
spectamus. penas enim postas panibus

deserunt uiderunt aduacuas mensas &
 cu septem panibus mense atq;
 ad omnem satietate consumerentur
 plene nihilominus recolligebantur
 Aliquod qd apat cu miru uidimus n
 si tebo qes etiam nos frs cu uenise
 mus ad eu & ecce lon ge ad huc nob
 positi. ab etur monasterio occur
 serunt frs qui ab ipso ante th
 duu audierant de ad uentu nostro
 occurserunt au nobiscu psalmis
 hoc enim moyses eis fa ceye in ad uen
 tu omniu monachoyz adorantes
 in facie sua usq; ad tra osculabant
 nos atq; ostendentes nos si bini uice
 dicebant istisunt frs de quoyz ad ubi
 tu ante th duu nob pater apollony
 pcederat dicens post th duu ad
 futuros qes de hierusolimis uenien
 tes alio go & frathb; pcedebant
 nos alisequebantur utraq; tam tur
 ba psallebat ubi autē ad ppinquase
 coe primus audita uoce psalmi & ia
 ipse sos pcedit in occursum & ut
 in die nos statim ppor adorauit usq;

ad terrā & surgens osculatus suscepit
pit. ubi aū in stans sumus monia p̄p̄m
oratione p̄mū ut mons ē data pe
des nros p̄p̄is manib; lauit & cete
ra que ad requiē corporis p̄tinent ad
impleuit. hęc aū ita facere ei mos erat
omnib; adue. mientibus illud quoq;
mons erat a p̄te uē ut fir. quicum
ip̄sō sunt non p̄p̄is. cibū su. me sent
quā cōmunionē dominicā percipe
rent circa horā dienonā. & post hoc
inter dū sic usq; ad uesperam p̄ma
nebant. dū uerbū dī audientes de
man data dñi in plendis sine int̄mis
sione docebantur. Post hęc hęc iā cibo
supto alii ip̄sō ad heremū sece debant
p̄ totā noctē scripturas diuinas memo
riate colentes. alii in eodē loco ad quē
conuenerant p̄manebant & usq; ad
lucē in hymnis & laudib; dī per uigi
les durabant sicut & ego ip̄sē p̄sēns
uidi. Aliquantū uō ip̄sīs circa horam
nonā m. cū descen dis sent de
mo. nle p̄cepta gratia dñi stati
disce debant solo hoc sp̄itali cibo con

docebat eū multa. re debere ordinem li-
te & patienter adō querere misericordiā
promissionē q; & fide & peccare. omnia
enī possibilis dicebat esse credenti. cū
que noctis tempore si in monaste-
rio requieuisse nisi p̄uisū ambo uident
se esse in celis ad sistere ante tribunal
xpi. uident & iā angelos dī & scōs quosq;
adorantes dñm. & cū hęc uident & iā
ipsi adorarent dñm. uox dñi ad eos defē-
tur dicens. licet nullas sit cōmunio luci
& tenebr̄is ne est aliqua portio fidelicū
infidels. tamen donatur tibi salus ista
ur. p̄ quo supplicasti apolloni sed & alia
multa. cū audissent in celesti uisione
positi que neq; sermo enarrare sufficit
neq; auris audire. surrexerunt et omni-
& q; uiderant fratib; indicarunt ad-
mirati autē ingens eē coepit. cū unū
atq; idem somniū uterq; narrarent.
per mansit autē cū fratribus. latro ille
iā seruitam suā moysesq; ad omnē inno-
centiā pietatē q; cōmutans tamquam
inagnū uersus & lupo ut in eo plenissi-
me complexi uideretur. p̄fectus erat

dicentur lupi cū agnis. parcentur uicini
 ibi quosdam & iā gentis ethiopum uiros
 cum monachis ui ueniet & mult^{is} & his cete
 ros monachos obseruantiā religionis &
 uisitate animi precelleret ut & in
 ipsis complen uideretur. schp que dicit.
 ethiopia preueni & manus eius ad dō.
 Ad huc ingens scī apollonius fama feyeba
 tur. etiam hoc dicendū est. li quo dam
 tēpore dicebatur q̄or ta in ter duos
 uicos quorum alius xpianorū alius gen
 tilium fuit. procedunt & utraq; parte
 armatorū turbe plurimę. accidit ut
 uir scī apollonius sup ueniret. cū q; eos
 hortaretur ad pacem quidā eorum
 qui inter gentiles quasica pat & causa
 belli illi us stabat homo tru colenius
 & ferus obstitebatur uehementer dicit.
 Non se pmittere se h pacem usq; ad mor
 tē suam. tum ille β & inquit ut optar
 nullus enī alius p ter te perime tur
 sed & mortuo tibi sepulcrū β & non tū
 ra sed bestiarū ac uulturū ueniet sed
 continuo sermo eius efficitur ueritas.
 nullus enī alius & utraq; parte nisi sol

37
contendit. & hoc faciebant p̄ plun̄ mos di
et supra modū aū letitiae ḡteu dium
inerat in eis. & tanta exultatio quan
ta habent ab ullo hominū non possit
inter h̄s. nullus in eis th̄stas omnino
inueniebatur. sed & si aliqui uisus fuisset
& aliquanzulū m̄stior. statim pat̄
apolloni us causā m̄stias p̄quirebat.
sequenter aū & iam sic aliquis occulta
se uoluit s̄ ipse nunciabat quid latebat
in corde. ita ut is qui pat̄ebatur agnos
cere. monebat ergo eos dicens. non o
portet se prorsus in esse th̄stia his
quibus. r̄a. lus indō est & spes in regno
celorū. th̄stentur aiebat gentiles &
luzent̄ iudaei planzant̄ sine cessatio
ne peccatores. iustitiam letentur. nā
si hi qui terrena diligunt sup̄ fragilib;
& caducis rebus letantur. nos qui an
te gloriā spem & eternitatis habent
ex̄pectationē cur nō omni exultatio
ne letemur. aut non & apostulus nos
ita monet dicens semp̄ gaudete si
ne intermissione orate in omnibus
gratias agite. sed quis possit docere

tius & uerbis gratia sufficienter se pro
mese. unde si lexe de his melius cenfeo
qua parū. digne proloqui. multa enim nob
secretaur de ratione abstinentur. de con
uersationis integritate. multa & cetera de
hospitalitatis studio diserebat. & pre
cipiebat ad tenius ut aduentates fr̄
quasi dñi suscipiamus aduentū. nam
& adorant fr̄ propt̄ ea inquit traditio
habet ut certū sit in aduentū eorum
aduentū dñi habent. sicut enim & abrahā
suscepit eos qui homines quidem uide
bantur dñi autē in eis intellegebatur
in ter dū autē & iam contra uoluntate
cozere ad corporale requie. fr̄ scilicet
& epla nos edocent quia angelos conpul
sos ad domus sue adduxit hospitium.
sed & hoc monebat ut si se en possit co
re die. monachi cōmunicarent myste
ris xp̄i ne forte qui se longe satis facit
ab his longe sit ad dñi. quia uero frequen
tius hoc suscepit. frequen
tius ip̄ sū uide
atur suscipere saluatore. quia & ipse
saluator ita dicit. qui manducat car
nē meā & bibit sanguinē meū in me

ma nō & ego in eo sed ipsa cōmemora
 tio dominice passionis cū ad sidē fit a
 monachis plurimū utilitatis eis confert
 ad exēplū patientiē sed & cōmonitio
 datur ph̄c ut studeat unus quisq; ita
 semp paratus inueniri ne indignus
 dom̄icis mysteriis habeatur addebat
 autē h̄is qd̄ & iam remissio p̄ccatorū
 ph̄c crederētib; detur ieiunia sane legi
 tima id est quarta & sexta feria mone
 bat non eē soluen da nisi si grandis ali
 qua necessitas fesset quia quarta feria
 iudas de traditione dñi cogitauerit &
 sexta feria crucifixus sit saluator.
 Si debitor ergo qui in h̄is dieb; sine aliquē
 necessitate soluat statutā ieiunia ut
 cū tradente tradente saluatore ut cū
 ep̄ici s̄ genlibus crucifigere dicebat
 ergo ut si forte in dieb; p̄dictis super
 ueniret aliquis fratru siquidē ante
 oram nonā lo boni causa uelit p̄scere
 ponendā eē mensā soli qd̄ si nolit non
 esse cogendū cōmunis nāq; huius obser
 uantiē traditio eē culpabate eos sane ual
 de qui ut cōmā capitis nutrunt ut fer:

rū in collo circū ferunt ut aliquid tale
qd ad ostentationē hominū fieri uidea
tur gerunt. certū enī inquit qd ista ab
omnibus laudē quest & ostentationis
causa hęc faciunt cū mandatū sit & iā
ieiunia ipsa in occulto celebranda ut
dō soli sint cognita qui uidet qd in oc
culto fit & reddet palā. sed ut uidetur
isti non sunt contenti eius testimonio
& remuneratione qui uidet in occulto
sed manifestat se apud homines uo
lunt. omnis ergo abstinentie ratio in
occulto habenda ē ut & corpus ieiunij
fatigetur & tam non apud homines
iactantia sed apud dīm se tributio que
ratur. hęc & multa alia nobis de conuer
satione monachorū per totā dissepens
septimanā dieꝝ & p̄ de doctrinę gestorū
suorū auctoritate confirmans. ubi pro
fisci coepimus p̄ducens nos aliquantu
lū monebat dicens ante om̄a pacem
habete in t̄ uos & nolite ab inuicē sepa
rari. tunc conuersus ad fr̄ qui simul cū
eo p̄ducens inter nos aderant. quis inquit
ūm fr̄ p̄cipit ē deducere eos usque

ad uicina patrū monasteria. & cū potne
 om̄s prumptissime semet ipsos oppo
 lissent & progredimobiscū uellent. ip̄ se
 ser̄ pater elegit & omnibus q̄ser̄ qui & syriacā
 linguā & egyptiā bene nosser̄. ut sic ubi
 necessariū fuisset interpretarentur nob.
 quiq; conlocutionib; suis edificare nos pos
 sent; cum tēser̄ ergo eos nobiscū p̄cepit
 ne prius a nobis discederent. quā om̄s pa
 ter atq; om̄a que uelim monasteria ui
 desemus. quā uis om̄s cur̄ cū se nemo suf
 ficiat benedicens. ergo nos demisit atq;
 in hęc uerba benedictionē dedit. benedi
 cat uos dñs & uideatis que bonas
 hierusalē omnib; dieb; uite ure.

DE AMMONE.

Que audiimus de ammone quodā scō.
 uiro cuius & iam locū in quo habitauerat.
 uidimus in deserto omittenda n̄ credidi.
 igitur cū ad locū eius puenissemus & p̄
 gredieremur ad partē deserti contra me
 n̄ dianū uidimus p̄ hayenā uestigia trac
 tur̄ draconis intēsis cuius tanta magni
 tudo apparēbat. quasi traber̄ aliqua p̄
 hayenā ducta uideretur. quod ut uidim̄

utim oye in genzi percul si sumuiffi autē
qui nos deducebant hostabantur mi
hil omnino formidare. sed magis
feliciam capere & p uestigiū sequi draco
nē uidebitis em inquitū. quantū uale
atq; desicū anob eū uidebitis. & tanquā
mūltos em & dracones & angues & cor
nutas manib; nr̄is p̄emim. sic em scrip
tū legitur. quia oye denūbur in se conce
dat saluator calcare super. pentes &
scorpiones & sup omnē uirtutē inimi
ci sed illis hōc dicentib; nos credo in se de
litate fragilitate magis magisq; metu
ebamus & rogabamus eos ne uelint seq̄
draconis uestigia. sed potius ut p̄cōtū
nere p̄geremus. unus tamen & ip̄sis
alacritate impatiens. insecutus est dra
conē. & cū non longe inuenisset eus spe
luncā clamabat nos ut irem ad eū &
uideyem̄ exitū rei quidā tamen & fra
tribus occurrens nobis qui in uicino ha
bebat monasterium p̄hibuit nos ire dicē
in genas eē magnitudinis bestiam nos
posse nos ipsū saltē uisū eius aspectum
que tolerare. p̄cipue quia nihil tale

inusu habuerimus uidendi semet ipsū
 uō fatebatur. frequenter uidit ipsam ber
 tiam cuius uasitas quidē incredibile.
 longitudinō distenderetur in quindē
 cubitos. cūq; nos ad locum dehortatur
 et & accedere ipse pperans fratrem
 qui illic nos opponebatur paratur ad per
 imendā bestiam abstraxit. secumq; re
 uocauit & nolentē discedere nisi & can
 gueret eam multa pcedere flexit. quicū
 uenit & ad nos ignauiam nostrā infide
 litatē q; redarguit. puenientē autem
 nos ad cellulā fratris illius quinos
 roga uerat cū omni gratia ab eo suscep
 ti requie uimus. ille ergo narabat nob
 qd in illo loco ubi ipse cōmanebat fur
 s & quidā uir sc̄s cuius ipse esset discipu
 lus ammon nomine. p quē plures sur
 tutes fecerit dñs inter cetera. igitur & iā
 hoc de eo narabat. frequenter inquit
 ueniebant ad eū latrones panē quosolo
 uercebatur auferentes ei. & si quiderat
 qd ad uicū continētis simū repositū
 uidebatur. cūq; frequenter ab his moler
 nā patebatur. quādā die percussit ad he
 remū.

& inde rediens duos dracones in genitorum
secum comitari iussit atque ad ostium mo-
nasterii manere. his precepit ingressum
que seruasse ueniunt & mox latrones
uidens qui essent custodes in lumine &
ut uiderunt & animas et amentes ef-
fecti obmutuerunt statim & conciderunt
quod ubi senior sensit ingressus inuenit
eos semini cer & accedens atque exiens
eos increpabat dicens. cernitis quantum
uos diuinos estis bestias. ille enim nobis
propter dominum oboediunt. uos autem nec dominum time-
tis nec uitam seruorum dei inquietare e-
ruberitis. uerum tamen introducens
eos in monasterium posuit eis mensam
& iubet ut perciperent cibum. illi uero cor-
de compuncti & ab omni mendacitate in-
manitate conuersi multis qui prius
seruise domino cooperantur breui meliores
fuerunt. in tantum enim per poenitentiam profe-
cerunt. ut post non multum tempus
& iam ipsi ea de facerent signa ea de qua
uir tutes. alio preterea tempore in ma-
nissimo quodam dracone uicinas uas-
tante regiones & plurimos perimente

uenerunt ad supradictū patre oran-
 tē eū. ut in regionib; suis periret bestia.
 simul & iā ut admiseram ^{cordi} floctesentē re-
 nem. puerum quendam pastoris filium
 secū deferē. qui solo uisu draconis & terret
 mente ceciderat. & ad flatus solo bestie
 & conimis portabatur acturgens. tum
 ille puer qui dem pungens oleo festauit
 sanū. semetipsum uo^{ad} necem draconis
 instigans illis in tē im quasi qui nihil pos-
 sit iuuare promittē se nihil uoluit.
 matre autē surgens abiit ad digressus
 bestie & fignens genua sua in tēra deprecā-
 est dñm. tum bestia cū ingenti impetu
 uenire sup eum coepit deterrimis fla-
 tib; ac sibilis stydonibusq; p̄missis. si-
 at ille nihil horū metuens conuersus
 ad draconē dicit perimatte xps filius
 dī qui peremtorus est cetū magnum.
 & ubi hęc senior dix. statim dñs simus
 draco omnes simul cū spū eius mensue-
 nenū disruptus crepuit medius.
 Cū autē conuenissent senū finitimi habita-
 tores & factomiraculo obstubescerent
 foetoris uehementiam.

non fessent congruunt superum habent
moler inmensas. adstante tam ibidem
patre ammonere quia non sic quidem cum
morta esset & bestia sine ipso adpropin-
quare ei audebant. **DE COPTE;**

Erant quidam presbiteri in ipsa heremo ha-
bens monasterium copres nomine uir ses-
annorum circiter octoginta. & ipse mul-
tas uirtutes faciens. Linguas curans
& efficiens sanitates. sed & demones
fugans & multa mira faciens. & quibus
non nulla & iam nostri presentia effecit.
ergo cum uidisset nos orculo salutasse &
atque de morte postorationem & iam pe-
des lauisse. requirebat a nobis que ge-
nerentur in seculo. Nos autem rogabam
eum ut magis ipse nobis de uis gestis ali-
qua narrasset. & quibus actibus quibus ue-
de mensis domini et tantam gratiam con-
tulisset & exponeret. at ille nihil dedit
natus est & sue uite & prophetarum suorum nar-
rasse nobis ordinem coepit. quos tamen
logos in lustrationes fuisse prohibebat sequi.
ipsorum parua uix & exempla sectarum.
dicebat ergo nihil magnum

filioli quā in nobis uideat ad comparatio
 nē scōrum patrū. Erat enī quidā antenor
 uir nobilissimus nomine pat̄ mutus.
 hic fuit p̄m̄ in hoc loco comonachus & in
 omni hac heremo uiam salutis omnib;
 nobis p̄m̄ ostendit. hic autē p̄m̄ogen
 talis fuit. latronū maximus & sepulchrorū
 uiolator atq; in omnibus flagitiorū opina
 tissim̄. ad quē tali & modo occasio salutis
 aduenit nocte quadam ad domū cuius
 dā uirginis dōs sacrate exp̄. Landi gratia
 p̄fexit cūq; in machinis quibusdam
 que huiusmodi artificibus notē sunt do
 mus eius tecta conscendisset & que pens
 quali arte ut quo aditu ad penetralia
 eius inreperet & difficultate p̄petrandi
 operis in seip̄ plusimū noctis temp̄
 in tectis positus sine ulla transiret ef
 fectu post multos uō animi conatus
 frustra adhibitos ueluti fessus sō no
 opprimitur. & p̄uisū adistere sibi uide
 quendā regio habitu dicentē. desine iā
 ab his flagitiis & ab effusione humani
 sanguinis cetera atque ab execrabilib; fur
 tis ad laborem religiosū conuerte uigilias

& suscipit de celestē angelicā q̄m̄plīam̄
q̄ de hoc iā lammi. ut tūribus in de. & ego
te huius milite ducē ac principē faciā.
at ille cū gratanter que sibi offerere ban
aludis sibi ostenditur. & se erit ut monac
choꝝ & principa tū tēseꝝ sup̄ eos iubet
nonq̄ lam̄ ad stanlēs sibi in de. ut ḡnem̄
& requirerēt quidam in de. uel cur illo
radēt. at ille quā n̄ in de. effectus nihil
erit p̄ d. sed tanlū ut e de sibi ostende
ret. & ḡrat. illa uerē. cū in de. sibi esse
in re aliquid p̄p̄sidiū in hominē p̄ dicit
ad e de sibi ac p̄p̄sidiū. ad quos
ille uestigia p̄p̄sidiū orabat xp̄ianū. sibi
sibi & locū sibi p̄p̄sidiū. dā p̄p̄sidiū
uō qui cognoscerent uirtū hanc omniū
eē flagitio p̄p̄sidiū. si h̄c uerā lo que
retur. & cū p̄p̄sidiū. sibi de. p̄p̄sidiū
assē. momentū. ut si h̄c uerā. illo p̄p̄sidiū
n̄tū. om̄it. se p̄p̄sidiū. De h̄c cū se te ḡrat
m̄tia suscepi. & orat sibi p̄p̄sidiū dā
quibus inā sed uis debet. in e de p̄p̄sidiū
at illi p̄p̄sidiū p̄p̄sidiū. uerē. culor. tra
dunt. quibus ille diligenter considera
tis suscepi sibi. at e de ad uia saluatis

& scilicet oratione pietatis tribus; quibus diebus permansens
 apud eos ad heremum profectus erat ubi plurimum
 tempore demoratur & die ac nocte in oratio-
 ne cum lacrimis perdurans cibum seradi cibum ca-
 piebat herbarum. Regressus autem ad ecclesi-
 am tres uersiculos psalmi quos apud heremum
 perciperat non solum uerbis sed & rebus atque
 operibus sed didicit. Præterea uero mirabantur
 quod subitaneum conuersus acerrimam statim ini-
 erat abstinentiam & in quatuordecim dies eum pleni-
 us & diuini scripturis ostendebatur secum
 demorari ac ille ne uideretur esse inobedi-
 ens unam apud eos & regens septimanam rur-
 sus pergens ad heremum atque ibi per septem con-
 uos annos in omni abstinentia degens.

In plenitudine gratie consequitur ad-
 ita ut omnes pene scripturas memoriter te-
 neret panem uero domini carum uero diu-
 mebat & hunc diuinitus delatum nam
 cum oratione surgens ab oratione inuenie-
 bat panem possum quem nemo hominum de-
 tulerat hunc ubi gratia actione
 sufficiens sufficiebatur usque altera dom-
 nica die post multum autem temporis ite-
 rum regressus & de seipso hoc exemplo absti-

menſe ſup̄ quā plurimos ad imitatio-
nē ſui imitauit. inter quos acceſſit
ad eū aduſcens quidā cupidus cupi-
ens eius eēt diſcipulus. cui ille cū habi-
tu monachoꝝ hoc eſt leuuitā & cucul-
lā ac melo ten que ē cœphna pellis
inpoſuiſſet. doceꝛe eū de ceteriſ mona-
choꝝ inſtitutionibus cœpit multa
ſecne cū ſollicitudine cura bat. ſic ubi
quis xp̄ianoꝝ fuiſſet & defunctus ut ſe-
peliꝛ eū. quēcum uidiſſet & aduſcens
ille diſcipulus ſuus ſūma cū diligentiā
moſtuſ induit la aptanē dicit ad
eum. uellē ut & me moſtuū ita indue-
riſ ac ſepeliꝛiſ magiſter. at ille ita quē-
ſ faciā & tam copioſe te induādo
nec dicas ſufficit. Poſt non multum
uō tēpoꝛiſ defunctus eſt aduſcens
& p̄dictuſ ſermo completur. cū enim
plurima ei cir cū dediſſet & indumenta
ait ad eū corā omnibus ſufficiunt tibi
hęc ad ſepulturam ſi uole an ad huc
uiſ ut aliquid ad damuſ. tunc defunc-
tuſ uocē cunctiſ audientib; emiſit.
ob uelata ſā faciē uultuq; conſtricto

& dixit sufficit pater implesti quod promiseras.
 Opstipuerunt autem qui presentes aderant & ad
 mirati sunt ualde super tam mirabili facto
 eius. at ille sepulto adulescente continuo
 ad heremum rediit. summo studio iactantiam
 declinat. Quodam autem tempore iterum
 de heremo uenit ad uisitandos fratres quos
 ipse instituerat. cum quidam & scis in & tpe
 mirager & reuelatum est ei domino quod
 moriturus esset. & hora autem erat iam
 ad uesperam declinans. festinabat
 ergo ut eum uideri possent. uicinus autem
 ubi de cubebat exiger longo adhuc abe
 rat spatio. & nolens noctu introire ui
 cum simul & saluatoris sermonis in tra
 sem & ipsum meditantis quod dicit.ambu
 late dum adhuc lucem habetis in uobis &
 qui ambulat in luce non offendet.
 cum uideret iam solem demergere a tadeum.
 in nomine ihu xpi domini nostri sta paulisper
 in itinere tuo & expecta me donec ad
 uicium ueniam. at ille cum aliqua iam mer
 gi coepisset & parte festo nescius
 occubuit quam homodum peruenisset ad
 uicium. Hoc autem mane festum factum est

omnib; illis qui in eo de uico habitabant
testibus stantes enim & in duentis moras
solis in occasu mirabantur omnes quid
hoc esset & quod tot thors in occasum suum
non descendere sol. uidentes autem perage
mutuū de heremo uenientē queiebant
ab eo quid hoc signū esset & quod ostende
ret sol. at ille respondit eis. non memini
uis uocē dñi & salua totis nostris dicen
tem si habeatis β dem sicut granum
sinapis in cetera hora horū signa facietis.
at illi cū intellexissent timentes magno
& terribis sunt. plurimiq; & eis iunxe
runt se ei discipulos & sequi eū coeper.
Cū autē ingressus fuisset domū illius
fratris pro quo festinauerat & inuenisset
eum iam defunctū. oratione facta
accedens ad lectū osculatus est eum
& ait. quid magis desideras habere abi
re & esse cū xpō an permanere in carne.
tunc ille recuperato spū paululū rese
dit & ait ad eum. quid me se uocaspas
ter. melius est mihi ire & esse cū
xpō permanere autē in carne mihi ne
cessariū non est. dormiergo inquit

in pace fili & ora p me. At ille continuo
 reclinans se in lecto dormit. hi autē
 qui aderant ob stupuerunt dicen ierue
 re homo di est hic. tum ille induit adu
 lter cenē ut sibi monstrat satis decoyse
 & totā noctē psalmis hymnisq; perui
 gilem ducens honestē iuuenē tradi
 dit sepulture; Aliū autē fratre cum
 uitas & decūbeniem ubi uidē eum
 quietē mortis difficulter accipere &
 grauit̄ conscientie sue meture dargui
 ait ad eū cur in paratus es ad pfectio
 nē accusatū ut uideo ignauitū te
 cū pgit conscientia. tum ille orabat
 eum dicens obsecro te intercede apud
 dñm p me ut mihi parū tempnis spa
 tium largiatur quo possim emendare
 uitā meā. At ille nunc inquit spatiū
 penitentię requiris ubi uita & tempus
 implesti quid faciebas in omni hoc ui
 tetue tēpore n̄ potuisti uulnera tua
 curare. quin immo & peccentiora seper
 addebas. At ille cū pmaneret & orans
 ait ad eum sōnge. si ultra non ad dar
 melis tuis mala orabimus p te dñm

bonus est enim & patient & indulget tibi
paruum aliquid tēponis uite ut omnia debi-
ta tua reddas & cū post hęc orass & dñm
surgens de oratione ait ad eū. & ecce tres
annos tibi dñs concessit in hac vita
tantū ut ex animo ad poenitentiā con-
uertaris & adprehensā manu eius eleua-
uit eū de lectulo. at ille surgens sine
aliqua dilatione secutus est eū ad de-
sertū. & ubi conpleta sunt tres anni ye-
uoca uir eū ad locū unde eum ad sūp-
serat. Iā non quasi hominē sed quasi
angelū & homine dō consignans.

Ita ut omīs mirarentur de conuersio-
ne eius. cūq; conuenissent ad eū fr̄
plurimi statuerunt eū in mediū atq; scip-
sometē hā sumentē p totā noctem
docē hnam de fructu abpōenitentię &
conuersionis pduxit ad fr̄s. Ipso uerō
sermone faciente quasi dormire
paululū fra ille coepit & continuo in
perpetuū quieuit. tū facta oratione
sup eū & omnib; que ad sepulturam
pertinent & mox completis ad he-
mum pperanter abscedit;

Frequenter autē & nilū inmanē fluvium
 pedibus transiit aquā usq; ad genua
 habens. Aliotē pore clāns ostiis fratrib;
 que insuperiorib; solariis sedentib; ipse
 ingressus ē ad eos. & frequenter ad quē
 cūq; locū uoluit quā uis longe positū
 in iramomentū tēponis euectus est.

Nam primo adhuc tēpore conuersionis
 sue cū eēt in heremo & septimanas ie
 iunass & aiunt occurrisse ei hominem
 in deserto habentem panē & aquā qui
 & hostitatus ē eum percipere cibū.

In alio quoq; tēpore demon ad sistens
 thesauros auri plurimos quos faraonis
 fuissehibebat. ostendit ei sub tēra
 demerros cuius pondisse fertur pat
 mutus pecuniatua tecū sit in inleru
 hęc ergo & his similia plurima effecit
 dī peū. sed & alii nihilominus fuerunt
 anlenos. multa patres quosq; dignus nō
 fuit mundus. signa celestia & prodigia
 facientes. quid erigomirami nisi nos par
 ui homines parua faciamus claudos
 aut cecos curantes qđ & medici & casti
 facepe possunt. & cū hęc nob copres

senior enarrauit & unus de fratribus nostris
quasi incredulitate eorum que dicebantur
cediase cepit & p[ro]st[er]o d[omi]nate. cūq;
somnia fuis[set] & opp[re]ssus uid[et] p[er] uisū lib[er]ū
aureis lit[er]is scriptū in manib[us] senis co[m]pre-
tis. & quonarratio eius deduci uidebatur.
& ad sisten[te]m quendam clarissimū aspectus
uix caniti[er] uenerandū cū com[m]inatione
magna sibi dicens. cur non audis ad tē-
te que recitantur sed incredulus d[omi]ni-
tas. at ille con[st]urbatur euigilat. & statim
nobis se cretius latino sermone que uide-
rat enarrabat. Inter hęc autē uidi mus
rusticanū quendam accessisse ad ostium
senis habentem uas hayena plenu[m] & ex-
pectan[te] don[de] sen[is] sermone suenar-
rationis exple[re] & nos ergo uidentes eum
interrogauimus p[re]sbit[er] quid sibi uel-
lit rusticanus. ille stans & hayenā tenens
inuase resp[icit] ad nos senior dicens. non
quidē oportebat me ostioli hęc uobis p[ro]-
deye neglonari uideamus. & mercis la-
bonis nostris p[er]eat. ta[m] pedificatione u[er]i
& utilitate quitam longo itinere uenit-
tis ad nos n[on] patiar[is] & iā hoc abscondit uob

sed naris opera dñi que dignatus est in
 plebe per nos terra regionis huius que in ui
 conobis posita colitur sterelis ualde & in
 fructuosa fuit. ita ut si quando semina & ex
 necessitate suscepit duplicata uix pedet
 & uermes eni qui da nascebantur in ip
 sis germinu culmis & ascendentem sege
 te succidebant. erat autē agricola loci
 ipsius gentilis. hos cū docuissemus dñocre
 dere & si dem xpi recipere. xpiani iā fac
 ti ueniunt ad nos & rogant ut oremus
 dñm p segetib. ipsor. & cū dicerem eis mor
 qui de oraturus sed p de ipsor. requirunt
 dñm que hoc pcepere me seatur. illi ex aye
 na hac que calcatur a nobis sinu suo replen
 tes offerunt nob rogantes ut in nomine
 dñi benediceremus. & ego ad eos secundū
 fidē in quā uestrā p̄ at uobis; tunc illi au
 ferentes harenā secū miscunt seminibus
 que seminata h̄ erant. & spargunt per
 agros & tantū frugum colligerunt quan
 tum nulla usquā potuit egypti terra
 colligere. & eo ergo consuetudo estis per
 annos singulos uenite ad nos & eadem
 & petere a nobis. sed & illud non celabouob

quod mihi dominus ad gloriam nominis sui prestat.
Descenderam aliquando ad ciuitatem & in-
ueni ibi uirum quemdam doctorem maniche-
orum seducen-tem populos. cum hoc habui con-
flictum sermonum sed quia erat uersutus
nimis & concludere eum uerbis non poteram.
uentus ne auditorum turbes deponitur.
Sulle quasi superior abscessis & in uerbis
audientibus turbis accendite ignem plurimum
in medio platee & ambo ingredimur in
flamma. si quis enim non ex ea fuerit adus-
tus huius uera fides esse credatur. Quod cum
dixissem ualde placuit populo. & continu-
o ignis accenditur plurimus. tum ergo ad-
prehenden-tem eum coepi mecum pertrahere ad ig-
nem. non inquit ita sed unusquisque enim
singulariter ingrediat. plurimus tam-
tudeber intrare qui hoc proposuit. &
ego in nomine christi consignans me & ip-
sum ingressus sum. flamma uero huc atque illuc
diuidi ac dispersi & refugere penitus ame-
coepit. stetit in medio ignis dimidia fere
hora & in nomine domini in nullo penitus
lesus sum. uidentem autem populi cum ingenti
admiratione adclama uerunt & bene

dixerunt dñm. coeperunt ur gere & iam
 manicheū ut in rōis & in ignem. at ille
 reluctans coepit & subtrahere se. tum con
 phendens eū turbe iniecerunt in mediū
 ignis. & statim circumdans eum flāma
 atq; aduersus semisustū reddidit. & illū
 qui de cū de decore & urbe populus eie
 cit clamans & dicens uiuus ardeat se
 ductor. o se uo^o tumentes secū & benedi
 centes dñm ad edesiam pducunt.

Alioquoq; tēpore dū transeo iuxta tēplū
 quoddam uidi ibi sacrificare gentiles &
 aio ad eos. cur uos cū sitis homines ratio
 nabiles in molatis mutis & insensibili
 bus simulacris. non ne & iā uos multo
 magis sine sensu estis quā illi quibus im
 molatis. ad hunc sermonē dñs aperuit
 eis intellectū & relinquentes errorem suū
 quē agebant secuti sunt me & credi
 derunt saluatori nro dō; fuit mihi
 aliquando hospitulus monaste^{no}
 uicinus in quo pp̄t ad ueniantes^{fir}
 holera colere uidebamus. quidā autē
 gentilis ingressus ē nocte & furatus est
 holera que cū p̄tulisset ad domū suā igni

adposuit ut quoque: ret. cūq; tñb; hōis conū
nuis in genū igne suggesto neq; feseje ne
quem mollis aut calefieri aliqua tenuis potu
issent. sed permansissent eadē uisiditate
quamissa sunt & ne aqua quidē ipsa uel
leuiter calefieri potuisset & in semetipsum.
regressus ille qui furatus est ex eptaruris
de foco holera repositat ad nos & p̄sternens
se ante pedes nros rogare coepit ut pecca
tis ueniā mereatur & p̄ se & xpianus
q̄t & impetrauit. accidit autē eadem die
hospites uenire ad nos plurimos fratrum
quib; oportune holera ipsa parata sunt.
gratias ergo referentes dño p̄ mirabili lib.
suis duplicem letitiam gessimus & p̄ salu
te hominis & p̄ beneficiis diuinis;

DE ABBATE SYRO:

Addebat adhuc cōm. abstrinquit syrus aliquen
do & esaias & p̄culus occurserunt sibi
in uicē ad hanc fluminis. erant autē
isti uis iusti sume abstinentie &
totius religionis. hucgebant uisitatū
sem quē dē uis nomine anuf. ab erat
autē monasteriū ad q̄t ibant mansionibus
tribus. cū ergo uellenz transire fluiuiū

necesse & copia transmeandi iunz inter
 rem & ipsos. petamus ad dno gratia ut ne
 impediatur nobis boni operis iter. & conuē
 si ad abbatem s. r. tuam iunz precipue pece
 ad dno scimus eni quia prestabit tibi que pe
 tis. at ille cohostatur & iam ipsos secum ge
 nuas fere in oratione pstravit se in facie
 coram dno. & cum impleta oratione sur resci
 rent. ecce uident ad pellina uigiu ad hypam
 fluminis paratu ad iter qd actus erant.
 & qd peditu hoc ascendentes ad uero flum
 nis curru ita uelocitē ferre ceperunt. ut in
 tra horam unā totius itineris qd pactus
 p. h. duū erant conficerent spatū. cū que
 ad plerumq. sent ad terrā eras ait. dñs m
 ostendit uis ad que pperamus occurren
 te nobis & unius cuiusq. nōm secreta cor
 dis aperiente. sed & paulus ait. & mihi
 dñs ostendit qd post h. duū educat eū
 de hoc mundo. cū ergo iter qd ducit
 ad monasteriū de flumine incedere coe
 pissent. pgressi q; essent paululū occurrit
 eis supra dictus uir ad que uisitandū
 pgebant & salutans eos ait. bene
 dicitur dñs qui uos mihi & nunc in

corpore & carne & iā ostendit in spū.
& tunc coepit de unius cuiusq; eorū men-
tis que habent apud dñm atq; actibus
memorare. tunc pocalus ait. qm̄ & no-
bis dñs ostendit qd post tñ duū te de
hoc mundo adsumat. petimus abste-
ut & iam detur nobis uisitatib; & actib;
quib; dño placuisti enarrare. nec uere
hī iactantie notam abscessurus enim
de hoc mundo ad imitationē postorū
gestorū tuorū memoriā de ieliquer.
tum ille nihil inquit magnū fecisse
memorari. hoc tamen custodiui &
quo nom̄ saluatoris nostri in p̄secutio-
ne confessus sū. ne post confessionem
uentatis mendacium de ore meo p̄ce-
deret. neq; post amorem celestia ter-
renū aliquid amare. sed nec gratia dñi
in his defuit mihi. nūquā enī fecit ali-
quo egerō terrene omne que deride-
ra uicib; angelorū mihi deferent.
ministerio nihil a me occultauit dñs
eorū que geruntur in terra. num-
quā defuit in corde meo lux eius
p̄ quā suscitatus somnū corporis

requisitē. de si de hū semphabens uiden
 dieū sed & angelū suū ad sīte semihī sep
 fecit. edocentē me de singulis quib; que
 uisitatib; mundi lux menū meq; nūq; ē
 & tunc ta ē. omnē quid quid peti ad nō
 sinemora consecutus sū. ostendit m; h;
 frequēter multitudines angelorū
 ad sītenū sibi. uidi & coetus iustorū con
 gregationesq; martirū monachorum.
 conuenū omniūq; scōrū eorū. dū taxat
 quorū opus non ē aliud nisi laudare se
 per & benedicere dñm in simplicitate
 cordis & fidei. uidi e contrario satanā
 & angelos eius eternis ignibus tradi &
 rursum iustos eterna letitia perfrui.
 Cūq; hęc & multa alia his similia p
 tum tñ duū narrass & eis tradidit
 spm. & continuo uident ipsi ab angelis
 suscipi eius animā atq; ad celos ferri.
 Ita ut uocē h̄m nox audirent. & iam ip
 si quib; una cū angelis anima eius ab
 cedens dñm conlaudabat.

de heleno:

Fuit alius uir sc̄ helenus nomine hic
 a puero in seruitio dñi omni cū conla

nenia & castissimis insti- tutionib; nu-
tritus ad summa meyta puenerat. deniq;
cu ad huc puer esset & in monasterio sine
cessatus fuisse & ignis ut euicino petese-
tur ardenles prunas uestimento dese-
yebat in lesso. qd admiranter om̄s qui
aderat fr̄ studium uite eius ac me-
yitimitari cupiebant; Huic quondā cu
solus esset & in heremo desidenum uescen-
di mellis exoptauit. & conuersus uide-
in saxo fauū mellis in herentem. sed intel-
legens inimici hanc esse fallaciā. conti-
nuo semetipsum in cypansit. disce-
de ame de ceptis & in lecebrosa concu-
piscencia scriptū est enī spū ambulate
& concupiscenciā carnis nefecentis.
Et statim de yelinqens & iam locū ipsū
discessit & abijt in deserto atq; ibi tam-
quā p carnis concupiscencia puniēda
ieiunij semetipsum coepit ad fligere.
tertia cū septimana ieiunij sui uide-
in deserto ia cepe poma dispersa & in-
tellegens dolor inimici ait. non mandu-
ca bo neq; con tangā ne fratrem meum
hoc est animā meā scandalizē scriptū

est enī quia non in solo cibo uiuit ho-
 mo. cumq; & sequentē septimanā ie-
 iunaret poculū in somnū deductus
 est. & angelus adstetit ei p̄uisum di-
 cens. surge iā & que inuenens tibi ad-
 posita nihil dubitans uesce. & sur-
 gens uidit aque fontem lenib; reple-
 tum fluentis eiusq; sp̄as in circuitu
 herbis quibusdā tenens odoratis que
 p̄t̄tas. & accedens decerpere coepit
 & edere. similiter & fonte poculū sume-
 re. Confirmabat autē senūquam in om-
 ni uita sua tantē dulcedinis aliquid
 & tantē sua uirtutis ausisse. inuenit
 autē in ip̄o & iā loco speluncā quandā
 intra quā aliquan diu requieuit. & cū
 reficiendi corpusculi tempus & neces-
 sitas adfuit r̄c̄ perdit nihilominus
 gratiā nihil deerat eorū que posce-
 bat ad n̄o; Quodā uō tempore perge-
 bat ad uisitandos fr̄s in cōmodis qui-
 bus & iam que necessaria erant ad
 refectiōnē corporis deferrebat. & cū
 in itinere eorū que portabat onere
 graue periret. uidebat minus honagris

transire perderet tū & exclamauit di-
cens. in nomine dñi nī ihū xpī ueniat
unus & uobis & suscipiat sarcinā meā.
Et ecce unus & omni grege tota cum
mansuetudine p̄git ad eū. tū ille p̄
benē response & onus inposuit & ip-
se insedit & cū omni uelocitate ab
eo ad cellas fratrum quop̄gebat euect
est; Alio rursus tēpore domini cadie
uenit ad quodā monasteriū fratrum.
Et cū uidisset eos non agentes sollēni-
tatē diei causam requirit. cū autē
dixissent pro eo qd̄ p̄s̄bit non ad-
esset & qui trans flumen manebat.
pp̄t̄ metū enim corcodilli transire
nullus audebat. tū ille si uultus in-
quit ego ibo & adducā eum ad uos.
Et continuo ad ripā fluminis p̄git ubi
cū nom̄ dñi inuocasset & p̄s̄to fuit
belua & que solebat adesse ad p̄nici-
em hominū ad fuit. nunc ad uehicu-
lū iustitergo quoq; suo suscipiens eū
cū omni metū subiecta usq; ad partē
rip̄e ulterius euexit. ad it continuo
p̄s̄bit & exorare eū coepit ut ueniret

ad fr̄. erat aũ indutus uilissimo & ab
 iectissimo indumento. sup quomiratus
 presb̄t̄ quis aut unde eẽ & ut quid sibi ue
 lit inquit ubi cognouit eẽ hominem d̄
 sequi eum coepit ad flumen. & cũ causa
 setur non inuenit nauigium quo tran
 s̄i possit. tum abs helenus nihil in
 quid uere as̄ pater. ego iã nunc para
 bo uehiculũ. & exclamans uocem magna
 ad eẽ bestia. iub̄ & que statim uocetur
 audita ad fuit ad dorsũ suũ ad uehen
 dũ facile p̄parauit. p̄hor ip̄ se conscien
 dit. inuitat & presbiterum dicens. ascen
 dens nihil formidans. at ille uisubelus
 & terretur retro cedere & au fugere ma
 gis coepit. om̄s autẽ qui aderant stupor
 ingens & metus habebat. uidentẽ eũ
 corcodillo uectũ fluminis alueum
 transmeare. sed ubi descendit secum
 partẽ in siccũ educit & iam bestia dicens
 ad eã. melior est tibi mox quã tot sce
 lerũ & tot homicidiorũ in uolui featu.
 at ille statim conruens & spirauit. inter
 ea p̄t̄ duũ in monasterio permanens
 docebat fr̄ sp̄i tali doctrina. ita uen̄

nulloꝝ & iā cogitationes cordis &
secreta consilia p̄ferent̄ in mediū.
Et aliū qui dē p̄der̄ & spū fornicatio
nis urguen̄. aliū spū iracundie. aliū
uō cupiditate pecunie. non nullor̄
autem & iam iactantie ac sup̄bie
spū in ludib̄ alienus uō mansuetudini.
alienus iustitie. alienus & iā pacien
tie testimoniū dabat. & sic utraque
& ex parte alioꝝ uita. alioꝝ etiā uir
tutes animi & agerant̄. ad om̄s eos p̄
fectus mirabiliter & colebat. agnos
centes uō singuli quiq; ita agni ira
sem̄ & ipsos ut ille enunciauerat cor
de conpuncti emendabantur. p̄fect
urus aut̄ ait ad eos. parate holera
ad ead̄ uenlum fratrum. & illis p̄prepa
rantib; continuo superueniunt̄ fr̄.
quib; honorifice susceptis ipse conlon
dit ad heremū. Rogabat uō eū qui
dam & factib; ut permittere eise
cū de gere in heremo. cūq; respondit
re eise ue esse negotiū & plurimila
bonis obistere. tēptationib; demo
nū eo contentiosius iuuenis p̄sistebat.

pmit tens se cuncta tolerabiliter latuit
 tantum ut preberet & copiam consortii sui.
 & cum promississet secutus est eum ad heremum.
 quem ille in uicina sibi spelunca habitare
 iubet. tum demones aduolantes pro nocent
 primo foedis & turpibus eum cogitationibus
 exagitant. post hoc uero & iam uolenter
 intrare & necare eum adgrediuntur. ef
 fugiens autem iuuenis & puolans ad cel
 lulam sancti heleni. quibus malis irguret
 exponit. tunc senior solatur eum paucis &
 deuistis & fidei ac pacientie comonibus.
 statim se uocat ad speluncam de qua
 aufererat. & ita quam sulcum quendam
 harenam & trancellam iuuenis digitis suo
 ducens. precepit in nomine domini ne au
 deant demones statutum transgredili
 mitere. & ita uerbis uir tunc adules
 cens permansit de reliquo securus fe
 batur de eo quod & ipse in heremo positus
 celestis sepe percipisset cibos. & fratribus
 ad reueniendum cum nihil abuisisset & quod
 adponeret. ad fuisse quendam adulescen
 tem panem ei & quos erant necessaria de
 fessente. eaque cum ante speluncam eius de

posuit & ultranus quā coparuisset dix-
isse uō eū ad fr̄. benedicamus dñm qui
p̄parauit nob mensā in deserto. h̄c &
alia plura de sc̄o patrū uita & conuer-
sationibus. enarrans nob pater cop̄ter.
etcū ad f̄ctu instruens post edificatio-
nis sermone. in t̄s ducit nos in hostiū of-
tendens nob arbores palmas & alios q;
pomos & quas ipse planta uerat. & dice-
bat. h̄c me in heremo planta uerat. uita
nos & fides admonuit. ut enim uidetis
tantam fidem habere. ut has enā sub n̄is
uestigiis colligentes pagros suos sparge-
rent. & terrā sterilem ad totius fecun-
ditatis uestigent ubertate pudoris in
quā est sinus inferos. his in ueniāmur
in fide quos fides per nos consignata dō.

De helia:

Uidimus & aliū senē uenerabile heliam
nomine in finibus ciuitatis antinoe que
est metropolis thebaidis centū fere iā.
& decē ut dicebatur annos. sup quē
dicebant qd uese sp̄s helie requieuit
& multa enī de eo & magnifica fere-
bantur. septuaginta nāq; annos in so-

litudine uastissima cū trans egiſſe p
 hibebant cuius deſertu erit ſem terro
 re q; nulluſ ſermo digne poterit expone
 re. illic ergo ſedebat ſenior tota hac ſe
 tate humiliter habitacionis nesciens
 locuſ emita aū erat anguſta & ſeru pea
 que ad eū ducebat que uix in ueniſſa
 cōmeantib; poſſit. locus uō ipſe in quo
 ſedebat ſpelunca erat terribiliſ; que dā
 & inluentib; pluſimū horroſiſ in cūtib;
 ipſe autē tremib; iā mēb; ſp̄matur
 aqua tiebatur etate in ceſſabiliter tam
 p̄ dieſ ſinguloſ ſigna faciebat & abeun
 ter ad ſe qua cūq; in cōmoditate conſiſte
 toſ omni mo diſſeſoluēbat. cūcūq; pa
 t̄ſeſ conſirma bant qd nulluſ omni no
 meminiſſe & quando hic reſeſſit ad he
 ſemū. cib; ei erat panis & ſiguſ & pau
 ciſſime oliue uſq; ad ultima ſenectute.
 Nā in uenlute ſeptima naſ frequenſer
 ieiunaſ ſe p̄hibebatur. in t̄ea pedun
 ter & thebaide uidimus montē quē
 dā p̄ſe ruptū fluuiō in minentē elatio
 nem inaciſſaxi etiā aſp̄e tu ipſo terribi
 lē in quoſant p̄ ipſa p̄ſe ciptra ſpelunce

difficilis accessu in his mona choix pluri
mi comanebant. quoyx pater erat nomi
ne titi non. hic ex discipulis beati anton
fuit. & post illius obitu cum scō habitauit
ammonē. post huius quoq; abscessum
in hoc se constituit erat monie. sed tanta
in eo erat uirtutū copia tanta gratia
sanitātū & potestas aduersum demonē.
ut duoyx menta sumorū uiroyx solus he
reditate consecutus duplici uideretur.
hic ergo multis moniis nos edificans mul
taque doctrina instruens. p̄cipue tamē
de discretione sp̄ituū docebat dicens
esse quosdā demones quicēstis quibusq;
uitis obsequuntur. quiq; cū affectus ani
me passibili t̄r & uiciose uiderunt mo
uē conuertunt eos ad omne facinus
malum. Siquis ergo est qui uult demo
nibus dominari p̄his uitiis suis & passio
nibus donec tur. q̄t cumq; enī uitiū pro
p̄ne passionis abiecit huius uitiū demo
nem. ponens etiā de obsessis corporibus
effugare. & ideo conandū est paulatim
superare p̄p̄ha uitia ut possimus etiā
demones superare. qui huius modi uitiis

obsequuntur, hic secundo respiciebatur
in septimana particulat accipiens
& far se nec poterat iam se recipere ali
qua escā neq; frate neq; consuetudi
ne permittere;

Quidimus & Kaliū sc̄m pa' q̄e eulogiū nō
qui in of feren dis sacra mentis tantū
gratia accipiebat ad nō ut unus cui
usq; accedentiū menta culpasq; cog
nosce' & deniq; q̄ monachis quosdā
uolentes accedere ad cōmunionem
retinuit dicens. quomodo ausi estis
accedere ad sacramēta cū mens ura
& ppositū sit in malo. deniq; aiebat
tu hac nocte habuisti cogitationes
fornicandi. tu uerō dixisti in corde tuo
nihil interē siue iustus ad sacramē
ta siue pccator accedat. alius dubi
tationē habuit in corde dicens. quid
enī mei cū si case cōmunio potest.
hos ergo singulos remouebat a cōmu
nionē sacramēti & dicebat eis recedi
te paululū & agite penitentiam ut
purificati per satisfactionē & lacry
mas digni habeamini cōm xp̄i; -

De appelle

¶ Idemus & ceterum presbiterum in uicinia
regione nomine cappelien uirum
huc febrer ex pte ferri Et que necessaria
erant fructibus opercebetur Quodcum
eum compote cum ad febrilice operce
uigilare in silentio nocet Conuersus dice
bulus in formam mulieris speciosae uenit
ced eum tamquam celi quid ex operis defe
rens Tum ille ad repai meum nudae de for
nice ferum candens in faciem eius iecit

¶ At ille clemens & heulien auferit huc uicinis
fratres quincur curtu commenebant heu
lacum eius fugientis audirent Et ex eo uicini
uir ille misit huc ferum candens manu
nuda tenere nec ledi Adhuc ergo cum uenisse
mus & humilissime nos suscepisse & poseba
mus cebo ut nobis desuis uel de eorum quos
pripuos in conuersatione scāsa uir tunc
loquetur Tunc ille ē inquit
in huc heremo uicinia fr quidam nomine
Iohannes de uic & pusectus uita moribus
cebtinencia cunctos precellens primū eū
recessisse & adherentium Tribus continuis
annis sub cuiusdam saxi rupe stans

oritur ite utnum quem omnino resedent
 Neque recuperit Somni cui tentu coepert
 quentum stans reperere potuit Cibū uero
 num quem nisi die dominico.

Præbuit enim tumusnebut . ad eum & of se
 rebet pro sacrificium Id que eisolum & sacra
 mentum erat & lucas huic quodam die
 satenas subripere uolens Treens figurauit se
 in presbiterum quuenire ad eum solebat & pre
 uenire horre solite simul et se sacra men
 torum grece uenisse At ille uigilans
 in allegens fraudem cum indignatione
 quadam ait ad eum O omnis doli omnis
 que fraudis pater inimice omnis iusti
 tiae non desinis seducendo animas xp̄i
 cenes sed ausus es etiam cedipsa te in
 mergere terrifice & sacro scā m̄s
 terice At ille respondit ei putecui
 in quid quod possum te lucrificare sic
 enim & alium quendam & iustis dece
 pi Itc ut & m̄ te & cetera & p̄tra de
 vel sensum . quem cum credentia mihi
 inscium red deditsem . Tot iusti
 orcentis pro eo uix eam prostitue se
 potuerunt et hoc cū dixisset demon
 au fugit.

cebeo Erat uero sup̄ce dictus uir p̄sistens
in opere coepto atq; in oratione p̄du
rens pedes uero eius & eo quod multo
tempore immobiles fuerunt disrum
pe b̄entur. Itae ut sanies & eis p̄flu
eret. Tres aut̄ cum compleuerentur anni
cael̄ fuit angelus dñi & ait ad eum Dñs
ih̄s xp̄s & sc̄i sp̄s susceptis orationibus
tuis & corporis tui cicatrix cessat
& caelestis cibi id est uerbi & scientiae
suae tibi habundantiam donat & con
tingens ore eius ac pedes & ab ulceribus
eum sanum reddidit & replet̄ scien
tia & doc̄ sine gratiae famem cibi
sentire non fecit sub̄ autem tricen
sire eum ad caelice loca et herimum
circum euntem uisitaret & uicem cel̄ hor
f̄i & edificare eos in uerbo et
doc̄ tr̄nce dñi dominica audie
ad eundem semp̄ reuertebatur
Locum simili modo secretamento
rum graec̄ae reliquis uero diebus
& uicem opus manuum faciebat
et operabatur iumentorum

cingulce. & p. celmcerum folus texens
 ut in illis locis hecberi moris est
 Quodcum uero tempore claudus ali
 quis ire ad ipsum uoluit ut cebo
 curare eam Contigit autem ut dani
 mel quo usus erat cingulum ma
 nibus hominis di fac ai hecberi Cum
 ergo inponere eam supra iumentu
 stictam ut contingerunt pedes illud
 cingulum sanus effec aise est sed
 & quibus cumque ægris benedic
 am panem misit stictam ut & sto p
 ceperunt ^{na} satisunt & celices multas
 un aies & sanitate per eum dñs
 impleuit habuit autem & hanc
 gratiam sup om nes patne & ceter
 ros homines ut unius cuiusque fra
 trum deum cñsmanasit rui conuul
 satio er tuclare tan nauit scriber &
 ad patres ipsorum & commone & quod
 ille & ille signu agunt nec te tum
 incimort chippastam gtrunt ille
 uero & ille infide & ammiur tu rex
 ficunt sed & ad ipsos patres scribitur
 aliquidem quod multam taediasus esse

42
Erga fratres & pusilla animus et gapata
tuziam aliuero quod bene constanter
& sollicito agere & sufficienter consolare
tur fratres & quid hinc meriti a puritu
tibus quid utro illi correptionis immine
rata dno pie noua predicatio & italo
R qui ab seueris erant tacitis & fauiss
de merita uis nelecta. ia inde scribitur
ut audient et hinc quibus dicebatur
conscientia conuicti negant non passent
Docetiam tamen animi ut auisibilibus &
corporeis animos inuisibilia & incorporea
transferrent tunc postquam inquit esset
ab huiusmodi studia transcamus neque
tunc semper pueri & semp infra esse de
bemus sed aliquando iam ad spiritalia &
altiora conscenderet & uirorum sensus
caperet adque ad p fte tiam subitumtel
lectura ut passim uiribus animi em
tas cret sed & multa alia de hoc uer
bo scilicet homo di narratione nobis
fidelissima comenda uiz quecunc
ta conscribere & longu uide tur & p
magnitudine sui non nulli for
tas se audientiu incedibile

DE ISI DORI MONASTERIO

Vidimus aput thebaicam etiam
 in dori nomine tiffimum monaſte-
 rium ampliffimum ſpectus circum
 ſeptum muro que circum ductu
 In quo habitentibus uiris laicis
 preberentur habitaculæ intrin-
 ſecus putei plures hortu in riu
 omnium quo que pomorum arboru
 que percediſi et quecumque neces-
 ſitate uſibus erant ſufficien-
 ter immo & habitantibus pro-
 uſce ob hoc ut nulli monachoru
 intrinſecus habitentium neces-
 ſitates ulli fieri & eundi foras ad
 aliquid requirendum Senior quidẽ
 uir grecus & de primis electus ceteris
 nucem ſedens hoc cebebet officiu
 ut aduententẽ celege ſuſcipiat
 que in greſſi ulterre non ceceant ſi
 enim ſemel in greſſi placuerit ſta-
 tum immobilis ce Sed quod eſt ad-
 mirabile uſ in greſſo non cece legis
 neceſſitates ſed uita beatitudo re-
 na ac per feccio.

Hic ergo senior in ianua ubi
ipse commanet ad herentem
sibi habet hospitalem cellulam
in qua adueniantes hospitio se
cipiat & omni humanitate
sefo ueat ut ergo & nos ab eo sus
cepti sumus in ro eundi quide
copia nobis nulla fuit ab ipso
audidicimus que in statu tione
beatitudo gere retur in thnsecus
duos aiebat ee solos remo
ter uiros quib; permissa est
ingrediendi egyptiendi q; libe
tas qui opera fratru dispensa
re & que necessaria sunt in fer
se cura sent. Ceteros uero ita ee
in silatio & quiete orationib;
& religioris studis opera dante
aque animi uirtutibus polleris
ut omis signa faciant & quod ue
se omni um missu signu sit.
Nullus eoru egyptiendi cuiusque
in firmitatis incurrat sed eu
uni cuiq; uite finis ad fuerit om
nimo dis p noscit & in dicantur

teris fructibus suis atque omnibus
 uiculis ad hoc ipsum recurrens
 spiritum laus emit. **DE DISARADIONE**
Sed & in regione - corse nonne
 receptionem quendam presbi
 terum uidimus multorum monaste
 riorum partem sub cuius cura
 plurae & dispersae monasteria
 quae si decem milium habebren
 tar monachorum quomodo & labori
 bus; propter quos pro tempore messis
 tempore mercede mercedum con
 quirebunt propter plurimam
 cedunt pro diebus partem conferen
 tes minus propter distincta
 Hoc autem moris est non solum ipsis de om
 nibus parte aegypti monachis ut
 messis tempore elocent ad meten
 dum operam suam atque & ecce mercede
 de octogena unusquisque modios
 frumenti plus minusue conquisit.
 & horum propter plurimam pau
 perum usibus offerunt unde non
 solum regiones ipsius indigentes
 coluntur sed & alibi in eadem.

frumento honeste dirzuntur uel
in cerere conclusis uel reliquis pere-
grinat que gentibus prozande neq;
enim intra q^u r^optam sufficient
pccupetes qui possent misericordie
eorum fructus & largientes cib
sumere. Quidam au^t & in regio-
nibus memphos & bcebrlonis in
numeris multitudines monce-
chorum cepit quos & diuersas sur-
tates grecicas ac morum ornemta
ae pspeximus ibicatem tradunt
ee loca illic in quibus ioseph ferat
recondidisse frumentum quos & then-
sauros ioseph uocent. celi uero
phiremidas quos dicunt ipsos ee
in quibus frumentum tunc congre-
gatae sunt putat

DEXAPOLLONIO MARTYRE
Tra debant ergo seniores horu
fuisse quendae psecutionis tempore
moncechum. nomine appollonii
quicum tunc magnifice exisset
inter frs etiam diceunus ordi-
natus est. Tempore ergo pte

cutionis erret. eistudium. Singulos
 quosque circum ire fractum
 & cohortans eos ad meritum.
 cumque fuisset etiam ipse comp
 hensus. & in carcere trusus gen
 tiliū plurimi tāquā insultantes
 ueniebant ad eum. & uerbis blas
 phemis & impiis confutabant.
 Inter quos fuit quidā flemon
 nomine. choraula famosissim^{us}
 & omni populo amabilis, quicū
 multas eū fati gax & iniurias im
 piū & celestū & reducto sem uo
 cans multorūq; mortalium de
 cepto sem dignūq; esse ab om
 nib; odio haberi. cūq; hęc & mul
 ta alia aduersū eum grauiora
 loque retur. Respondit ei apol
 lonius dicens. miseratur tibi
 dī flū. & nihil tibi horū que locu
 tur es reputat ad peccatū. hęc
 cū audisset flemon cor decon
 puitus est. utiq; uerborum
 eius si prahumanū morem in
 sua mēte persensit. ut tantum

xpianum se repente fatetur
& inde statim puolat ad tribu-
nal iudicis atq; In conspectu To-
ci us populi pellem cens in iuste in-
quidazis; O iudex uiros selegio-
sus & deo amabilis puniens nihil
enim mali xpianum uel faciunt uel
docent, at ille hanc audiens primo
quidem putabat ut pote loci illius
hominem loci aliquid proponere, sed
cum uidisset & hanc eum serio persequen-
tem & cum omni constantia adse-
rentem, insanis inquit oblemmon
& in te captus es subito at ille
ego inquit non insano sed tur-
bissimus atq; insanissimus iudex
qui tot iustos iniuste perimis uiros
Ego enim xpianus sum qd est hominum ge-
neris optimum tum ille populo coram
cepit eum primo plurimis blandim-
tis reuocare uelle, in id qd eum noue-
rat sed ubi immobile uidit omnia
intendit in eum genera tormentorum
cognita uero qd & uerbis apollonii
hanc ei facta fuerit permutatio cor-

septum etiam appollonium grece
 uionbus subdit tormentis. & decep
 toris in eum crimen exegerat
 Appollonius uero utinam inquit
 & tu uide. & omnes qui cedunt tunc
 & audiunt me hunc me tu quem
 dicit errorem deceptionem
 que sequeremur. At ille ubi hac
 cecidit & ipsi & filemonem igni
 bi; trahi in conspectu populi iudic
 ille uero post que ingressi sunt
 flammas beatus appollonius
 cunctis qui ceciderant; clemens ad dnm
 dicens non trades dne bestias ceni
 mias. confidentes tibi sed osten
 de nobis dne euidenter salute
 reatum. Igitur ubi cecidit in iudicio
 populi & iudicis ad dnm locutus;
 Appollonius repente nubes repleta
 rore circum dedit uiros & flam
 mas accensi ignis & tinxit. Super quo
 obstupefacti & iudex & p. pulus
 unce omni uoce clemere coeper
 magnus & unus; ds xpianoru
 solus sed hac cum fuissent

prefecto algeandus & nuntia ta sem &
ipso truculentiore reddatur & eldēt
quibus dā de officio crudelissimis
& seuis simis n̄ tam hominib; quā
bestis mittit qui ad ipsū iudicē
qui mirabilib; diuinis se diderat
et eos p̄ quos uisus dī apparu
erat uinctos algeandus dū ceperit
Igitur cū abducebantur om̄s partē
uincti adfuit gratia dī in uerbo &
coepit apollonius eos qui se uinctos
ducebant fide dī docere quiq; cū
dñi miser cordia se didissent &
fidem dī tota cordis firmitate
recepissent sem & ipsos cū his quos
exhibere uenerant uinctos offer
tu dī & xpianos eē partē confiten
tur. quos cū prefectus infideli
p̄ uacuos & inmobiles p̄ uidiſſet
uniuersos partē iubet in profundū
maris demergi ignorans impius
quid ageret. hoc enī sci non mor
sed hoc totū mū fuit sed horū corpo
radi sine dubio p̄ uidentia iniegra
uolubata quē mansunda reporta

uit adlitur quisq; ab his qui obsequi
 causa simul fuerant. suscepta
 sub uno sepulchro domicilio conlo
 cata sunt. a quibus usq; ad presens
 uirtutes multe & signa miran
 da omnibus conspiciuntur. sed &
 uota omnium atq; orationes sus
 cipiuntur ab eis. & cum fructu petiti
 onis implentur. quocirca & iam nos dis
 gnatus est dominus adducere & uota nostra
 orationesq; complere

DE DIOS COPRO

Uidi mus & alium uenerabilem patrem
 apud thebaidam dios copro nomine
 presbiterum habentem in monasterio
 suo cenam ferre monachos quem
 tempore eo quo acceditur ad
 sacramenta summam curam summamq;
 prespeximus adhibere diligentiam.
 ne quis eorum qui accedit in aliquo
 deferat conscientiam maculatam
 infantium ut & iam de his eos como
 neque que accedere per somnia
 hominibus solent ut per fantasias

mulieribus; apertis; ut & iam per natura-
lis humoris habundantiam. dice-
bat ergo siquidem absque mulierum
fantasia tale aliquid ueniat non
esse peccatum ingenuus enim uisus in cor-
pore ubi prope se pleuerit con ceptacu-
la suis necesse est ut meatibus ege-
ratur & ideo non trahit ad peccatum.
ubi uisus uisus mulierum & blandimenta
ta carnis occurrant in hoc iam desi-
diis anime & erga huiusmodi cogi-
tationes atque in lecebras occupata
dant confirmabat indicia debere
ergo mona chor aiebat omni gene-
re a cogitationibus suis repellere si-
mula ora nec indulgere eorum om-
no in hoc diaboli blandimenta sen-
sus suos alioquin nihil differre
ab his qui secundum carnem uiuunt.
quin immo si fieri potest & iam in eo
satis agere debere ut pro multa conti-
nentiam & iam ipsam superent abun-
dantiam naturalem fluxamque eius
labem orationis acie uisus continu-
atione resistunt. denique aiebat

et etha quin dicitur uiuant
 si forte corporis sui egritudo
 porcat ab omnib; q; noxia eē, iu
 dicauerit medicus abstinebit
 Cur non multo magis hoc mo
 necchus faciat cui animas
 et sp̄s salutis expetenda est.

DENITRIA

Venimus autem & nitriam fa
 mosissimam in omnib; egypti mo
 nasterni locum qui quae dicitur
 zintia fere milib; ab est ab alex
 andria nomine uici adiucais
 In quo nitrum collegitur nitriam
 uocabulum trachens p̄spiciente
 hoc credo tam cum diuina p̄uiden
 tia q̄t in illis locis p̄ccata hominu
 ut nitro sordis abluendae eent
 et abolendae In hoc igitur loco
 quingentae fere aut non multo
 minus eernantur uicina

sibi & sub uno posita monasteria
quibus aliqui plures simul aliqui pauci
Nonnulli & iam singula per habitant
& mansionibus qui dem diuisianimo
aut ac se de & caritate ual de iuncti
& in se parabiliter manent. huic ergo
cum ad propinquas uenimus loco ubi peregrin
nos fr ad uentare senser. continuo
uelut examen apium singuli quique
suis cellulis proruant atque mobilia
nobis leuocurru & festina ala chata
te contendunt. portantes secum
quam plurimi ipsorum urceos aquae &
panes secundum quod propheta corripit
quosdam dicit quia non scitis fluit
israhel mobilia cum pane & aqua.
Tum deinde susceptos nos abducunt
primocum psalmis ad ecclesiam. Leuant
pedes singuli quique lintibus quibus
utebantur abstergerent. quasi uela
bois leuantis se autem uera uirtus
humane erunas in istis traditio
nibus abluentur quid ego nunc de hu
manitate eorum quid de officio quid de

caritate loquer cum omnes gesta
 veni nos ad suum quis que introduce
 monasterium et non est solum que
 hospitium et debentur & plene sed et
 in super aut de humilitate qua ipse pol
 lebat docere aut mansuetudine atq:
 aliis huiusmodi bonis que apud illos
 uelut ad hoc ipsum de seculo seques
~~et~~ ^{et} diuersa quidem gratia cum
 tamen eadem que doctrina discun
 tur nusquam sic uideus flore caritate
 nusquam sic uideus opus feruere mi
 sericordiae et studium hospitium et
 impleri scripturarum uero diu
 nerum meditationem et intellectu
 atque scientie diuine nusquam
 tantum uideus exerceat ut singu
 los peccata eorum oratores credas
 in diuinae et sapientie post hunc u
 alius est locus in deserto interiore
 decem fere ab hoc milibus distans
 quem locum pro multitudine et
 persarum in heremocellularum

celliano mincerunt ad hunc huius
ibi prius fuerunt in huius & secreto
rem iam depositis rudimentis du
cere uolunt uitam seducunt. Hese
mus enim est uicestoe cellulae tanto
INterrespatio disomptoe ut ne
que in conspectu sibi inuicem
Neq; in uocis auditu sint po. sicut
Singuli per cellularum commanent
silentium in genis & quies magna
die tantum sabbatis & dominica inu
nu cedete a coeunte tibi semel ipso
in uicem tam quam
celo reddat eis uident si quis forte
inconuenit illo defuerunt intellegunt
sacram eum corporis aliquo inaeque
hac te de tentum & ad uisandum
eum non omnes simul diuersis tamen
temporibus omnes abeunt portantes
unusquisque si quid apud se est
quod a se propositum gratum uidetur
aliam uero ob causam nullus audet
proximi sui obtinere hanc silentia nisi si quis

65
forte potest uerbo instruere et uelut
a theatro in agone positus sermone
consolatione purgare multos ipsorum
atque quos tuos milibus ad ecclesiam
coeunt tunc longo a se et ipsis spacio habi-
tationis eorum cellulae dirimuntur sed
caritas in eis tanta est et tanto inter se
ipsos et erga omnes fratres conseruuntur
adfectu ut in admiratione et in exemplo
sint omnibus unde et si quis forte uolu-
erit habere eum in seculo intellexerit
unusquisque cellulam suam offerat
uidimus quemdam apud eos uenerabilem
patrem ammonium nomine uirum
in quem dominus omnem plenitudinem spi-
rituum contulerat gratiarum
exercitatus in gratiam cum uideris nihil
talius quum uideris te credere sed sibi
militatem considerare longe eum in
hoc domo praestare ceteris facere re-
et rursum suscipientiam si mansuetu-
dinem si beniguitatem in singulis eum
ita precellere iudicares ut quicquid
proferri debeat ignorari donum
uero sapientiae

& scientiæ tenam ei contulerat
dñs ut nullum fere & omnibus peccatis;
taepene traxit aulus totius scientiæ
credens nec tæc ali quem recepam
eē in tra cubiculum sapien tæ dñi
om̄s quibum uiderent faceret tur.
Huic erant duo fr̄s eusebius & eutimius
p̄cem dioscorus quimaciōr natu in eis
fuerat & episcopus tui officium rap
tus ē huzgo fr̄ctores erant ei; non solū
ceteros sed & luttæ ac q̄ instructione
& totæ cenim uir tuæ gerentem quom̄s
simuleos quimillis locis habitebant
fr̄ctores tæm quæ sinu tix foueret filios
suos tæc unum quem quæ instruens
conspicentes edocentes ad summam
p̄feccionem nitentur educere
Quidimus ergo supra die cum hominē di
ammoniu habentem mones t̄rium
In t̄ eos muro circum dicit quod in illis
locis & locis erudis fieri facile
sol & complum et omnib; necessariis
Instrue tam In quo dicitur p̄t̄eum
ipse foderat uenit aū quidam fr̄
saluari a p̄t̄ eos uolens ad t̄e unde

incommonum rogans sicubi esset cellula
 uacens in qua habitare possent Tumille
 ego inquit requiram sed donec in
 ueniam hic esto in hoc monasterio
 Ego enim iam nunc egredior ut requirere
 & relinquerem et omnino pariter cum
 monasterio ipse pcul ab eo loco pariter
 simiam cellulam repperit atq; in eam
 constituit fratres q; quinque
 aduenerunt nec in celletis & in integro
 cum omnibus que in eo fuerent
 cessit monasterio sed & si plures fuissent
 qui fore uenientes ad eos saluari cuperent
 supradie autum fratribus congregatis
 omnibus cum alicem tate iuuen
 tibus sub die unce monasterium con
 struere abbat et cum singulis quibus que ex
 pleuis & numerum monasteriorum
 inuocabantur hi qui mensurerant ad ecc
 lesiam que si refectionis gratia quibus
 inibi occupatis unusquisque fratrum de
 cellulis suis pferentes que nec esset
 etiam singularum nouas cellulas ins
 truebant ita ut ex consuetudine cert
 tatis nihil omnino uel utensilium

uel que aduictum sequuntur de eē
nec tē manifeste fieri. uniuscuius
que conlectorez fieri. zo aduer
percem in quibus fuerit. nē cellulae
p̄p̄erice inueniebant. posita coma
que aduersus fuerit. necessitate
dicitur in fructu hēbreuē culcut
nihil prorsus de eē p̄spicerent. U
di. mus inter eos quendam
se senioribus unum bonum nomine
didymum in ^{quo} multo erat dīgratice
quem in eo dicitur ualē sup̄p̄erice
bat hic scorpiones & ceratas.
Idest bestias quas cornutas uocant
& azues qui in illis locis p̄p̄e
uore solis acerrimi habent. tur
tamquam terre quosda
uermiculos pedibus concu
cabat. & ita se tanquam baurt nihil habet
omnino patet. tur uidimus apud eos
alium simi mat an aiquitas patet in
num. nomi ne in nēc taba. Mat p̄p̄e
ca dicitur durātem cētum. namque
dicitur magis. dicitur. an nos hic & dicitur
ci p̄p̄e ad huc baurt antea nu. sup̄p̄e

cuius inter ceteras communi uirtutes
 humilitate & gratiam uideamus immen-
 sarem. Erat autem & alius adhuc & dis-
 cipulus antoni origines nomine uir
 pontice magnificus & summe pru-
 dentia. Cuius sermo & incorporeatio
 de uirtutibus; optimi magistri homi-
 nes dei edificabat omnes audientes
 & inflamabat uehementer. Er-
 ite ut oculis cerni que ab eo narra-
 bentur putaretis. Vidimus ibi &
 sapientissimum uirum ac pontice mi-
 rabilem euagarium cum inter cete-
 ras animi uirtutes scientie concessa
 & gratie discernendorum spirituum
 & purgandorum si cui apostulus dic-
 cogitationum ut nullus celius putetur
 & fructibus; ad tantam subtilium & spiri-
 tualium rerum scientiam peruenisse
 cuique uis rebus; ipsis & experimentis
 & quod est super omnia per gratiam dei magnae
 conlatae fuerit intelligentiae acces-
 sit tamen & hoc ut multo tempore
 instruat ut fuerit ab eodem magistro
 quem fecimus si si in dei gratia

signisq; & uirtutib; insignē fuisse om-
nib; notum est. hic ergo tunc quous
incredibilis erat abstinentia sup-
er omnia tamen monebat frater messiqui
for & fandiū zerezenē uel humilicō-
di corporis uel fonticis alio de
monum pellenē ne bibenda aqua
largiore mensura uterentur dicebat
enī quesi aqua multe corp; insin-
deatur macioret fonticis zerezenē
& largiore recep tucula demonib;
p̄b & sed & multe alia de abstenen-
tia summe cum a demiratione edoce-
bat ipse autem n̄ solū aqua parcissime
uerebatur sed & pane penitus absta-
nebat. Illi uero qui illis locis mora-
bantur fratres pane solo & sale con-
tentierant ut mille omnimultitudi-
ne uix inueniret aliquem qui oleo
solum uteretur plures autem & es-
senciae essentiam nū sed sedentes &
ut ita dicam in me dictione diui-
norū uerborū positi capiebant. Huius-
modi uero nobis qui de sepe patri-
b; quibus erant quod in locis illis duo.

mae: terna quae sunt duo caeli luminaria
 resplendent & quibus unus scriptus
 genere & dicitur cupulus beati anto-
 ni fuit alius & alexandrinus qui
 bus ut uocabatur nomine sanctae uirtu-
 tes animi & caelestium gratiarum
 magnificentiae concordabat uter-
 que enim macarius uterque abstinentiae
 & exercitius & uirtutibus animi equali-
 ter pollens. hoc solo alius precellens
 quod quasi hereditariam gratiarum
 & uirtutum beati antoni possidebat
 Hunc denique ferunt aliquando cum
 homicidium in locis uicinis fuisse & ad-
 missum & innoce[n]ti cui da[m]pna impingeret
 etiam admissi confuzisse ad eius cel-
 lula[m] meum quae calumnia[m] faciebatur
 & adfuisse etiam eos qui perurgebant
 & legentes dicentes pertraxerunt ip-
 sos comprehensum legibus tradentes
 homicidiae si uero quicrimen impin-
 gebatur cum sacramentis adfir-
 matis & conscius se non esse sanguinis
 illius & cum diu ab utroque percer-
 cer tamen habere tur interrogat

sc̄s macarrus ubi sepul-
batur occisus. Cumq;
cum omnib; quice
hominem uenerat
chr̄u atq; ibi fixis genib;
nomine ait ad eos quoad sit te cenē. Hunc
d̄s ostendit si uere reus est hic qui p̄urget
ur auobis. Et eleuante uoce & nomine
clemet de funcam. Cumq; et de sepul-
chro uoce aī respondisset. Ait ad eum
p̄ fidem xpi & obtestor ut dicas si e hoc
quim & in simulatur occisus est. Tum ille
de sepulchro cleme uoce respondit
dicens non esse se ab eo in cr̄ fecam
Et cum obstupe facti om̄s dei dissenz
ceterrā acpe dib; eius ad uoluerunt
Rogate. coeperunt ut interrogaret eū
a quo fuisset occisus. Tum ille hoc inquit
non interrogabo. Sufficit em̄. mihi ut
innocens liberetur. Non est autem
meum. ut reus pro datur. Aliud quoque
eius genus miraculi ferebatur. Cum sc̄dā
eucino oppido patris familias ungo
filice p̄fantasiarū magicarū uidebatur
hominib; in æquinu manimal uersa

ut putaretur equa esse & n̄. puellae
 haec adduxerunt ad eum Tum ille p̄ con
 tactus quid uellent aum̄ p̄c̄entes ei equa
 haec quem iudens oculis puellae uirgo
 & filiae nostrae fuisse homines pessimi ma
 lis argubus incinimel hoc quod iudex eū
 uerterunt Rogamus ergo ut oret dñm
 & commutes eam in hoc quod fuit. At ille
 ait ego haec quae ostendistis puellae uideo
 nihil in se pecudis habentem. hoc autē
 quod dicitis n̄ est in eius corpore sed
 in oculis inuentū fuit. Et sic enī demo
 nū sunt istae non ueritates terrū. Et cū
 intro duxisset eam cū p̄c̄entibus suis
 in t̄ra cellulam fixis genibus orare
 dñm coepit simul q; & p̄ uerentes hor
 tatur secū dño supplicare & post hoc
 p̄ ungen̄ eam oleo in nomine dñi om
 ni scilicet uisus & p̄ pulsa uirginem ui
 deri omnib; ut etiam sibi uidebatur
 effecit. Alice quoque puellae ad eū
 deductae est cuius obscenae corpo
 ris sitae & parte computr ueranz
 ut consumptis carnib; interiora
 quoq; & secreta naturae nudaretur.

accuerunt. um ebullire & inde innumera multitudo ita ut ne accedere quidem quis quom cedere posset p̄fectoris horrore. Hæc cum cecidit ap̄c renab; & p̄iecta fuisset. ante fores eius miserans uirginis cruciatus æque nimis inquit est. os illic hæc tibi ad salutem dñs non ad interitū dedit. unde p̄uidendum est in cæcis ut sancta est uice. nullum tibi periculum conferat & cum iustis s̄ orationib; p̄sep̄æm continuos dies et oleū benedicens in nomine dñi p̄ungit & membra eius ita cec̄ sc̄nc̄ reddidit ut muliebris in ec̄ nocturne nullæ formæ nullæ species appereat. Et est & ei in uirōs conuersatio absque femine & suspitionis obstaculo. Hæc uenisse ad eū hereticum quendam huerichunticem quod genus hereseos inuenitur apud ægyptū hic cum p̄ multum loquendi artem plurimos fratrum qui hæc bitubent inheremo conturbat & ausus ē. Et tū corc̄ ipso fidei suæ adserere prauidatē. Cuique cum resisteret & senior & contra diceret.

70.
ille uerba simpliciter argumentis nullis
eludebat sed cum uideret sanctus fidem
fratrum pichitay quid opus est inquit
nos uerbis contendere ad subuersione
audiendu² & cum ad sepulchre fra
tru² quinos p²cesserunt incho² & cum nos
tru² concesserit. dñs suscitare mortuū
de sepulchro. sciam² om² quia illius fides
p²batur dño sermo hic omnib²; quia adhe
rante fratribus placuit p²cesserunt
ad sepulchre hortatur macarius he
rethuntā ut euocaret mortuū in no
mine dñi. At ille tunc quid quipposuisti
priorē uoca & macarius p²sternens
se in oratione ante dñm ubi sufficien
ter orauit eleuatis rursum oculis suis
ad dñm. Tunc quid dñe quis & duobus
nobis rectam fidem teneat ostende
eleuato mortuo hoc & cū hæc dixisset
fratris cuius dñm nom² qui nuper
fuerat sepultus euocauit
Cui ille cum de tumolo respon
disset accedentes fratres
continuo que supposita
erant auferunt & educam

eum de sepulchro resolutus facie solis
quibus constrictus erat exhibuerunt uir
uenam hierichunt cuero ubi haec uidit
obstupe factus infuzem uertitur que
fratres quoq; omnes insequentis & tra
terminos terre illius & turbauerunt mul
ta etiam celice ferebantur de eo quoniam
plexasunt adscribendum sed & his piceis
etiam cetera eius opera noscuntur
Alius uero scencas macarius magnificas & iam
ipse uirtutes consummavit de quibus & alii
nonnulla scripserunt que sufficere possunt
ad uirtutes eius magnitudinem contuen
dam & ideo nos ex compendio preterimus
ferebant tamen eum amictore fuisse
heremi super ceteras omnia uirtutem ubi
me & in ac cetera uirtutibus a pserita au
stolocalis que quo inuenit & uirtutibus lo
quendam in uirtutibus heremi confu
tutam & diuinitatis accepit
Rufinorum uirtutibus confu & omnibus
panis & pleam ubi tiam duas fra
tres inuenit & uirtutibus quos
cum rogare cupat in an de
ducilluc monachos ut ibi habitarent

cū quidem locus & amolnus esse & habun-
 dens omnibus necessariis respondendum non pos-
 se ducilluc plures ne for te ueritatem per heretici
 ad aliam manibus deciperentur oculi totum acce-
 pant esse dicit mones inde ser uo quorum molestia
 as & calliditate ferretur a tudo insula non
 posse re gressus tamen ad fra tres cum indicat
 sed de oportunitate lacrimularum inflamma-
 asunt animi ut per ceruicibus cum eo sed ubi
 patres reli. quidem trunt animas iuuenum
 coneratus repraesentant eos salubriore casti-
 a dicentis locus iste si uere ut id est aq. a hamne
 & man hie constat esse non aliter deo creditum
 esse nisi si quod diabolus per ea ad decepta one nos-
 tram praeparatus sic si enim uere ut per hiben-
 deliciosus est & habundans quid sperabimus in
 futurum seculo sic delicus frumur & ha te at
 que habia huius modi dicentis iuuenum feruen-
 tes animas repraesentant locus aut in quo
 habitabat ipse ane tus macarius ce tum
 apellatur est autem in heretico uasissima
 positus dicitur noctis per habens den. r. ae
 monas trus inofali quibus colligitur uel moys
 traxit inebus sa & fellarum sicnis & cur-
 sibus per stan aqua paromuestray & sic

ubi fuerit odoris qui dem diversissime
& quasi in primum a sed saporis innoxius in tri-
buuntur ualde perfecta nec enim patitur tam
terribilis locus nisi per se a proposita habitata
rem sum mat que con. fantasia carita a tam
inter se & h. ca omi si qui for. de ad eos accesserit
sum mum studium gerunt per. car. denique cu
seo ma' cario uiam quis aliquando detulisset
ille qui secundum carita. tem non que sua sunt
sed que alterius cogitare ad alium fra. a. em de
tulit tam qui qua sunt firmior uidebatur tu
mille gratias gerere & fratris officiose de ille nihil
hominis plus de proximo quam de se ipso cogitans
ad alium per tulit & ille uel ad alium & sic cum
per omi. cellular. quae longe a se ipso erant per
herem. um dispersa. eua. circumla. ta esset adula
mum ipse de se. car. quidam quidam miserat.
GRATULATUS autem fuit tusimacarius quod tam
tam uideret in fratribus continentiam tantum
que carita. tem a da. grora. se in se ipsum spiritalis
uitae se tendit se. car. ad fidem nam que
confirma. tam nata de eo est ab his qui se ortus
audierant quod quondam tempore hoc de
mon. ad os. tum. cellulae eius pulsauerit
dicens sur. ge. ab bama. car. et. eamus. ad. colle. ta.

ubi fratres ad uigilias congregati erant sed ille
 qui gratiam repletus falli non potest intelligit
 diabolice fallaciam fecit. **O**rendax & ueri
 tatis inimice quid tibi conser tu quid so
 cita as ee cum collecta & congrega cionerco
 rum ac ille latet inquit & cogit. **O**ndacari quod
 sine nobis nulla collecta agratur nulla congrega
 catio manachorum ueni dem que & in debis ope
 ranos tra tum ille inperat tibi inquit tibi dicit
 daemon inimice & conuersus adorationem petat
 ato ut sibi ascendat & si hoc uerum esse quod gla
 riatuse daemo nabit & ga ad collectam ubi fra
 tribus uigilias celebrabantur & tarum moratio
 antelm depozur ut sibi ueritatem uerbi huius
 ostendat & ecce uidet per totam ecclesiam quas ipar
 uulos quosdam putrulos & hi opas atroas discurs
 rare huc ac que illuc & uel ut uoluerando differ
 ri. **O**ndis autem tibi sedentibus cum tu ab
 uno discipulum ceteris uel audientibus uel et
 ponderatis discursu tenet ergo illi ad huius opes
 putrulis singulis quibus que sedentibus ad lude
 bant & sic in duopus digratis oculos comprast
 sis sunt faciam domum tabant sic uiuero mas in
 mer sis sunt digram of cratum faciebant
 ubi uero post p. alium adorandum p. ceteris suis

fratres pcur rebant nihilominus singulis & ante
alium iacentem in ora cione quasimulierum spe
cieffer bantur ante alium quasi aedificantes aut
partantes aliquid aus chus sa quas que agn
tes apperebant & que cum que daemones qua
sideludendo formas sine hac arantes illi in cor
dis sui cogita cione uersabant an non nullis tamen
ubi alique horum agere coe pissent quasi in qua
dam repulsi praecipites dis ciebantur ita ut ne scia
re quidem prorsus aut transire ante eos audirent
aliquid etiam super ca uices & dor salu debant
hoc cum uiderent sane tunc ma carius in gemunt
grauiter & lacrimas p fundas addim respiciant
dne & ne sileas neque in tagris di & sicut que
disper gantur in micran et fugiant
a facie tua qm anima nra repletur
in lusionib; post orationem tamen
excommnandas uerritas & rrae se q
sum euocetis singulis quibus que fra
tribus ante quorum faciem uiderat
daemones diuerso habitu & ueris ima
gimib; ludentes requirit ab eis in ora
tione ut aedificandi cogitationes habue
rint uel iter agendi uel alia diuersa
que unicuique imagnate p demoner

ut dicitur et singulorum ita confite
 bantur in corde suo fuisse ut ille ar
 quebat et tunc intellexit quod omnes
 uane & superflue cogitationes que s
 ut psalmarum uel orationum tem
 pore unusquisque conciperit in lusa
 ne daemonum fiant ab his aut quomodo
 custodia seruicij suum cor tamen
 repelluntur ad hiopes do enim con
 iuncte mens et in ipsum tempore pre
 cipue orationis in tanta nihil ahe
 num nihil superfluum recipit ahu
 quoque tempore quosdam accedebant ad
 saera menta ubi poterat consistere ad suscipiendum
 palmas in non nullorum manibus praesumentes
 & hoc paucos panes deponere et postea quod
 tradidit sacerdotibus manibus uidebatur reuerentia
 altare alius uero quos meliorum menta uidebant
 & tendentibus manus ad altare leniter cedere
 daemones & cum in genti meam & fugit angelum
 enunti ad sicut cernebat altare quia cer
 dotas manu suam quoque manum in saera
 mentorum distributione super panem & hoc
 hoc iam per mansit ad gratia ista ut in
 uigiliis ista orationum psalmarum oratio

nis tempore si quis aliter aliquid secundum
inclusionem demonum in corde suo gerat &
angustias cere & accidentium ad altare uel
indignitas eius uel merita non laetent
quodam tantum portabo macari homi-
nes di cum fratribus cuiusdam uisendi gra-
tia terra gerit ascenderunt nauigium quo
fluuius transiret dicit in quonauigio erant
simul quidam tribuni diuites homines &
prepotentes equos plurimos ac pueros & mul-
ta secum ministeria habentes horum unus
cum uidet & in ultima nauigii parte uilibus
indumentis ac quaedam nuda sepe dicit iacet
mo n ac hos dicit ad eos beatus dicit uos qui hunc
seculo includitis nec que quam secorequiri-
tis nisi in dicit ~~et~~ tam uilissimum & par-
cissimum uicium unus & macarius respon-
dit ad eum uere quidem ut dicit qui dicit
quidam includunt mundos et misistis ues-
tri quod ualuisse con trarium mundus includit
tumille compunc tus super hoc sermones
tunc ut op uenit ad domum sua derelictis
omnibus uel distractis que habebat & pau-
peribus datus ipse hunc sequi coepit & ad mo-
nachorum exercitia pertrauit se dicit

multa ut diximus alia de operibus sancti amara
 et mirabilia feruntur & quibus non nullam
 unde in libro ecclesiasticae historiae inser-
 ta quae quae inueniuntur De ammonitione
 uisum habita rationis monasteriorum quibus
 in uita sumptum tradebant ab ammonitione qua
 dam cuius animam cum & iussu corpore uidetur fer-
 ri ad caelum sanctus antonius sicut referri scrip-
 tur a illa quae uita describit antoni

Hic igitur amon locupletibus & generosis parentibus
 notus est a quibus in uita ad nuptias cogitatur
 & cum uim parentum non potuit & effugit accepta ac-
 cepta uirgine cum in nuptiales thalamos conuenis-
 sent & data esset cubiculis secreta silencia ad loqui
 puellam de pudicitia & de conseruanda uirgi-
 nitate coepit orare dicens quia corruptio sine
 dubio inuenit corruptionem incorruptio uero in
 corruptionem sperat multo et gaudet esse surda
 que nascitur in uirginitate perditur & quam uita
 corrumpatur & aliter ad quietem uirginitatis
 tagitur incorruptionis thensaurus cum que plu-
 rimo tempore saluus di contenta & amomodo
 magis essent quam carnis sanguine & conuinc-
 ta post optam parentum ille quidem ad hunc
 uenit deest eis ecclesie locum uirginitatis in uita

Retidens prout ipsa mul traidines unginum
& ille mul traidines congregatio nachorum cū
que segritas retideret inherens adulescens qui
dam quimar sucanis rabiducis inrabim
caniter suscit mulas unctas catenis ad eū
deducitur psequitur abus sum parentibus suis
& rogantibus pro eo ac ille quid inquit mihi
moles tētais homines supret me rama tēta
de peccatis istis tamen hoc uobis indicat epus sui
quod inuestris manibus est sanctas tuis te
dite uideat bouem suum quem fuerat iestas
& sanus uobis reddatur filius uestris ac illi se a
muerunt quidem ualde quodta quat in se
erit q̄ta sunt non lauerunt hominem di
causis tamen quod hanc eis uiam salutaris
ostendit & sine mora ut reddi dērent dū tēta
horante hominem di etiam uisus sanctas reddi
tur Alio quoque tempore cum uentis sent
ad eum qui dam phare uolens animas ipsorum
dicit dolium sibi esse necessarium ubi aqua
pro aduentibus congregat & cum palli
ti suis sent per loquens esse unus se ip
sis gra uesit hūc re dicens periclitari posse ca
nullum suum sicut tiam graues nus impanere
Wart ad abetrum tuisiua ut patet dētra

camillo meo par ego ne memoria tui tunc tibi
 inquit ut ipse nostri camillus non est sed asinus nu
 quid pat est quod camillus par tate non ualeat a
 sinus par tate ac ille factis inquit ut ualeat in
 deris ego enim non in tere mam camillum meum
 tu mille ego inquit imponam asi non pon duf quod
 camillo tuo onerosam dicit & in tere hominis di fa
 tere quod impossibile est esse possibile & ita impo
 situm dolum asino per uertus que ad monasteri
 um hominis di ut nec sentit & a sinus aliquid se
 honoris portare

quem ubi uidit ammon bene inquit fecisti in asi
 no de ferent dolum collige enim tui camillus mor
 tu us est & regres sus inuenit ita gestum ut praedice
 rat famulus feli sed & multa alia perfectum signadis
 ostendit nam & fluuum nilum cum tran sive uel
 leat & uerise eruber cer & uir arctati subro mactra
 pipam translatus dicitur Beatus autem anto
 nius insim ma ad miratione ut tate us iusticiam

DE PAULO
 DE PAULO

fuit quidam inter dis cipulus antonni paulus
 nomine cogno mento simplex hic initium con
 uersionis suae huius modi habuit cum uerarem
 suam oculis suis cum al tra cubran tem uidisset

nulli quicquam dicens egressus est domo
& mestitia animi actus in heretium semel
ipsum dedit ubicum anxius oberraret ad
monasterium puenit anto ni ibique se
loci admonitione & oportunitate con
silium capit cum quibus adesset antonium
uita car ab eo salutis inquirat & ille in tu
ellus hominem simplicis natura respondit ei
ita demum posse eum saluari si huius quae se
dicerentur aboelher & tum illa omnia quae
sibi preceperit facturum se esse respondit ut er
go missionem eius probaret antonius ante so
rarias caellula est anta hic inquit sepe tam
trans dante grediar et ingressus mansit in
trinfecus per totam diem & per totam
noctem per fenestram tamen se oculis re
quirit ut respiciens uidebant eum in desinen
terantem & nusquam prorsus mo ueri se
sciret inescruerit noctis & tasset man
data memorantur ne parum quidem loco mo
ueretur Egressus autem post tradit an
tonius in seruitutem eum & doctus de singulis coe
pito quoque modo aperte manuum talem
salutem solaretur & digitus quidem car
poris opus carnale cogitatione uentris.

et animi intentione operetur. que
 di sunt cibum quoque sumere In uespera
 precipit sed obseruare ne usque facta
 tem uenit & et precipue In potu confirmans
 nimis per quae abundantia fantasiam
 mineri quae compunum calorem corpori In
 crescere et ubi plene eum qualiter de singulis
 agere debet & Instruxit In uicinis hoc e
 In trib; milib; cellam construit ibique e
 gerere cere quae dicitur ac iube & ipse tamen
 frequenter uisitans gratulabatur
 deprehendens eum In his quae sibi tradita
 fuerant tota intentione et sollicitudi
 ne p^{ne}manentem quodam auctore cum uenis
 sen ad sem antonium frater quidam & p
 facti uiri accidit etiam paulum ad e
 pariter cum eis & cum sermo de rebus
 profundis & mysticis habere tur cumq;
 phelis & saluatore ore plurimae trece
 tarentur paulus & similes et ce an
 ni In terrore si xpi phor fuerit
 an p^{ne}fectae. beatus uero antonius
 qd p eo quod tam absur de In ter
 re uerat quae si er^{ne} buisse blende
 ut erga simplices solo & silete

atq; abire eum iubeat ille qui ce omne
quod ab eo ut cumq; dictum fuisse & tam
quam p[re]ceptum ch[risti] seruare In struere
rat abscedens ad cellulam suam tam
quem si mandato accepto silentium
gerere In struere n[on] omnino aliquid loq[ui]
q[ui]d conperisset An tonius mirari coepit
unde illi haec obseruante placuisse
quem a se non sciebat e[ss]e mandatum cum
q; iussisset eam loqui & cur siluerit In
indicare tu Inquit paulus dixit q[ui]m
ut reme[m] silerem & obsequere fac tu an
tonius ita ab ea sermonem quem mille
neglegent[er] p[er]tulerat obseruatum
om[ne]s Inquit nos iste condemnat eum si
enim nos de celo nobis uocamus loquunt[ur]
tem ab isto quaelis cumq; sermo qui ex
ore nostro ceciderit obseruatur
tur multum eam & se an tonius mo
cere eum uolens oboedientiam p[re]ceptis
& ei solus erat & quem queratio et
causa non posceret Inquit; eius ani
mus erit oboedientiam p[ro]betur
haurire namq; aliquando eum ius
sit a quem ex p[ro]p[ri]o & In terram

tota die effundere & con tex tas spor
 cellas resol uere ac de nuo tex ere &
 uestimenta cum fue re & rursus re sol uere
 Et in plurimis huius modi exercitijs
 ab eo memoratur inbutus ut in nullo
 pror sus & uen eorum que contra
 rationē impericij uidebantur. dis
 cet & contra dicere & ita phasē omne
 infamatur bre uia ad p fectiōe uenit
 & cuius exemplo beatus docebat anto
 nius qd si qui uelit uelociter ad p fecti
 onem uenire n̄ sibi ipse fieri & magiste
 rē p p r i s u o l u n t a t i b ; o b o e d i e n s & i a
 si tē t u m u i d e l i t e e q d u e l i t s e d s e c u m
 d u m m a n d a t u m s a l u a t o r i s o b s e r u a n
 d u m e e u t a n t e o m n i a u n u s q u i s q u e
 a b n e g e t s e i p s u m s i b i & r e n u n t i a t p p r i s
 u o l u n t a t i b ; q ; s a l u a t o r i p s e d i c i t e g o
 u e n i n o n u t f a c i a m u o l u n t a t e m e a m
 s e d e u s q u i m e m i s i t & u t i q ; u o l u n t a s
 x p i n o n e r a t c o n t r a r i a u o l u n t a t i p a
 t r i s s e d q u i u e n e r a t o b o e d i e n t i e m
 d o c e r e n o n i n u e n i r e t u r o b o e d i e n s
 s i p p r i e m f a c e r e u o l u n t a t e m q u e n t o
 e g o m a g i s n o s n o n i u d i c a b i m u r o b o e d i
 e n t e s

si feceramus propter res uoluntates demq:
supercedatur paulus & exemplo nobis si qui
oboedienciae & simplicitatis merito
in certam spirituum graecorum
culmen ascendit ut multo plures et
potentiores uirtutes pro ipsum dominus quae
pro sem antonium fecerit & quae pro fluentia
graecorum multa ad eum & omnibus
terrīs et partibus confluebant ut cu
reuerentur ab eo uerum beatus antonius
nemo est quem multitudinis fugerit & in
interiorum heremum quo accedi ab
aliquo facile non possit & commanere eum
fecit ut uementes magis ipse suscipere
antonius si quos uero ipse non potuisset
currere hos ad paulum tanquam pro portum
sanctum graecum habentem mitte
bat et ab illo curabatur in certam autem sim
plicitatis fuisse apud dominum fiduciae tra
ditum ut quodam tempore cum quidam
rabiam patiens in modum cecis lam
aret omnem qui accusatus fuisse & accedere
et pro ductus ad eum fuisse & insistebat ora
tioni ut demonem qui eum urquebat
fugeret & et cum mora fieret & nec celer.

78.
sequetur effectus quæsi in factum
more indignetur duxisse fertur ad dñm
uerè non mecum ducabo hodie si eum non
curaueris & continuo quæsi delicio
dominico factis factum est cecidit & sic
tam curatus est rapidus non cecidit uide
tur mihi dignum etiam eius heremi habi
tores que per thimo mecum aduecti &
uicini est oppido quod dicitur diolcho
silencio præterire Inque uidimus ad
mirabilem presbiterum nomine
piceo nēm totius humilitatis & benig
nitatis uirum habentem etiam reuelac
tionum gratiā denique quodā tempore
cum dño sacrificia offerret & uidit an
gelum diſtinctum iuxta celare & cum
uscuſq; monachorum accedentium
ad celare. scribens em nomine in libro
quod dicitur in micenib; quorundam
nomen nomine non scribens em Cuiq;
diligenter obseruasset & post ecc quæ
sunt complete mysterice unum quæq;
eorum seorsum uocens p contetur
quid eis in occulto peccatis fuisset & ad
missum & inuenit & confessione eorū

unum quē q; peccata mortalis obno-
xium tum horacius eos agere poem-
eniam & semel ipsum cum eis carere
dnm psterneis die ac nocet tamquē
ipse in eorum peccatis esset obnoxius
flebat & tam diu mēsit cū eis impot-
nitentia & lacrimis donec iterū uidet
eundem angelū stantem & scribens an-
cedentū nomine & post etc quē omne
scripsit tum etiā illos & nominibus euo-
canem atq; ad reuocacionem ab ec-
ris inuocantem & ubi hoc senior uidit
in illis eorum susceptam ē poem-
eniam & sic illos ceteri totū cum gra-
tulatione restituit hunc etiā quo-
dam tempore se rebent ad demonibus
ita uerberatū ut stare omnino aut
moueri loco non possent. & cū dies ad es-
set dominice & resposceret offerri sacri-
ficium iussit se fructū mētib; ad uer-
por tū ubi cū in rectione iacisset
ad stantem continuo uidet angelū
quē ad stare solebat ceteri & por-
tizentem sibi manum atq; eleuan-
tem se de terra & statim dolor

omnis ita discessit ut solito scior red
 dertur. Erat in ipsis locis & uir ser
 uator bonus gratia repleat iohan
 nes nomine In quatuordecim erat conso
 lationis gratia ut quicquid; metra
 cocumq; tedio oppressa esset & anime
 pccatis eius sermonibus celebraret & le
 titia repleatur sed & sancta gratia
 plurime ei ad dō donetur. In eodius quoq;
 quae plurimis Egipti pccatibus. uidimus
 scōdi uir tuos multas & mirae bilite fa
 cientes & totius gratia di plenos sed pau
 cos & multos memorabimus de omnib;
 enim & plicare supra uires nostras est
 necem de his qui in superiore tehcade idē
 circe ipsa strenu. habitate dicuntur
 auditu solo conperimus quod his pēne om
 nibus quos uidimus celsiores illi & mag
 nificenziores habentur. Acce de reuero
 cedipso pccatis periculo nequimus
 quicquid; omnibus nullarum pccatū
 loca latronibus incur sentur ille tamen
 ceber beqis inrum punzur & ideo nullus
 not ad eos accessus fuit quicquid; nec
 eos quos superius memorauimus.

absque periculo uidimus septies nāq;
in hoc itinere peredita q̄sumus in oc-
tavo autē sicut scriptū est non obta-
nit nos in celum dō nos in omnibus p̄te
genze. Deniq; semel p̄ quin q; dies
ac noctes incedentes p̄ heremum siti ac
lassitudine p̄ edita sumus. Alio quo-
que tempore incurrimus locas in quib;
est conueller quedam humorem ex se-
mē ipsa zignens scilicet quem continuo
calor solis uelud hiemcelis prouince
in glaciem ita in scalem stringit &
tamquam sudas acuttes ex ipsos ale effi-
cit atq; ita omnia illic exasperantur
loca ut non solum nudos pedes utercomus
nos. sed & calcia mensis munitos testa-
bre tate sece in his ergo inueni magna
cum periculo uix euecimus. Tercio
cum nihilo minus periculum fugere-
mus incurrimus uellem quendam
humorem ex semē ipsam similiter
quidem zignens em sed in tra semē
ipsa seruacem cuius solū laxum
& facta do caeno repletum transsi-
cipientes usq; ad alterce se sedimus

Cumq; pene in ea demergeremur
 exclamantes ad dñm uocem spalmi p
 tulimus dicentes saluū me fac dñe quō
 in excuerunt aq; usque ad conuicē meē
 infixus sum In limbum profundi & non est
 substantiæ Queram periculum pau
 limus in aquis quibus decem quibus in un
 datione nili sentierant in quib;
 triduiū continuū adflueri uix eue
 dere potuimus Quin ai periculū fuit
 nobis ceteronib; cū secus mēte it
 cezeremus quip decem milia p̄ssuū
 Insequen̄ nos quos p̄ mēte ferro
 non potuerunt pene & animas redi
 derunt per fuztem sex annis disc̄m
 nobis in ipso flumine nil ofuit in quo
 nec uigentes p̄na mēsi sumus
 Sep̄imo stegno quod dicitur de appella
 tur uento feruente in sulcam quanda
 et ec̄ sumus hūmē & uis simē sup
 nos & tempestate feruente Erat
 enim tempus quo ephisceniorum
 sperabatur dies Octauum autem
 fuit quod cū admittit monest̄ hū
 ubi remus locum quem decem

Incidimus in quo refluens mlti aquae
residens uelud stagnum quoddam esse
cerat In quo mul & bestiae p̄cipue cor
codilli pluri mercanz quicum ad teporē
solis & senn̄i resoluti circ̄ or̄cē stagni
icebent ut ignorantib; nobis mortui
uiderentur & cum accederemus ad uisē
dam mirandam que magnitudinem
bestiarum quiescentis putabamus
continuo ut sonitum pedum senserunt
& citatim inuere & insectarinos ue
hementer coeperunt nos autem mag
no cum clamore & metu xpi nomen
dñi inuocamus cuius miser̄ cor dice ad
fuit & bestiae que conuicinos insur
reuerant quasi celo repellente in
stagnum p̄tinere p̄ie & sunt Nos aut̄ cum
su contento admonerentur festina
uimus gratias agentes dō nostro qui nos
detentis periculis liberavit & gra
tias nobis ostendit mirabiliter ipsi honore
& gloria in seculis seculorum
EXPLICIT VITA S̄C̄O RUA SEUE
RUS DESIDERIO FRATRI CARISSIMO

Ego quidem fr̄ uniuersimē libellum
 quem de uita sc̄i martini scripserā
 sc̄i dōc̄i uac̄p̄t̄ m̄t̄e & interea domesticos
 p̄c̄t̄es colubete de c̄t̄e uerac̄m quic̄
 uisum nec turce Infirmus iudicac̄ hu
 mane uita b̄c̄m̄ne quod forte carbitor
 sermo Inculcior legentibus displicet &
 omnium que reprehensione dignissimus
 iudicet̄ quim̄ ceteric̄m̄ d̄s̄er̄ q̄ m̄t̄o
 scriptoribus re seruanda Inpudens occu
 p̄c̄sem̄ sed penitentiā tibi sepius negare n̄
 potui quid enim esset quod non a mortuo
 uel cum detrimento mei pudoris inpen
 derim uerum tamen ex tibi fiduciali
 bellum e didi qua nulli a te pendendum se
 or n̄ & uerit̄ uenice sis futurus & emissus semel
 te uoc̄c̄s non queat quod si acciderit
 & c̄c̄b̄c̄li quibus eum legi uideris bonc̄ ue
 nio id c̄lect̄oribus postulac̄bis ut respo
 dus quem uerba p̄pendac̄n̄ & equo
 a nimo ferac̄n̄ sic uer̄ eorū uita sus
 for̄ sit ac̄n̄ sermo perculerit quic̄ r̄gn̄ di
 non in elo quē uice sed in fide constet
 meminēn̄ etiam sc̄luc̄m̄ seculo
 non ab oratoribus cum uti que

siciale fuisse & id quo que dñs prestare
potuisset sed peccatoribus predictis
ego enim cum primum cannum cedseri
bendum cepuli quic nefas putarem tan
tum lactere uir tates apud me ipse decidi
ut sollicitis non erubescerem quic nec
magnæ istarum unquæ rerum scien
tiam contigissem & si quid & his studiis
fortasse liberessem totum id desuetudine
tenuæ temporis perdidissem quæ tam moder
te defensio tibi uideatur suppressio nom
ine libellus edatur quod ut fieri uellet
gulum frontis erode ut mutæ sit pagina
& quod sufficit loquatur matericem non
loquatur auctorem
uicte fructer in xpo uenerabilis decus bo
norum scōrū que omnū
pleriq; mortales studio et gloria se
culari inceniter dediti & inde per amē
ut putabam memoriam nominis sui q;
fierunt siurtas elcerorum uirorum stilo
inlus trassenz queres utique non peren
nem quidem sed aliquentulum tamen
conceptæ spei fructum adferret quia
& suam memoriam licet in cassam

ppezebient & ppositis meo no rā uiroy
 & exemplis non pcer uce emulatio legētib;
 & cūc batur sed tamen nihil adbeccā
 illam æternam que uitam hęc eorum
 cura p̄tinuit quid enim aut ipsi ocess
 surce cum seculo scriptorum suorum in
 glorie p̄fuit ceut quid post terties
 emalum eni tult legendo hec osero
 puznantem aut soerecten filosofen
 tem cum eos non solum imitator stultitice
 sit sed non accerrime etiam impuznate
 demencie quippe qui humcēnc mutton
 presenibus tēctum ac qbus æstimen et
 sper sucs fecbulis animas sepulchris dede
 rinz Si quidem ad solcem hominum memo
 ricem se p̄p̄uendos crediderunt cum ho
 minis officium sit perennem memoriam
 que esse non scribendo aut puznendo
 uel philoso fendo sed p̄ se se religiose que
 uiuendo qui quidem error humanus lit
 teris ocedit ut intentum uelut ut mul
 tos plane æmulos uel incens philosophis
 uel fide illius uirtutis inuenerit unde
 facturur mihi opere p̄ctum uideor

si ut eam sanctissimi viri & exempla celis morfu
tur eam perscripsero quo utique aduersam
sapientiam & celestem militiam diuinam
que uir uiam legentes incitebuntur in
quo ite quoque nostri rationem commo
di ducimus ut non incenem eeb hominib;
memoricam sed eternum aelo pre
mium & speciemus quice & si ipsi non ite
uramus ut exemplo celis esse possemus
dedimus decem operam nelatere qui
esse imitandus Igitur sci mcer tui
uitam scribere & ordier ut se uel ante
episcopo pccatum uel in episcopo pccatus suo zesset
quom uis ne quicquic eedomnice illius potu
erim puenire ad eo ecc in quibus ipse tan
tum sibi fuit conscius nesciantur quice
laudem eeb omnib; non requirent quan
tum in ipso fuit omis sar tuos suas locis
uoluisse Quicm quicm etiam & his
que conper te nobis ercent plura
omnibus quice sufficere credimus
sicutum & cellentis notarentur
simul & legentibus consulendum fuit
ne quod his pccere uel capice conzestee

factum . obsecro autem eos qui se
 turis ut fidem dico adhibeant neq;
 me que que nisi conpertum & probatu
 scriptis . certiorantur alioquin tace
 quem fecisse dicere meliussem Igram
 mercurius sabærice pænnae inorum oppido
 oriandus fuit sed in tre iteliam . i . i . i .
 alius est parentibus secundum seculi
 dignitatem non infimis gentilib; tamen
 pater eius miles primum post tribunus
 militū fuit ipse cernitae militavit non
 tamen sponæ quæ apud primis fess annis
 diuincem potius seruitutem sacre inlus
 eris pueris puerit infantie . Nam cum
 esset annorum duodecim in utrisq; parentib;
 ad ecclesiam confugit seque cathecuminū
 fieri postulavit . mox mirum in modū
 totus in di opere conuersus . Cum esset annor
 xii . heronum concupiuit fecit reliquos
 satissia et etis infirmitas non fuit relin
 pedimento conuinitatem aut exerce
 monasterio aut exerce ecclesiam
 sempiternis meditocetur adhuc
 in ecclesie puerily quod postea deuotus
 implebit . Sed cum eductum esset .

ce regib; ut ueterum filii ad mi-
litem scriberentur pro dentepce
tre qui pelicib; actib; inuidebat
Cum esset annorum .xv. cooptatus
et a tenatur scorum mentur. milite
sib; in legatus est. una aiazantur
per uo comite contentur. Quatecunq;
ueru uice. dominus seruebat ad eo
ut plerumq; ei ad celi cimenta ipse
de traheret et ipse tergez et crbu
un ce ce perent hic tamen sepius
ministrat. triennium u. ante
bceptis mun inermis fuit integr
tamen ce huius utur quib; illud ho
minum genus implicere solet. mul
tucillur cir ce commilitones benig
nites misericordias. pccientia a.
atq; humilitas ultra humcenum
modum. Nam frugalitate in colau
deri non e necesse qualte usus est
Ut tamen illo tempore non miles sed mo
necchus putceretur quib; reb; ite
sibi omnes commilitones suos de
finxerat ut eum. miro ce factu ue
nererentur. Nec dum tamen

regeneratur in xp̄o, agebat quendam
 boni operib; b̄aptismi c̄nditātū
 c̄disterē scilicet laborantib; ope-
 ferremiserip̄clere egentes uestire
 nudos nihil sibi ex militiae stipendur
 p̄cotidicē unū uultum reserua-
 sc̄ndum eu c̄ng. h̄surdor c̄uditor
 de c̄stinonon cogitabat. Quodam
 itaq; temp̄e cum ic̄nihil p̄t̄c̄m c̄cl
 simplicem militice uestitum h̄c̄be-
 medic̄hieme quae soli lo c̄sperior
 in orruerat c̄deo ut plerosq; uisalgos
 extingueret & ouium h̄c̄u & in porta
 c̄mbic̄nensū ciuitatē p̄c̄ape sem
 nudum quicum p̄tereuntes ut sumi-
 sererentur or̄c̄r̄ & om̄sq; miserū p̄t̄c̄m
 intellexit uir d̄opleñ. sibi illū alius mise-
 ricordic̄ non prestentib; reserua-
 Quid ic̄m c̄geret nihil p̄t̄c̄m demq;
 indutus erat h̄c̄bebat. Iam enim reli-
 quae in opus simile consumpserat. Ar̄p̄
 tot itaq; ferro quo acc̄ntur erat me-
 dic̄m diuidit p̄c̄rtem que eius paup̄e
 m̄tribuit. Reliquae rursus induitur
 interea de circumstantib; ridere

Nonnulli quic de formis et truncatur habitis
uideretur. multi tamen quibus erat mens
senior celtis gemere quod nihil simile fecis
sent. cum utiq; plur habentes uestire pau
perem sine succenu ditate potuissent. Nocte
igitur insecuta cum sese opori dedit et uidit
xpm elccm dicit succ equo pccuperem texerat
pccrete uestitum inrueri. Diligentissime
dnm uestemq; quicm dederat iue tur agnor
cere. mox angelorum circumstantium
multitudini cecidit ihm elccr cecuo cedi cen
tem. incertus ad huc cec tecum inur hac
me ueste contexit. uerum memor dr dic
torum suorum quic centep dixerat. quam
diu fecistis hacc cum exminum istis m
fecistis. Sempccupere professi est fuisse
uestitum et cec confirmendu tccm bon
operis testimonium. In eodem se habitu
quem pccupccceperat est dignatus of
tendere. quouis uir beccatissimis in
gloriam est olccatur humccenam sed boni
tatem di in suo opere agnorccens. cu eel
ccnorum duo de. uiginti ccc bccptisma
conuolccuit nec stccum militcceronum
tccuit. Tribuni supccib; euictur cu

contubernium famulicre prestabat
 Et enim transacto tribuno etur surtemp
 renuntiatum se seculo pollicebatur
 quicem certinur expectationes suspens per
 biennium fere postea quicem est bapismu con
 secatur solo licet hominem militatuit In ea
 inruentibus in traegalliar bacr bcomriulianis
 cesar quo ceto in unu exercitu aputu congio
 nunciuitatem donactium coepit erogare
 militibus etur est consuetudi
 nis singulicita bantur do
 nec ced. mcertinū ubi
 tum est tum uero oportunū
 tempore existimans quo pter etmissione
 Neque enim in tegrū sibi forte arbitrabatur
 si donactium similitaturur acciperet
 At enur inquit ad cesarem militatuitibi
 pccere ut similitatem dō donactium tuū
 pugneturur accipiat xpiegomilesū
 pugnetur militū non licet. Tunc cū cedat
 surhanc uacem tyrannus infremuit di
 ceat eum me i pugne quicem postero die
 erat futura nonrelegionis gratia desira
 tere militatū At mcertinus intrepidus
 immo in lcceto sibi terrore constans

si hoc inquit igne cuius celsus scribitur non
fidei crastine die ante adiem inher-
mis adstabo & in nomine dñi ihu signo
crucis non clipeo ptecais aut zuleca
hostium cuneos penetrabo securus re-
trudi ergo incusto diem iubetur facia-
rus fidem dico & inermis bicuicis obi-
ce rear posteradie hostis lezatos de pace
miserunt succ omne seque de dencees unde
quis dubiet
beati um
ricem cui per
ne inermis ad p
& quem ius pius dñs ser uice militem suū
licet in ger hostium gladios & tela potius
sol tamen ne uel celorum moribus sei
uolac rear obtutus exemit pugne ne
cessitatem neq; em celiam p militem suo
xpi debuit prestare die doricam quem
ut sub acis sine san
nemore rear exinde re
sem hilcerium pietate
ciuitatis cuius tunc in di rebus spec-
te ac & cognite fides habe batur
expectat & aliquandiu apue

eum commemoratus ē temptauit autē
 idem ilarius inposito diaconatus officio
 sibi eum arctius implicare & ministerio uince-
 re diuino sed eum sepius sine restitisse in
 dignum se esse uoci ferans intellexit uir
 altioris ingenii uno eum modo passe
 constringi si dei officij inponeret & in quo
 quidam locis iniuriarum uideret & ut itaq;
 exortam eum esse precepit quam ille
 ordinationē ne dispexisse tamquam
 humiliorē uideret & ut non repudiante
 nec multo post admonitus p̄ soporē ut
 patiam pariter que quos adhuc gēna
 licet de tenebat religiosa solli ci tudine
 uisitare & ex uoluntate sc̄i hilari profē-
 ty est multas ab eo ostentat p̄cipibus &
 lacrimis ut rediret maestus ut ferunt
 p̄ egnationem illam ingressus ē con-
 testatus fratribus multa se aduersa pas-
 surum quod p̄ ea probauit uirtus ac
 primum in terra ipes de uia secutus in-
 cidit in latrones cum que unus secu-
 rie leuata in caput eius libras se actum
 feriant dexteram sus tinuit alē uicis
 tam p̄ et gum manib; uni adseruandus

esspolian dustraditur quicum eū d dre mo c. 1. r. a
esspoliendus traditur qui cum eum adre-
motiora dixisset p contactu ab eo coepit quis
nam eū respondit xpianū se eē quare-
bat sicut ab eo vitimeret. tūc uese con-
fessionissime profitebatur. Num quam se-
tcom fuisse securum quia sciret miser cor-
dicem dñi. maxime in temptationib; sub-
uenire se magis illi dolere qui xpimiseri-
cor dicit potelatis cūma ex excens eēt.
Indignus. Ingressusq; euo angelicē chr-
putationem uerbum di latrom p dicit
bat quidlongi us moter lecto credidit
prosecutus que mar tianū in se redire
orans ut pro sednīm prae car & ur idē
que p ex religiosam agnō ut am uisus ē
ut at hanc que suprad. talimū ex ipso au-
dit adieuntur igitur mar tianū inde p gres-
sus cum mediolanum prae ter us sē diabu-
lis in tanere humanae speciae ad sū pra-
se ei obuium tūc quo tōiderē & querant
cum que idē an ar tanore psonsi ac cepis sāt
te quo dñs uo car & tōiderē ar ad eum
quocum q; ter is uel que cūq; tūp tūc
ris diabolis tūc aduersalitur tūc ex p
fōica uo cē rē spondens dñs inquit tūc

adiutor ē non timebo quid faciat mihi homo
 statim que de conspēcū eius inimici euadunt
 itaque ut animo ac mente conceperat ma-
 trā generalitatis absoluit errore patre in
 malis p̄seuerante plures tamē suo saluauit
 exemplo de incerta heresi sarhanap totum
 orbem & maxime in trailliticum pullulas
 sēcūcum aduersus p̄fidiam sacerdotum
 solis p̄ene acerrime repugnat & multasq;
 supplicis esset affēctus nam & publicae
 uirgiscāe surē & dextrēnum de ciuitate scire
 compulsi italiam rep̄cōis cum in tra gallias
 quoque chicesrus ethilas quem ad exilium
 hereticorum uis coegerat turbarum esse
 ecclesiam conperit sēcūmediolanis ibi monas-
 terium instituit ibique eum auxentis aucto-
 rit & princeps arrianorum grauissime in-
 sēctatus ē multas que ad fēctum in uirum
 ciuitate scire bauri cecidit itaque tū-
 poratā sachinsulam cui gallinara uoninē
 secessit comite quodam p̄sbytero magna-
 rum uirarum uir hic aliquandiu radiceib;
 uerit herbarum quo tēpore elleborum
 uēne natum ut fēctum incibum sumpste

sed cum uim uicinis ingratas sanas uicina iam
morze sensis dum minens periculum oratione de
pultit statim q; omnis dolor fugatus ē nē mul
to post cum scō hilario conperisset regis paeni
tentia potestatem incluzam fuisse redeun
de romae ei temptauit occurrere profectus
que ad urbem ē cum iam hilarius p̄terisset
eum uestigius persecutus cum ab eo gratissime
fuisse exceptus haud longe sibi ab oppido mo
nasterium conlocauit quo tempore se equi
dam caute cum inuixerit cupiens scissimū uiri
instituti discipulis paucis q; inter postas dieb;
languore correptus uis februm laborabat
ac tum marianus forte discesserat & cum
p̄ triduum defuisset regressus exanimū cor
piginuit ita subita mors fuerat ut absque
baptismo humanis rebus excederet corpus
in medio positum tristiter inuicium fratreum
frequenter abatur officio cum marianus flens
& herulas ad eum uero tota sem sp̄m
mente concipiens egre cellulam in qua cor
pus iacebat ceteros iubeat foribus obsera
tis sup̄ exanimam defuncti fratris membra
p̄sternatur & cum aliquandiu orationi

incubuit & sanis & que p spm dñi ad ee ur tu
 tem erit ap paululum & inde functione de
 fixus orationis suae ac misericordiae dñi
 trepidus ex pte tabae euentum uix que du
 feret horarum spatium inter cesserat uide
 de functione paulatim membris omnib; mo
 ueri & laxari in usum uide dñi palpi orate
 luminib; tum uero magna ad dñm uoce con
 uersus gratias agens cellulum clamore con
 pleuerat quo auctore qui p forib; ad se teras
 statim intruunt mirum spetaculum qd uide
 bant uiuere quem mortuum reliquis sen
 tence redclitatis uitae sextam baptismum conse
 curatis plures postea uixit annos primis que
 apud nos martini uirtu aut s materia uel
 testimonium fuit idem tam referre erat
 solitas se corpore secutum ad tribunal iudicis
 duc tum deputandum que obscuris locis
 aut uulgaribus turbis tristem excepisse
 sententiam tum p duos angelos iudicis fuis
 se suggestum hunc ee pro quo martini
 orare & ita p eos dem angelos se uisum re
 ducit & martino redclitum uitae que pre
 stans restitutum ab hoc primum tempore

beatus in nomine tur ut qui se iam homini-
bus habebatur potens & iam & uere apostoli-
cus habere tur nec multo post dum agrum lu-
picini cuiusdam honorati secundum sectam
uir p̄terit & clamore reueluctu turbae plangen-
tis excipitur ad quam cum sollicitas adstasset
& quis e& hic florus inquireret & indicatur unū
efamilia seruum laqueo sibi uitam exor-
tis se quo cognito cellulam in qua corpus in-
cebat ingreditur exclusisq; omnib; turbis
supstratus corpori aliquantisper ait mox
uiuescente uultum argenteis oculis morā
illius defucit erigitur lento que conami-
ne eius ad surgere adphensa beatus uir
dextera in pedes constitit atque tacū-
teousque aduestibulum domus turbam in
inproptante processit subidem fere temp;
ad episcopatum turonice ecclesie p̄elected
tur sed eum et in monasterio suo non faci-
le possit & uultus quidam unus scriuib; re-
oris languore simul to ad genū illius p̄uolu-
tus ut egred^{re} tur obtinuit tradispositasiam
inmanere ciuium turbis sub quādam custo-
dia ad ciuitatem usque deducitur mirum

in modum incredibili multitudo non solum
 ex illo oppido sed & iam ex vicinis urbibus ad
 suffragia ferenda conuenerat una omnium
 uoluntate eadem uoce eadem que sententia
 martinum episcopatum esse dignissimum
 felicem fore & alie ecclesie sacerdotum pauca
 man & non nulli ex episcopis qui ad consti-
 tuendum antistitem fuerant uocati impi-
 ete pugnabant dicentes scilicet contemp-
 tibilem esse personam indignum esse episcopatu ho-
 minem uultu despicabilem ueste sordida
 crine deformem ita a populo sententia e-
 sanioris hanc illorum inrisa demerita est qui
 inlustrem uirum diuinitate cupiunt pre-
 dicabant nec uero aliter facere licuit quam
 quod populus dno uolente cogebat
 inter episcopos tamen qui ad fuerant precipue
 defensor quidam dicitur restitisse unde
 animaduersum est graueret illum lectione
 profana tunc notatum nam cum fortuito
 lector cui legendi eo die officium erat in-
 terclusus a populo defuisse turbatis mi-
 nistris dum expectatur quinon ad erat
 unus eorum cum stantibus sumptis psalterio

quem primum uersum inuenit arripuit psal-
mus autem hic erat ex ore infantium & lece tantum
perfecti laudant propter inimicos tuos ut des-
truas inimicum & defensorum quolito cla-
mor populorum tollitur pars diuersa confundi-
tur atque ita habitam est diuini non uti psalmum
hunc locum fuisse ut testimonium operis
sui defensor audire & qui ex ore infantium at-
que lactantum in martino domini laude perfecta
& ostansus pariter & destruc tus est inimicus
iam uero sumptus episcopatu qualiam sequan-
tum que presbiter non est in facul tar
euoluerit idem enim constantissime perseue-
bat qui prius fuerat eadem in corde humili-
tas eadem in uersa tu eius uilitas erat at que
ita plenus auctoritatis & gratiae implebat
episcopi dignitatem ut non tam propositum
monachi uirtutem que desereret & aliquan-
do uergero ad haereticam de ecclesiam cellula
uisus est deinceps in qui & uicinis frequenter
tantum seferre non possent duobus fere
ex tractatatione milibus monasterium sibi
statuit qui locustam secretus & semotus
erat ut heremi solitudinem non desideraret

ex uno enim latere præcisamoris excelsitudo
 ambiebatur reliquam partem ligni fluminis
 reducto paululum in uel uis erat una tantum
 eademque arca admodum uia ad iri poterat
 ipse ex lignis contextam cellulam habebat
 multa que ex fractibus in eundem modum ple
 nis que saxo supisea monti cauatori ceptacula
 sibi fecerant discipuli ferè laxa erant quia ad
 exemplum beati magistri instituebantur ne
 mo ibi que quam proprium habebat omnia
 in medium conferiebantur non emere aut
 uendere ut plerisque monachis mons
 est que quam licebat ar sibi exceptas
 scriptoribus nullam habebatur curam inope
 rum innoxias deputabatur maiores ora
 tionum uacabant rarer enim quam exera cel
 lulum suam agressus nisi cum ad locum
 orationis conueniebant cibum unum
 post horam ieiunii accipiebant unum
 ne nemo nouerat nisi quæ infirmi
 tas coegisset plerique cum illorum sic
 ut uidebantur mollior ibitus pro crimi
 ne erant quod eomagis sit mirum nec est
 quod multa inter eos nobiles habebantur

98
quiloze aliter edocati ad hanc se humilitatem
& patientiam coegerant pluresque schispea
episcopos uicimus que enim est ciuitas aut e
clesia que non sibi demarant monasterio cu
pet & sacra dotem sed ut reliquas uim ut es ei
quis in episcopo tu egit ad gredias erat aut
longe ab oppido proximus monasterio locus
quem falsahominum opinio ueluti consepul
ta sibi martiribus; sacra uerat nam & altare ibi
apostum superioribus episcopis habebatur sed
martanus non temere adhibens incertis fide

ab his qui maiores natuerant p sbyteris
uel clericis flagitabat nomen sibi mar
tiris temporapassionis ostendi grandi se
scrupulo p moueri quod nihil certa cons
tans sibi maiorum memoria ad idis sec
cum aliquandi uer go dolo eo illo se abstimus
s& nec derogans religioni quam incertis erat
nec auctoritatem suam uulgo ad commo
dant nesci p sferas conualesceret & quo
dam die faucis secum ad habitas ad locum
pergit de hinc sup sepulcrum ipsum ad stans
orauit ad deum ut quis uel cuius meriti esset
sepulcris ostenderet & tunc conuersus ad

ad laudem uideat propterea ad ista erit umbram sor
 didam truce[m] imperat nomen merita[m] que
 loquere tur nomen e[st] et de crimine confite
 tur latronem se esse ob scelera p[ro] cursu[m] uulgi
 errore celebratam. Nihil cum martiribus
 esse commune cum illor[um] gloria se poenire
 tans & mirum in modum up[er] cetero loquuntur qui
 aderant audiebant p[ro]sonam, tamen non uide
 bant tum martinus quid uideret & exposuit ius
 sit que ex eo loco aliter quod ibi fuerat submo
 riat que ita populum superstitionis illi[us] ut absol
 uit errore accidit autem in sequen[te] a tem
 pore dum iter ageret & ut generalis cuiusdam
 corpus get ad sepulcrum cum supersticio so[lu]tu
 nere ferebatur obuium haberet & conspica
 tur que emi[n]is uenientium turbam quid
 nam id est & ignarus paululum steterat nam fe
 re quin g[ra]torum passuum in uallum erat
 ut difficile fuerit dinoscere quid uideret
 tamen quia rusticam manum cernere & ager
 te uento lintea corpori sup[er] iec[er]ta uoluntate
 profanos sacrificiorum ritus agi credidit
 quia est haec gallorum rusticis consuetudo
 simulacra daemonum candido t[er]ra uelamine.

miseri pagros in os circum ferre dementia
leuato ergo in aduerso signo crucis impe
rat turbe non mo uerilo coonus que depo
nent hic uero turum in modum inderesim
seros primum uel ut saxa triguisse demen^{de}
pro mouerese quum mo conamine niteren
tur ultra de cedere non ualentes ridicu
lam in ueriginem rotebantur donec uita
corporis onus ponunt tonitrua & semper in
uicem aspectantes, quid nam sibi accidit
saxa ante cogitabant sed cum beatus
uir conperisset ex sequiarum esse il
lum frequentiam non sacrorum eleuata
tursum manuclat eis abeundi & tollendi
corporis potestatem, ita eos & cum uoluit
stare compulit & cum libuit abire p miste
item cum in uico quodam templum anti
quissimum diruisset & arborem pinum
que fano erat proxima eam ad gressus excide
re dum uero anastates locullius cetera que
gentilium turba cepit obsidere, & cum idē
illudum templum euerit tur imperante
dño que uisissent succidit arborem non pa
uebantur ille eos sedulo com monere

nihil eē religionis instipite dñm potius cui
 seruire ipse queratur arborē illam exci
 dioposte sequia eē demoni dedicata, timu
 nus ex illis quierat audaxior ceteris si habes
 inquit aliquam de dō tuo quem dicis recole
 refiduciā normā ipsi succidemus hanc arbo
 rem tuere nō tam excipe & sicut cum ē tuus
 ut dicis dñs euades tum ille in tepidus con
 fissus in dño facturum se pollicetur hic uero
 ad istius modiconditionem omnis illa gēraliū
 turba consentat facilem que arboris suae
 habere iac turam si inimicum sacrōrum
 suorum casu illius obruissat itaque
 cum unam in partē pinus illa eē ad
 clinis ut non eē dubium quam in partē
 succisa congruet eo loco uinctus statuitur
 pro arbitrio rusticorum quo arborē in eē
 casuram nemo dubitabat. Succidere
 igitur ipsi suam pinum cum in gēra gaudio
 lētia que coeperunt adlerat eminus tur
 baturan tum iam que paulatim nutare
 pinus & ruam suam casura minitari pal
 lebant eminus monachi & periculo iam p
 iore con ēri aspem omnem fidem que p

desiderant solam martini mortē expectantes.
at ille confusus in dño & intrepidus opperientis
arboris casum cum iam fragorem suspensus con-
cidens edidisset iam cadentiam super se uicta
elevatora obuiam manus signum salutis opponit
Tum uero turbinis modorū & roae tam patata
res ita diuersam in partem ruit ut rusticus
qui toto in loco steterant poene prostrauerit
tum uero in caelū in clamore sublato
gēntales stupere miraculo monachi flere
prae gaudio xp̄i nomen in commune ab
omnibus p̄dicari statit que constat
eo die salutem illi uenisse regioni.
Nam nemo fere ex in manu illa multa
tudine gēntium fuit qui non in positione
manus desiderata dñm ihm relicto impie-
tatis errore crediderit & uere ante mar-
tinum pauci admodum in mo paene nulli
in illis regionibus xp̄i nomen receperant
quod a deo uirtutibus; illius exemplo que
conualuit ut iam ibi nullus sit qui locus
non aut ecclesis frequentissimis aut mo-
nasteriis sit repletis nam ubi fana des-
truxerat statim ibi aut ecclesias aut mo-

naſteria conſtruebatur nec mino rem ſubidem
 feſe tempus eodem in opere uirtuſem edi
 ſcit nam cum in uicino quodam ſano anti
 quiſſimo & celeberrimo ignem inieciſſet
 in proxima in mo adſerentem domu
 agnere uento fleem marum globifereban
 tur qd ubi maranus adueſcit rapido curſu
 tunc domus aſcendit ab uiu ſe aduen
 entibus flammas inferens quid uero mirum
 in mo dum ceteros et contra in uentum igne
 re torquetur ut conpugnatum inter ſe ele
 mentorum quidam conflictus uideretur
 Ita uirtuſem maranus tunc ignis eſt opera
 tus ubi uſus eſt in uico auctore ſo nomen
 eſt cum idem templum opulentaſſam am ſup
 ſtatione regionis uoluiſſet euertere e mul
 titudo gentilium adeo ut non abſque inu
 ria ſit reſpuſus. Itaque ſeceſſit ad proxima
 loca bip triduum cilitate tunc & incinere
 ieiunans ſemp. at que erant ꝑ cabatur ad no
 ut quia templum illud euertere humana
 manu non poſſet uirtuſem illud dicitur adis que
 re tunc ſubito ei duo angeli haſta atque
 ſcuta in ſtar militae caeleſtis ſe obtulerunt

dicentes missos se ad nō ut rusticam multitu-
dinem facerent p̄sidium que martino fet-
rent ne quis dum templum destrueret
obstiteret & resideret & ergo & opus cepit
deuotus impleret & ita regressus ad urbem
spectantibus gēralium turbis & quiescen-
tibus dum profanam sedem eius que simul-
acrare degit in puluerem quo uiso rustici
cum se intellexerent diuino non ualenti ob-
staculo factos atque perterritos ne episcopo
repugnarent om̄i fere ih̄m dñm credide-
runt clamantes palam & confitentes
dñm martini colendum idonice legenda
que sibi adesse non possant quid & in inpa-
go ad uorum gestum sit referam ubi dum
templum ita demueret & faretur gēralium
rusticorum in eum inruit multitudine cum
que unus audacior ceteris stricto eum
glochop & et & reiecit opallio nudam cerui-
cem percussuro praeiuit nec eum taxat fe-
ri regālis sed eum dexteram alius ex-
tulit & resupinus ruit consterna tur que
diuino metu ueniam p̄cabatur nec dissi-
mule hunc facit illuc cum eum idola destrua

entem cultro qui clam feri te uoluisse & in ipso
 icu feritum eide manibus excussum non con
 paruit plerumque autem contradicentibus sibi
 iusticiam ne eorum sanader truerit & ita p̄ di
 catione sc̄agenalium animos mitigabat
 ut luce eius ueritatis ostensa ipsa sua templa
 chidruerent curatio num uero tam potens
 in eo gratia erat ut nullus fere ad eum aegro
 tus accesserit qui n̄ continuo receperit
 sanitatem q̄d ex sequenti li quebit exemplo
 Treueris puella que clam clita paralysis
 egritudine tenebatur ita ut iam per mul
 tum tempus nullo ad humanos usus corpo
 ris officio fungere tur. omni ex parte pre
 mortua uix tenuis p̄ palpi. tabat trister
 ad solam funeris expectacione ad stabant
 propinqui. Cum subito nuntia tur ad eui
 zationem illam uenisse maritanum. q̄d ubi
 puellae pat̄ conperit currit ex animas
 pro filia rogaturus & forte maritanus iam
 ecclesiam fuerat ingressus ibi in sp̄e tante
 populo multasq; abis episcopis p̄s̄aribus
 heulans senex genua eius amplectitur
 dicens filia mea moritur misere ḡnere

linguoris & qd ipse morte crudelius solo spu
uitam carne p mortuaro go ut eas ad em
at que benedicat; confido enim qd per te
redclat sanitati quaille uoce confusus ob
stupuit & refuit dicens hoc sua non e sed dig
num p que dnr signu uirtu ar ostender &;
Per stare uehementius flent pater & orate
ut ex animem uisitata & postremo acircum
stantib; episcopi ire compulsi descendit
ad domum puellae ingens turba profortib;
expectant quidnam di ser uis esse tae tui
acptimum que etate illius familiariam
statum modirebus arma solo se prostrant
inde gram in tuent dari sibi oleum postu
lat; qd cum benedixisset mox puelle uim
sili quoris infudit; statim que uox red
ditae est tum paulatim singula contactu
eius coeperunt membra ui uescere do
nec firmas gres sib; populo teste surgen
eodem q; tempore tae trachicuiusdam
p consularis uiri ser uis demonio correp
tus dolendo exiit cruci abatur; rogatus
ergo martinus ut ei manum imponeret & de
ducieum iuba & sed nequam sps nullo pro

ferrimodo de cellula in qua erat potuit ita
 in aduenientes rabidus dentibus se uidebat tū
 tae tradius ad genua beati uiri aduoluitur
 orans ut ad domum in qua demoniacus
 habebatur ipse descenderet. Tum uero
 marianus negare se pro familia gentilis
 domum adire posse nam tae tradius eo
 tempore adhuc gentilitatis errore simpli
 citas tenebatur. spondet ergo se si de pu
 ero demon fuisse & exactus xpianum fo
 re ita martinus inposita manu puero in
 mundum ab eo spm eiecit quouso tae
 tradius dnm ihm creclidit. statim que
 ex te cum inis factus nec multo p̄ baptizatus
 est semp quem martinum salutaris suae aucto
 rem miro coluit ad fce tupidem temp; in eo
 dem oppido ingressus patris familias cuius
 dam domum in lumine stetit dicens hor
 ribile in atrio domus demonia se uiderē.
 cui cum ut discederet imperaret coquum
 patris familias quum in teriore parte ae
 dium morabatur arripuit se uire dentib;
 miser coepit & obuios quos que lamare
 commota domus familia tur bata populis

arboris

infugam uersus martinus se furens bicit ac
primum stare ei imperat; sed cum denab;
frēmer & hiantaque ore mōsum in mar & ip
digitus ei martinus in os intulit si habet in
gum tāliquit potestatis hos de notatū uero
ac sic candens per ium faucib; ac cepisse lon
ge reductas denab; digitus beati uiri ui
tabat ac tangere & cum fugere de obser
so corpore poemis & cruciatibus coherētur;
nec tamen exire ei prōsus licet & foedare
linguent uestigia fluxu uentris egressus
† egressū ea cum demotū adque imp & ubar
barorum subitacuitatem fama turbasse &
demoniacum ad se exhiberi iubet & imperat
ut an uetus ē & hic nuntius faceret & ur tam
confessus ē sed cum demonas fuisse qui
rumorem hunc p populū dicit passent;
ut hoc saltem m & u ex illo martinus
oppido fugaretur barbaros nihil minus
quam in ruptionem cogitare ita cum hax
immundus sps media in eclesia faceret & ur
m & u & turbatione p senta ciuitas libera
est a parisio suero dum portam ciuitatis
illius magnis secum turbis euntab; intro

iret leprosum miserabili facie horrenub;
 cunctis osculatur est atq; benedixit;
 statimq; omnia mala emundatus
 postero die ecclesiam ueniens in
 terti cunctis gratias pro sanitate
 quam receperat agebat; nec p̄ te und
 est qd̄ s̄imbricue stimenti eius cilicio
 detrectice crebris sup infirmantib;
 eger uirtutes; Nam cūcū digitis in li
 gatice aut collo in d̄te persepe len
 guorem abegrotantib; fugauerat;
 Arborius cūcū uir p̄fectorius s̄oicēdmo
 dum et fidelis ingenu cum silice ei
 gressissimis querecne febr̄ib; cura
 retur. epistula cūcū m̄cer tim quae
 cōsuecdeum delata fuerat p̄pectore
 puelle in ipso cōcentu cōdor̄is in
 seruit. ite timq; fugata febr̄is
 est. querec̄es cepit cōbor̄eū in tan
 tum ucluit ut statim puellā cōuoue
 rit & perpetuae uirginitatē dica
 uerit; profectusq; cōd̄m̄cer̄tinum
 puellae mei presens uirtutū mei us
 testimo nium quae p̄c̄sentem.

licæ curatæ e& obtulit neque ab alio eam
quam amantino habitu uir ginitatis imponi
topassus. est consecras paulinis uero
uir magni post modum futurus exemplis
cū oculum grauitè dolere coepisset & iā pu
pillam eius crasior nube sup ducta
texisset oculum ei marianus peniculo tigit
pristinam que eisdem uirginitatem sublato om
ni dolore restituit ipse autē cum casu quodā
e& decenaculo deuolutus & p con frago
sor scale gradus decidens multas uulnerib;
e& ad se turac tum exanimis iaceret in
cellula & in modicis dolorib; cruciatur
nocte ei angelus uisus e eluere uulnera &
salubri unguine con tui corporis supli
ner eluorerat que ita postero die res
titutus est sanitate ut nihilum iam p
tulisse in quomo di putaretur
sed longum e ire p singula sufficiant
has uel pauca de plurimis satis queste
uiritatem & in multis uitare fastidium
p que minora tantis in seram quam uis
ut est nostrorum ætate porū quib;

iam deprauata omnia ac que corruptas
 paene praecipuum sit in adulatione regi
 ae potestas ac sacerdotalem non cessasse
 constantem cum ad imperatorem maximū
 ferocis ingenium & bellorum ciuiliū
 uictoriae licet plures ex diuersis orbis
 partibus; episcopi conuenissent & foedaciter
 caprincipē omnium adulatione nasceretur
 seque degenerum constantia regna ecclien
 telae sacerdotalis dignitas subdidisset
 in solomartino postolica uictoriae pma
 nebat; nam & si pro aliquibus supplicia uelū
 regi fuit imperator potius quam rogauit
 & conuiuio eius frequenter rogatus absta
 nuit dicens se in eius participem esse
 posse quum imperatores unū regno alterū
 uita ex pulis & postremo cum maximus
 non sponte se sumpsisset imperium adfir
 mare & se inpositam sibi militibus; diuino
 nutu regni necessitate in armis defendis
 se & non alienam ab eo diuoluntatem ui
 deti paenes quem tam incredibile uen
 tu uictoria fuit & nullum que ex aduer
 sarum insidiae occubuisse tandem uictis

uel traxione uel p̄ cib; ad conuiuium uenit mirā
in modum gaudente rege quo didit̄ in traxi
conuiuias autem aderant uel ut ad diem festū
euo ext̄ sum miat que inlustres uiri p̄ f̄e tur
idem consule uo dius uir quo nihilum quam
iustius fuit comites duo sum in a potestate
p̄ dicti frater regis & patruus medius inter hor
mar tani praesbiter accubuerat; ipse ū sel
la uixta regem postea con sederat ad mediū
fere conuiuium ut moris ē pateram regi;
minister obtulit ille scē ad modum episco
po potius dari uub & exp̄e tam ac que ambi
ent ut ab illius dextera poculum sumeret &
martanus subiebit pateram praesbitero
suo trachidit nullum scilicet existi mans
digniore qui p̄ se prior biberet nec in te
grum sibi fore si autē regem ipsum aut eor
qui a rege erant proximi praesbitero
prae tulisset & quod factum impetatorom
nes que qui tunc aderant ita admiratis
ut hoc ipsum eis in quo con tempta fuerat
placere & celeberrimū que p̄ om̄ ne pala
tium fuit fecisse martanū in regis prandio
q̄ in fir morum iudicium conuiuio episco

porum nemo fecit & eidem que maximo
 longe ante praedixit futurum ut scilicet
 alump gerat & quod recuperaret bellum ua
 lentiam ano imperator inferent scit & se
 primo quidem imp & u futurum ee uic to
 rem sed paruo p tempore ee periturum
 qd quidem ita uidimus nam primo aduen
 tu eius ualentianus in fugam uersus e
 deinde post annum fereret imp as uirib;
 captum intra aquilae muros maximu
 inter fecit, constat autem & iam angelos
 ab eo plerum q; uisostant conser to in
 uicem apud eum sermone loquerentur
 diabolum uero ita conspicabilem & sub
 icetum oculis habebat ut si uers sempro
 pria substantia contineret & siue in diuer
 sas figuras spiritaler nequitiae trans
 tulisset & qualibet ab eo sub imagine uide
 retur. Quod cum diabolus scit & se ef
 fugere non posse conuicis eum fre
 quent urguebat qui a fallere non por
 ret & insidus quodam tempore cornube
 uisruentum in manu tenent cum inge
 naffrem tu cellulam eius intrupitruentā.

que ostentant dexteram & admissorem
sceleris congaudent ubi inquit
martine iustus tu unum de tuis modo in
ter feci. Tunc ille conuocatis fratrib;
refert quid diabolus indicasset & solitas
esse precepit procellas singulorum quis na
hoc casus fuisse & adfectus neminem quidem
desse demonachis & unum iusticium mer
cede conductum ut uehiculo lignade
ferre. Et isse ad siluam nuntiant iube
igitur aliquo sires obuiam haut longea
monasterio iam paene exanimus inue
nitur extremum tamen spiritum trahens
indicat fratrib; casum mortis & uulne
ris iunctas scilicet bubus dum dis solu
tas tuis lora constringit bovem sibi
excusso capite inter inquam cornua
condidisse nec multo post uitam red
didit. quo iudicio domini diabolo da
ta fuerit haec potestas in martino il
lud mirabile. erat quod non solum
hoc quod supra & tulinus sed multa
istius modi quo tamen accidissent lon
genante prouidebat aut sibi nuntiata.

fratribus indicabat frequentē autē diabo-
 lus dum mille nocendiar ab; sem̄ uirum
 conatur inluere uisibilem seeformis
 diuersissimis ingerere nam int̄dumio-
 uis p̄sonam plerumque mercuri saepe
 & iam ueneris acminet uae trans figura-
 tum uultib; offerere aduersus quem
 semp̄ int̄ritus signo secretis & orationis
 auxilio p̄tegebat. Audiebatur ple-
 rumq; conuicia quib; illum turbae dae-
 monum prop̄t̄ uis uocib; increpabat sed
 omnia falsa & uana cognoscent non
 mo uebatur obiectis testabantur & iā
 aliqui ex fratrib; audiisse se demonem
 prop̄t̄ uis martinum uocib; increpan-
 tem cur in tramonasteriū aliquos ex
 fratrib; qui olim baptisimum diuersis
 errorib; p̄didissent conuersos p̄ eare
 cepisse & exponentem crimina singu-
 lorum martinum diabolo repugnan-
 tem respondisse & constanter an-
 ti quae delicta melioris uitae conuer-
 sionis purgare & p̄ misericordiam
 dñi absoluendos se peccatis qui peccare

deserunt contra dicente diabulo non
tueri ad ueniam criminosa & semel
lapsis nullam ad dno p̄stari posse clemen
tiam. tunc in hanc uocem fertur excla
masse martinus si tuus miserabilis abho
minu insecratione desisteres & refac
torum tuorum uel hoc tempore cum dies
iudicii in proximo est p̄aem terra ego tibi
uere confisus in dno xp̄i miser cordiam
polliciteri. O quam sc̄a de dno p̄a & te
p̄sumptio in qua & si uic tota tatem p̄ae
stare non potuit ostendit affectu &
quia de diabulo eiusdem que astibus
sermo exortas est non abreuidetur;
licet extrinsecus referre quod gestu
est quia & quidam in eo maritimum
um portio e & res digna miraculo
recte memoriae mandabitur in ex
emplu cauendi si quid deinceps suspi
tale contigerit clarus quidam adu
lter cens nobilis r̄uus mox p̄sbiter
nunc fertur beatus excelsu cum re
licis omnib; se ad martanum contu
lens breu tēp̄ ad sum manu si dei

uirtutum que omnium culmen nentur, ita
 que cum haud longe sibi ab episcopi monas-
 terio tabernaculum constituisset, multa
 que apud eum fr̄s commorantur iuuenis
 qui dam ad eum anatolius nomine sub pro-
 fessione monachi omnē humilitatem atq;
 innocentiam mentatus accessit, habitauit
 q; aliquandiu in cōmune cum ceteris dem
 procedente tempore angelos apud se loquis
 olerē dicebat cum fidē nullus adhiberet
 signis quib; dam plerosq; ad credendum
 cohortabatur postremo eo usque p̄cessit
 ut inter se ac dñi nuntios discurret et iam
 mentaretur, que se unum ex profetar habe-
 ri uolebat elyus tamen nequaquam ad cre-
 dendum cogi potest, ita ille eum dñi & p̄-
 sentes plagas cur scō non crederet & commi-
 nans postremo in hanc uocem eru-
 pit ceferur ecce hac nocte
 mihi candidam dñi de celo
 dabit uestem quam ducar
 in medio ur̄m eleuata bor
 idq; uobis signum erit me die
 uirtutem qui di ueste donatus sum tum.

uero grandis omnium ad hanc professio-
nem expectatio, itaque ad mediam fere
noctem fremit ut etiam insultantia
com mouens omnem monasterium locou-
sumē cellulam autem qua idem adulis
cens continebatur crebris cerne res mi-
care luminib; fremitus que in eadiscur-
seratium & mur mur quod clam multa-
rum uocum uidebatur dein facto silen-
tio egressus unum de fratrib; ad se uocat
tunc cum que ei qua erat indutus ostē-
dit, obstupefactus ille, conuocat ce-
teros ipse etiam clarus ac currit adhi-
bito que lumine cernit uestem summa
mollitae candore eximio micanti pur-
pura nec tamen cuius eēt generis aut uel-
leis poterat agnosci curiosis tamen
oculis aut digitas ad trice taxan
aliud quam uestis uideba-
bat, inter ea claris
admonē orationum
rōte ut manifestius
eis dñs quid nomen eēt ostende-
rā itaque reliquum noctis hirmis.

psalmis que consumitur ubi luxit dies ad
 phensum dex tera hese ad martinum uole
 bat bene conscius in lucillum diaboli arte
 non poss& cum uero sentia esse clamare mi
 ser coepit int̄ dic tum que sibi ee dicebat
 ne semarino ostender& cum in utum ire
 conpellerent int̄ trahentium manus uer
 ta se uanuit unde quis dubit& hanc& iam
 martini fuisse uir tatem ut fantasia sua
 diabolus cum erat martini oculis ingen̄ en
 da dissimulare diuina aut te gere n̄ poss&.

Anima ad uersum e tamen eodem fere tem
 pore fuisse in hispania uiuenum quicum
 sibi multas signis auctori tatempara uiss&
 eo usq; elaxat e ut se heliam p fiter& ur
 qd cum plerum q; temere credi dissant
 addidit ut se xpm ee dicer& in quo& ia
 adeo in lusse ut eum quidam episcopus
 rufus nomine ut adorare& prop̄t qd
 cum p ea episcopatu deiec tum in dmi
 plerique& iam nobis ex fra trib; ret
 tulerunt eodem temp̄ in oriente q; n
 dam ex trasse quise iohannem ee di
 cer& ex quo conicere possumus istis.

101
In modis preuda profetas existens abusan-
te xpi aduentum in itinere quiam in-
uistis misterium iniquitatis operatur
non p̄ te unicum autem uel & ur quan-
ta martinum sub his dem diebus diabolus
arte temptauerit. Quodam enim
die p̄ mis sapre se & cum iecus ipse
lucis purpuree aquo facilius clartate ad sup-
a fulgans in lucet & ueste & iam regia inclu-
tus diademate ex gemmis auro que recti-
mitus ulcers auro in las sereno ore la & a
facieunt nihil manus quam diabolus puta-
r & ur. Orantia in cella ad strae cumq;
martinus primo aspectu eius fuisse & hebe-
tatis diuinitum silentium ambo tenuer-
tum primū diabolus agnosce inquit mar-
tine quem cernis xps ego sum descensu-
rus ad terram prius me manifestare
tibi uolui. Adhac cum martinus tace-
r & neque quicquam responsum referre
ut erat ausus ē diabolus p̄ fessionis
auelaciam. martinus quid dubitas cre-
de cum uideas xps ego sum. Tum ille
reuelante sibi spū ut intelligeret

diabolum eē non dñm non se inquit ih̄s
 dñm purpuratum nec diademate remiden
 tem uenturum esse praedixit.

Ego xp̄m nisi in eo habitu forma que qua
 passus est miserueis stigmata praeferen
 tem uenisse non credam ad h̄c ille uo
 cem statim ut fumus euanuit ut indubia
 iudicia relinquet & diabolum se fuisse.

Hoc ita gestum ut supra & tunc ex ipsius
 maioriore cognoui ne quis forte existi
 ma & fabulosum. Nam cum olim audita
 fide eius uita & que uirtutibus; de iudicio
 illius est uasemus gratam nobis ad eum
 uelendum p̄ egr̄nacionem suscepimus
 simul quia iam a tabac animus uitam
 illius scribere partim ab ipso in quantum
 ille interrogari potuit seiscitatus sumus
 partim ab his qui inter fuerant uel scie
 bant cognouimus quo quidem tempore
 credi non potest quae humilitate qua
 benignitate suscepente congratulatis
 plurimum & gaudis in dño q̄ tanta eēt
 habitas a nobis quem p̄ egr̄nacione sus
 cepta exp̄sissemus miserum me.

paene uenit ad hunc finem cum me sed con-
uincit suo digne ut possit adhibere aquam ma-
nibus suis in se obtulit ad uesperum autem
pedes ipse senobis lauare non sicut lauare con-
trarius confidit in se ut auctoritate
illius oppresse passim uideat ut putat semper
non ad quem est semper in omni illius non ubi
ipse non fuit quam multum se in se obicit
& seque memore in quendam dnm ihum
beris expediat eius sequere mur pres-
entis simi in uisum. si sentiu tempo-
rum in his in uisum pauca cuius supra
me uisum obicit in se in exemplum
beris qui sum in opib; ab ecclia xpm
secutus solus uisum in temporibus eu-
angelicis se cetera implese illum no bis
sequendum illum curabat imitandum
beatum que ee praesens solui tante
fidei uirtutis que do cum in to cum
sect sententiam dnm diues & possidem
multa uendendo omnia & dando paupe-
rib; qd tunc factu impossibile possibi-
le fecit & exemplum iam uero in uerbis
& confabulatione eius quanta grau

tas quanta digni tes erat quam acer quam
 effiex quam in absoluendis sensuratum
 qua estionib; promptus & facilis & quia
 multos ad hanc partem incredulos scio
 quippe quos uiderim me ipso & iam refe-
 rente non credere ihm testor. spem quem
 communē me ex nulli usum quam or-
 tantum scientiae tantum ingenu tambo-
 ni & tam puri sermonis audisse quam quā
 in marci uirtutib; quantulce est ista lau-
 dationis iqd mirum ē homini in litterato
 ne hanc quidem gratiam defuisse sed iam
 finem liber postulat sermo claudendus ē
 non quod omnia que de marci no fuerint
 dicenda deficerint sed quia nos ut in-
 et ter po & ae & extremo in opere ne cle-
 gentes uicta materiae mole succumbi-
 mus nam & si facta illius explicari uer-
 bis ut ^{ca} que po tuerunt interiorē uitā
 illius & cotidiana conuersationem
 & animum caelo semp intentum nul-
 lum quam uere profiteor nulla expli-
 cabo oratione illam scilicet & p seueran-
 tiam & temperamentum in abstinentia

& ieiunij potentiam in uigilijs & orationib;
noctes quecbe eo p̄ inde ac dies ac t̄ces nul-
lum que uacuum ab opere dī tempus
quo uel ce t̄io indulserit uel negotio sed
nec ibi aut somno quidem nisi quantum
naturaē necessitas coegit uere fateor
non sup̄ se ut aunt ab inferis homer̄
ēmergere poss̄ & exponere adeo
omnia maiora in martinoꝝ quam ut uer-
bis concipi queant numquam hora ulla
momentum que p̄ terit quo non aut
orationi incumbere & aut insister̄ & lec-
tioni quam quam & iam inter legendū
aut si quid aut forte agebat numquam
animam ab oratione laxabat nemirū
ut fabris ferrarius moris ē qui inter ope-
randum p̄ quo clam laboris leuamī ne-
incudem suam ferunt ita martinus & ia-
dum alit̄ agere uider̄ & ut temporabat.
O uere uir beatus in quo dolus non fuit
neminem iudicans neminem damnans
nullum malum pro malo reddens tanta
quippe aduersum om̄s iniurias pacien-
tiam adsumpserat ut cum eō sūm̄s.

104.
sacerdos impune & iam ab infimis clericis le-
deretur nec propter ideos aut loco unquam
amoueret aut casu quantum in ipso fuit ca-
ritate reppulerit nemo unquam illum ui-
dit iratum nemo commotum nemo me-
rentem nemori dentem unus idem quae
semp caelestem quodam modo laetiam
uultu praeferebat ex transactam homi-
nis uidebatur numquam in illius ore nisi
Xp̄i numquam in illius corde nisi p̄smissi
pacis in misericordia erat plerumque
& iam peiorum qui ob creatoris illius
uidebatur. Solebat flere peccatis quare
motum et quietum uenenatur in lingua et
uipere. ōr̄e ecce peccant ut uere n̄ nul-
los expertis sumus inuidos uisitatis ui-
ticeque eius qui in illo oderent quod
non uidebant; et quod imitator non ua-
lebant at qui non scierat dolendum et in-
gemendum non celi fere insec-
tator eius licet peccati modo
non alii tamen quam episcopi fereban-
tur nec uero quem quam non uideri
nec esse ep̄lica nos in ipsos plerumque circa.

latrent sufficit ut si quis ex his hæc legerit
& agnouerit erubescat. Nam si uisce tur
desedie tum fatebitur cum fortasse nos
de alius senserimus non refugiamus autem
ut si qui eius modi sunt nos quoq; cum tali
uiro oderint illud facile confido om nib;
scis opusculum istud gra tum fore dece
teris si qui hæc infideliter legerit ipse
pœcabit ego mihi conscius cum in eteru
fide & amore xpi compulsus ut scribe
rem manifesta exposuis seuera dixisse
paratum que ut spero habebit acto pre
mium non qui cum que legerit sed qui
que crediderit. EXPL LIBELLVS
DE VITA BEATI MARI . PIR . SIVIRYM
TIMINI PIT . I PLI VS DIM . SIVIR
AD AURELIUM DIC IN DNO .

Dost ea quam ante mane digressus
deseram residens solus in cellula sub
era que me illa que sepius occupat
cogitatio spectu turorum p sentiam que
fastidium iudicii in & us formido poena
rum & quod consequens erat ac que

unde cogitatio tota descenderat p̄ peccato-
 rum meorum recordatio tunc tē me con-
 secutum querēdū dederat; deinde cum fatiga-
 ta angore animi in lectōlo membrā inposuis-
 sem ut plerumque accidere ex maesti tūdi-
 ne solus somnus obrepserit qui ut semper ma-
 tūnis horis leuor in certis queris suspensis
 ac dubius p̄ membra diffunditur; ut quod in
 alio somno euenire non euenit poene uigilans de-
 mirus esentia cum repente sem̄ martianum
 episcopum uidere mihi uideor praetaxa-
 tum toga candida uultu igneo stellantibus;
 oculis erine purpureo ac queta mihi in ex-
 habitu dīne corporis forma que quanto ue-
 ram uidebatur; ut quod eloqui nobis poene
 difficile est non possit aspici cum possit
 agnoscī ad ridens que mihi paululum libel-
 lum quem de uita illius scripseram dexte-
 ra praeferebat ego scā genua complexis
 benedictionē p̄ consuetudinē flagrabā
 suppositā q̄; capita meo manū tactu blandis-
 simo sentiebam cū int̄ benedictionis uer-
 basollem nua familiare illud oris suo crucis
 nomen iterat & mox in eum luminibus.

intenzus cum ex satiari uultu illius conspice
tu que non possem subito mihi in sublimem
subleuatur eripitur donec emensa aeris istius
uastitate cum tamen rapida nube subuec
tum acies equere remur oculorum patiente
celo receptus uideri ultra non potuit nec
multo post scilicet presbiterum clarum dis
cipulum illius qui nuper excesserat uideo ex
dem quam magistrum uicescan dere ego in
puerum sequi cupiens dum altos gressos mo
lior & comitorem uigiloso somno que excitus
congratulari coeperam uisum cum ad
me peruenit familiaris ingrediatur solito tris
tor uultulo quenas pariter & dolentis quid
tu inquam tristis loqui gestis duo inquit
monachi modo a tuorum ad fuerunt dom
num martinum ab eis senuntiant concidi
fateor ob oras quae lacrimis fleui
uberrime. quin etiam dum haec ad
te frater scribimus fluunt lacrimae
nec ullam impatientiam tui doloris admit
torolatum teneto ubi hoc mihi nuntia
tum est par acipem esse uolui luctus mei
quiescissus amoris ueni ergo ad me

statim ut periret lugebamur quempa
 stremem comur qucom qucem seiam
 urumillum non esselugendum cuipost
 euictum mundum triumphatū q; scdm;
 hunc demum reddita ē coronacelustitiae
 sed teomen ego non possum mihi im-
 percer equin doleam praemissi quidem
 patro num sed solatium uitae p̄sentisami
 si & spiracionem ullam dolor admittēz
 gaudere deberem; Est enim ille ut est
 conseruis apostolis ac pharis & quod
 pace scōrum omnium dixerim in illo
 scōrum grege nulli secundus ut spero
 credo confido illis potissimū qui solas
 suas in sanguine lauerint adgregatur
 agnum ducem ab omninoeger labeco
 mitatur; Nam licet eiratio temporum
 non potuerit p̄stare maritrium gloria
 tamen maritris non carebit qui uo
 to atque uirtute & potuit ēē maritri
 Quoluit q̄t si in romanis elecianis
 que temporib; in illa que tunc exa
 tit climare congressionelucis se cer
 tot dñi caeli atque terrae sponzē

eculeum ascendit & ultro se ignibus; intulit
& hebreis que pueris & quantum inter fla-
marum globos medicinalis & hinc dicitur
porraceo cantas & quod nescianum illuc sup-
plicium persecutori forte placuit & numquam
profecto in par prophetis & lamini-
nis desecari membratum uis & ac si pro-
cis rupibus abruptis que montibus; agere
felicem furor impius maluit & phibeo
testimonium ueritatis ponte ceci dit &
suo ergo genitum doctoris exemplo gla-
dio deputatus inter alias ut sepe proue-
nit uictimas duceretur primus omnia
carnifices conpulso palmam sanguinis
occupasset & iam uero aduersum omnes poe-
nas atque supplicia quibus plerumque
humana cessit infirmitas ita a confessione
domini non recedens in mobilis obsti-
tuit & ut lacrimis uisceribus; congaudens que
cruciatibus quibuslibet inter tormenta
missis; sed quoniam quam uis non tulerit
impleuit; tamen & iam sine cruore mar-
tirium nam quae ille pro se aeterna-
tis humanorum dolorum pertulit

pas siones fame uigilijs nuditate ieiunijs ob
 probrijs inuidorum insecrationib; impro
 borum curapromfirmantibus sollicitudi
 neppericlitantib;. Quo enim ille dolente
 nondoluit quos scandali zante non uicure
 quo pereunte non gemuit p̄ter illa cōti
 dianai illius aduersum humanas spiritualis
 quae nequitiae diuersa ceteramina dum
 in eo uarijs temptationib; ad p̄sēto semp
 exuperat fortitudo uincendi pacien tia
 expectandiae quam miras sustinendi
Quere ineffabilem uirum p̄xate miseri
 cor dia caritate que cum cotidie
 xiam cum seis uiris seto frigente friger
 cat in illo tamen us que ad finem cauta
 in die sper se uera uirt cum ego illis bo
 na uel specialiter fructus sum cum me
 indignum & non merentem unice di
 ligebat en rursus me lece me fluunt
 amo que de p̄cator ege mi tuse rum
 p̄x in quo mihi post homine similis
 requies in cuius erit caritate soleccium
 me miserum me infelicem poteroneū
 quam si diutius uixero non dolere

quod marini nos super sterum erit mihi post
acuta iucunda erit dies aut horas in la
erimis aut tecum frat' dilectissime po
tero illius mentionem habere sine fl&u.
aut umquam a pite celo quens alut qua
de illo loqui potero. Sed quid te in la
erimas fl&us que com moueo ecce nunc
consolatum te esse cupio quime solceri ip
se non possum. Non de erit nobis ille mihi
erede non de erit in cer erit de se sermo
cinantib; ad stabit orantib; qd que iam
ho die prestare dignatus est uidendum
seri gloria sua sed ebit & ad sidua sicut
ante paululum foret benedictione nos
p'teg& in die secun dum ordinem in so
ni celum se sequentibus pat' emonstra
bit ad qd dum sublimis ascendere & ubi
querendus & quo sequendus e& edocuit
quo sperna tendenda quo ammirandi
gandus in seripere quid tamen si fra
ter qd ut mihi ip si sum conscius conreen
dere arduum nullus ac penetrare non
potero ita tamen molesta me prae
stauata p'p' exi molede p'ris sum p

negato matra conscensu aca a miserabile
 ducit in tartara. Spectamen superest illa
 solce illa ce postrema ut quod p nor ob cinere
 non possumus marzi no saltem pronabis
 orante mereamur sed quid te frater diu
 tuis occupo epistula ce tam lo qua cide m oroz
 que uenturum simuliam pagina impla
 non recipit mihi tamen haec fuit ratio ser
 monē istum longius proferendi ut qui
 ad lotis nuntium epistula ce deferet bat
 eadem tibi ex qua dam nri confabulatio
 ne praestare char te ce tum.

Explicit epistula se uen ad aure

liuor diacono huor. Incipit ad eusebiu.

Hester na die cum ad me post meridiē
 plerique uenissent in ter fabulces iuger
 longum que sermone m mentio incidit
 de libello mei quem de uita beati martin
 tunc didi stuchio sequens eum mal a legi
 libentissime audiebam. In ter eam
 dicatur mihi dixis sequendam malo
 spu suscitatum cur martinus qui mor
 tuos suscitasset fleem mas domibus
 depulisset ipse nuper aclus tur incendio.

periculo se fuisse obnoxius passioni.

Quidam enim qui cum que est miserum iudeorum
in uerbi seius perfidiam & die te cognosce-
mus qui dñm in cruce positi tunc huius uocab;
in crepabant. Alios saluos facit se ipsum
saluum facere non potest uere plane
iste qui cum que est nullis temporibus na-
tus est & ut in dño ac uoce potuit se qui
simili sc̄m dñi plephemat ex emplo quid
ergo quis quis est martanus ideo non potest
ideo non se quia est periculi te tunc in cen-
dio. Ob extum & per omnia similem
apostolicam & iam in his conuictis uirum ne
per hoc & de paulo gentile illum cum eum
uiper te mo mordisse & dixisse referun-
tur hic homo debet homicida esse quem
saluum faciam de mari facia uere
non sinuerunt, at ille excussit uiperam
ignem nihil mali patiebatur illi in subito
casurum & repen temeritatum eum
putcebant sed cum uiderent nihil mali
contingere ei conuertent ee dicebat
eum dñm esse at qui uel horum exem-
plo omnium mortalium in felicissime

perfidiam tuam coarguere ipse debueras
 ut tibi scandalum mouerac quod mar-
 tinus flecti magnis uidebitur ad hoc
 rursum ad meritum illius & uirtutem refer-
 res quod circum septem ignibus non perisset
 agnosce enim miser agnosce quod nescis
 omnes feres eos magnis insignes pericu-
 lorum suorum fuis se uirtutibus;

Uide quidem periculum fide poterit temere
 obstan tenatur mare pedibus supgressu
 & stabiles aquas corpore oppressis se uelut stagno
 sed non ideo mihi minor uidebitur gentium
 predicator quem fluctus absorbit & post
 triduum totidem que nos te se mergen-
 tem & pro fundo unum dicit restant ad que uel
 sciam poene ne plus fuerit uixit semper in profun-
 do an supra maris profunda transisse sed
 hanc tu uis breuiter scilicet non leges aut
 lecta non uideras neque enim absque
 diuino consilio istiusmodi exemplum
 beatus euangelista pro dicit nisi
 humana mens se
 naufragiorum ac
 facit literis
 ut ex his
 rudi dicitur
 que serpenti.

casus & sic apostolus refert qui nuditate
famela tronum. que periculis gloriae;
omnia haec se suis tribus ac que uniuersis
hominibus ad perpendendum quidem ee
communia sed in his doleandis ac que
vincendis propter uiam semp iustorum fuisse
uir tu rem dum omnia temptamenta
patientes & semper in uic a tanto fortis
uincere & quanto grauius proptulit sentit unde
hoc quod ad mar tianum infirmitatem uoca
tur plenum e dignitate ac gloriae si qui
dem periculosisimum casum temptatus
euicerit ceterum ommissum hoc a me in li
bello quem de uita illius scripsimus nemo
miratur cum ibidem si pro fessus me non
omnia illius facta complexum quasi
persequi uoluisset in men sum uolumen
legentibus echidisset neque enim sunt ea
parua quae gessit ut omnia potuerit con
phendi sed tamen hoc de quo quae est do
me id est latere non patiar rem omnem
ut gesta est referam ne for
ae consilio hoc quod ad uir
peritio nem beati uir potente.

opponi p̄ter missis se uideamur. Cum ad
 dio cesim quendam pro solemni consue-
 tudine sicut episcopi uisitare ecclesias
 suas moris est media febre martianus hic
 me uenisse. Orans in me in secretario
 ecclesie de me parauerunt multam que
 ignem scabroiam & per tenui pauimento
 subdiderunt lectum ei plurimos strami-
 ne instruxerunt. de me cum semar anis
 cubitum conlocaisset in suam molli aē-
 strata male blandientis horrescit quip-
 pe qui nuda humo unio tantum elicio
 su per lecto cubare. consueuerat itaq;
 que si accepto primo tus in iura stramen-
 tum omne proiecit & casti supra forma-
 culam paratem pateat illius quam per-
 mouebat agessit ut erat moris nuda
 humo sordido exlassi tudine tanensur-
 guem ter. sequitur ad mecliam fereno-
 citem per interruptum ut supra diximus
 pauimentum ignis exaestua in arences
 pateat apprehendit martianus somno exci-
 tatus se in oppa ancipiti periculo & in-
 me ut ipse referebat chabulo insidiante

atque ut gente preuentus tardius quam de-
bit ad orationis confugit auxilium nam etiam
per se foras cupiens cum pessulo quem ostio
obdiderat diu multum que lucratius grauis-
simum circase stetit incendium uel eo ut
uestem qua indutus erat ignis absum pterit
tandem in se reuersus ut sciret non in fuga
sed in dno esse p seclum scutum fidei & oratio-
nis arripens medius flammis totus ad dnm
conuersus incubuit. Tunc uere cluuntur
igne sub moto innoxio sibi orbe flamma-
rum uallatus orabat monachi au qui p
foribus excubabat ne crepitante &
conluc tante incendio somno se cito
obseruatas effringunt fores demoto q;
igne medius flammis maranum aufer-
cum impositus esse consumptus tam
diutano incendio putat & ur e& etiam
ut uerbis meis dnr e testis mihi se refere-
bat & non sine gemitu facebatur in hoc se-
diabulo ar te de cep tum ut excussus
esomno consilium non haber & quo p fide
& orationem periculo repugnare & dem
que tam diu circase saeuis se ignem qua.

cliverum per eos ac
revertit ubi uero
nis arma reposit
mas seque tam sen
et exper
gat
tem

turbatus mente temp
uscillum episcopi oratio
s& media censis flam
nissotantes quas male
tu surda res unde in alle
quis quis haec legent
pratum quidem
illo martinum
periculo sed pro
batum. **Explic.**

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

IN NATIVITATE DOMINI AD SEMPER PERPETUUM

Concede quod omnipotens deus mundum
veneris unigenitum tuum novam per car-
nem naturam liberet quos sub peccati
supra iugo uelut a se ut aut tunc p
oblata dno munera

nova unigeniti tui
natura et sci

ficatos que ap-
tiorum nostrorum

maculis eman-
da: per adcopt d

praesta quod omnipotens deus
ut natus hodie solua-

tor mundi sicut diuine
nobis generationis e auctor ita et mor-

lita sit ipse largitor per unigenitum
Da nobis quod dno iustis quod colimus ut

omnes animi eos diligere quia et natu-
ra celebra mus quia natus dno

persecutoribus et cor tunc per suscipe dno

munera per tuorum cum memoracione
ut quod illos passio gloriosas nos deo

reddat innocuos per adco. Auxilium
nobis dno sumpta misericordia tunc cede

beato stephano mar tyris dno semp
naxte de dno confirm

Incip LIBER SANCTI AUGUSTINI. DEDI
FINITIONS. DOGMATUM ECCLESIASTICORUM

Predimus unum deum esse patrem &
 filium & spiritum sanctum patrem eo quod habe
 at filium, filium eo quod habeat pa
 trem. spiritum sanctum. eo quod sit ex pa
 tre & filio. pater ergo principium
 divinitatis, quis sit numquam non fuit nisi deus
 itanum quam fuit non pater, Nec factus
 spiritus sanctus quia non est ex nihilo sed ex deuo patre
 & deuo filio deus procedens pater aeternus, eo
 quod habeat aeternum filium cuius aeternus
 sit pater filius aeternus. eo quod sit pater & spiritus
 sanctus coaeternus spiritus sanctus coaeter nus. eo quod sit
 pater & filio coaeternus, non confusa in una
 persona trinitas, ut sabelius dicit, neque
 separata aut diuersa, In natura diuinitas
 ut arius blasphemaz, sed alter in per
 sona spiritus sanctus unus natura in se a trinitate
 deus pater & filius & spiritus sanctus. Non pater
 carnem adsumpsit, neque spiritus sanctus sed
 tantum, ut qui erat in diuinitate pater
 filius, ipse fieret in homine hominis ma
 tris filius ne filii nomen ad alterum trinitatis

Communiter & deus sacratissimus
 qui originem suam in uerbo deui
 accepit, tunc carnis nomen accepit
 non pater

qui non eſt natus de te filius dei. ergo filius
hominis factus eſt filius natus ſecundu
ueritatem nature ex deo dei filius. & ſecun
dum ueritatem nature ex homine
hominis filius. & ueritas geniti non ad op
tione non appellatione ſed in utraque na
turalitate filii nomen naſcendo habere
& eſt uerus dei & uerus homo unus filius
non ergo dñs xpi neque duos filios ſed
dñm & hominem unum filium quem prop
ter ea & uni genitum dicimus manente
in duabus; ſubſtantis. ſic ei nature ueritas
contulit non confuſis naturis. neque
in mixta ſic i thimo thiani uolunt ſed
ſolitate unita dei ergo hominem ad ſum
ſit. homo in dñm tranſiit natura uerſi
bilitate ſic tercia polli naris taedicut
ſed dei dignatione ut nae dei mutar & ur
in humana ſubſtantia ad ſumendo ho
minem nae homo in diuina gloriſicatus
in deo quia unita uel uerſibilis na
turae. & diminutione. & uolitione
ſubſtantiae factus eſt ergo dei
filius ex homine non per hominem.
con preſtaſis die dei noſtra. ut qui ſollem
ni celebramus officio. purificatione mo
tis in tellegitua conſequamur. p

id est non ex uirginitate sic he bion dicit sed
 carnem ex uirginis trahens & non de ce
 lo secum afferens sic marcionis genes
 & eutiches neq; in phantasia id est absque
 carne sic ualentinus neque docesius id est pu
 tatiuae imaginatum corpus uerum non
 tamen carne sic marcionis sed uerus dicitur
 ex diuinitate & uerus homo ex carne un
 filius in diuinitate uerbum patris & dicitur in
 hominem animam & caro anima non absq;
 sensu & ratione ut apollinaris neque caro
 absque anima ut animo eius seclama mam
 cum ratione sua & carnem cum sensib; suis
 pro quos sensos ueros in passione & ante pas
 sionem carnis suae dolores sustinuit.

Neque sic est natus ex uirgine ut & dicitur
 initium homo nascendo accipere quasi
 ante quam ex uirgine nasceretur dicitur non
 fuerit sicut archimon & uerillius docuerunt
 sed a quo natus homo ex uirgine natus est.

Nihil natum aut seruens in trinitate
 credendum ut uult dionysius forisartius
 nihil inaequale ut eunomius in nihil
 grae aequalem ut uult etius nihil.

anterior posteriorius. aut minus. ut artius
nihil extraneum aut officiale alterius
◦ machedonius. nihil per uasione aut
subreptione insertum ut manicheus.
nihil corporeum ut melito. Et ter tū
lianus. nihil corporaliter effigiatum ut
antropomorphus. & uadianus. nihil sibi
inuisibilem ut origenis. nihil creaturis
uisibile ut fortuna tis. nihil moribus
uel uoluntate diuersum. ut marcion.
nihil trinitatis essentia ad creatura
rum naturam deducam. ut plato.
Et ter tūlianus. nihil officio singula
renā alteri eam inuicabile. ut origenes
nihil confusum ut sabellius. sed totum
pfectum esse totum ex uno & unum.
non tamen solitarium ut psumunt
filianus. Et praxear. pēnēte politana
deem nabitur ut de doctrina: 1109
Homo ution ergo indiuitate patris
filius homo ution patris et filius sps
scr. Homo ution deo et homini
unus. filius inueniens deo in homi
nesuo in gloriae patris deus deus bi

in eadem data omnibus filiis eius
domine tur et moneat illud privilegium
in dno quod deo specialiter dicitur
non decebitur seminum uide se corruptione
nem et ceteris eius non uidit corruptione
hanc rationem maximam patrum turba
trudentes suscepimus uerum quod sunt
et aliaque catholice et eterna dicitur
qui credunt enim in corpore manen
te in mutando sed in corruptione
sunt mortales ceteros qui in eadem uentum
dni uiui inueniendi sunt et hoc certe
putari pro resurrectione ex mortuis
quod mortalitate in mutatione de
ponat non morte quo libet quis sed qui
erit modo si est hereticum nisi con
tentione hereticum fiat suf
ficit enim in ecclesiae lege
ceteris resurrectionem.

VIII. Credere resu
ruram de mor
te quod ad dicam
in simbolo in a
uentum dni

facti sunt. angelus et omnis celestis uirtus
ut non esset otiosa bonitas dei sed habere
sed habere in quibus per multa et spatia
bonitatem suam ostendere et ita hic
inuisibilis mundus ex his quae creata fuerunt
factus est et ornatus.

XI. **N**ihil in corporeum et inuisibili natura
credendum nisi solum deum. Id est pa-
trem et filium et spiritum sanctum, qui ex eo in cor-
poreum creditur, quod ubique est, et omnia
implet atque constringit. Ideo inuisibilis
omnibus creaturis quod in corpore est.

XII. **C**reatura omnis corporalis angelus et omnes
celestes uirtutes corporales et in carne
subsistunt. ex eo autem corporales esse credi-
mus intellectualem creaturam quod deo
ter circumscribuntur, sicut et anima hu-
mana quae carne dicitur, et demonibus
qui per substantiam angelicam in natura sunt.

XIII. **I**n mortalibus credimus intellectualem
naturam quia carne carent nec habent
quod carnis dat ut resurrectione egeat
XIII. **p**ost resurrectionem. Animas hominum
non esse ab initio inter celestes intellectu-

tu celes naturas nec in simul creatas
 sicut origines fingit neq; cū corporib; p
 corūsemincentur sicut luci femina
 et ceteri illi et alii quia latinorū presump
 tores ced firmant. quasinaturas conse
 quentia seruente. sed dicimus corpus
 tantum per coniugū copulam seminari
 diuersi iudicio cooculari in uulua et con
 pingiatq; formate ac formatorem cor
 poris animam creati et in fundi ut uiuat
 in utero. homo ex cenima constens &
 corpore et egrediatur uiuus ex utero
 = plenus humana substantia:
 Xy **N**eq; duas cenimas dicimus esse in uno
 homine sicut iacobus et alii syrorū
 scribunt. unam cenim eadem qua cenime
 tur corpus et inmiscet se coniugū et alte
 rā spiritū eodem qua rationem minist
 trat & sed dicimus unam esse eandem q;
 cenimā in homine qua et corpus sua
 societate uiuificat et semetipsam suā ratio
 ne disponat habere in se libertatem
 arbitrii ut in successu substantia eligat
 cogitatione quod uult;

XVI Solum hominem credimus habere
in unam substantiam qua et exuta
corpore uiuit et sensos suos atque ingenia
uiuaciter tenet. Neque cum corpore mouetur
sicut araber cedens. Neque postmodum
interuallum sicut zeno qua substantia

XVII aliter uiuit. Animalem uesdan
in anima non sunt substantiae sed cum carne
ipsa cecis uiuacitate nascuntur et
cum cecis moribus finiuntur. Et ideo
nec ratione reguntur sicut plato &
alexander putant sed cedunt humana
turbae in citamento ducuntur.

XVIII Anima humana non cum cecis
mouetur quia nec cum cecis ut superius
diximus seminatur sed formata
in uentre matris corpore diu diu dicitur
et infundi ut uiuat homo in uentre
et sic procedat natiuitate in mundum.

XVIII Constat homo ^{duobus} ^{substantiis} anima et carne
anima cum ratione sua et carne cum
sensibus suis quos tamen sensor absque
anima a societate non mouet cecis
anima uersus et sine carne rationale

xx suum tenet. Non est tertius in substan-
 tia spir itus dicitur condidit sed spir ita est
 anima pro spir ito celi natura uel pro eo qd
 spir itus in corpore spir itus appellatur anima
 uel ex eo uocem quod celi uenit uel celi ui-
 ficem dicitur anima corpus tertium qm ab
 cepto cum anima et corpore inducitur spir itus.
 gratiam spir itus scilicet eum intellegemus quia orat apte
 ut integre perseueret in nobis nec
 in uitio cecidit in uicetur aut fugitur
 in nobis qui ceteris spir itus effugit & fictus

xi Liber tatem arbitrii sui commissis
 est homo statim in primam mundi condi-
 tionem ut sed uigilantiam mentis cedit ten-
 te dicitur preceptum custodia perseueret nisi uel
 llet. In id quod creatus fuerat per manum eius
 postquam uera seductione serpentis peccata
 decidit a natura ce bono p didit periret
 uigorem arbitrii non tamen electionem.
 nec non est suum quod emendat de peccati
 Nec merito indulgetur quod dicitur arbitrio
 diluissit in ceteris itaq; cedat que in dam-
 nandam salutem arbitrii libertas non tam
 cedat in dam sine illo quiq; tenet
 facit inuenire qui pulscantibus ceperit

qui petentibus donat sicut enim iudicium salutis
nrae domine venit et inspirante habere enim
credimus. Itaque arbitrium naturae nostrae sequi
est diuinae inspirationis libere confitemur
igitur ut non lebecemur ce bono uel neccurae
uel meriti sollicitudinis nrae. est. et ecce estur
pcciter ce diutorii ut lebecemur potestatis
nrae. est et igne uiae.

XXII. **P**ceptissima unum est sed in ecclesia ubi una
fidei. ubi in nomine patris et
filii. et sps sci. datur. et ideo si quis
cepit illor heretico b ceptizati sunt
qui in scce trinitatis confessione b cepti
zcent et ueniunt ce dno recipiuntur qui
dem quae si b ceptizati ne scce trinitatis
in uocatio uel confessio ce dnullatur sed
doceantur ce te et anstruuntur quo sen
sus scce trinitatis mysterium in ecclesiate
neatur et si consentiunt ce de re uel ad
quiescunt confiteri purgati iam fidei in
tegritate confirmantur in cenus in po
sitione. Si uero pccer uolunt uel hebetes
qui doctriina non ceptierint respon
deant pro illis qui eos offerunt iuxta moysen
b ceptizcent di et si in cenus compositione

& crismate communita.

Eucharistiae mysteris admittantur
 Illi autem qui non in sc̄ae trinitatis in
 uocatione aput hereticos baptizati sunt
 & uenit ad nos baptizari debere pro
 nuntiari non re baptizari. Neque
 enim credendum eos fuisse baptizatos
 qui non in nomine patri & filii & sp̄s sc̄i
 Iuxta regulam ad dñm positam tunc
 sunt. Ut sunt paulionitae proclianbur
 bortae sifuri foaniaci montani mani
 chei uarij in p̄i & atis germina. uel ce
 terae istorum originis siue ordines per
 tes que duo principia sibi uota intro
 ducunt. ut cerdo & marcion. uel con
 trari aut manicheus. uel tria. & bar
 bara. ut setiany. et theudo ty. uel
 multa. ut ualentrany. uel xpm homi
 nem fuisse absque dō ut cerinthus
 euion. arthemion. & foany. existis
 inquam qui ad nos uenerint non
 requirendum ab eis. utrum bap
 tizati. annon. sed hoc tantū si credat
 in ec̄lesiae fidem & baptizentur.

ecclesiastico baptisate,

XXIII. Cotidiae eucharistiae communio-
nem percipere necluido. Hæc uti pe-
ro omnib; tamendo minicis diebus
cominunicandum & hor-tor, si tam-
ment in affætu pæcandi non sit, nam
habentem adhuc uoluntatem pæcan-
di grauari magis dico eucharistiae
perceptione quam purificari. Et ideo
quum uir quis pæcator modè aut pæcan-
di decætero non habeat uoluntatem
& cominunicator ussatisfaciat lacry-
mis, & orationib; , et confidens de-
dnt misericordia qd pæcator pie con-
fessionem donare consueuit, accedat
ei eucharistiã. Intrepidus & securus,
sed hoc de illo dico quæ capitalia & mor-
talia pæccata non grauant nam quæ
mortalia crimina p baptis mi cõmis-
sa premunt, hor-tor prius publicam
pœnitentiam satisfacere. Et ita sa-
cer dote iudicio reconciliatum
cominunicari, si uult non
ad iudicium & condemnationem

sui eucharistiam percipere sed & se-
 creta satisfactione solum mortali cri-
 mina non negamus, sed mutatu prius
 saeculi habitu, et confessione religio-
 nis studi operumque correptionem.

XIIII. In mop p& uoluc tumiserante
 do itadum exeat, ut contrariap his
 que pshu & non agat, et eucharistiam
 omnibus, dominicis s& pte, et cum is-
 sur usque ad mortem percipiat.

XV. Daeni tentia uera est, paeniten-
 da non admittere, et admissa de-
 flere satisfactio paenitentiae est
 castas peccatorum excidere, nec eoru
 suggestionibus ad h& indulgere.

XVI. Indiuinis repromissionibus nihil
 terrenum uel transitorium ex p&
 temy sicut meli t& nis petant non
 nuptiarum copulam sicut cer hincas
 & marcion delectantur, non qd ad
 cibum uel potum petant, sic papia-
 uic tore, hiereneus, & tertullianus
 licet uis ad quiescunt, neque per
 mille annos post resurrectionem.

regum xpi in terra futurum & scōs cum
illo in deliciis regnatos speremus sic
nepus docuit qui primam iustorum &
secundam in piorum confinxit. Et in
ter has mortuorum resurrectionem
gentes ignorantes dñm in agulis terrarū
in carne reseruandas. Que post mille
annos regni in terra iustorum in stangan
a diabulo mouen desunt ad pugnam
contra iustos regnantes & dño pro iustis
pugnante in bre igneo conpercendas
ad queta mortuas cum ceteris in impie
tate mortuis ad aeterna supplicia in in
corruptibili carne reseruanda. si

XXVI. Nullum credimus ad salutem nisi
dō inuitate uenire. Nullum inuitatu
salutem suam nisi dō auxiliante operari
Nullum innotantem auxilium pmereri
Nullum uoluntatem dī perire sed permissi
sum pro electione arbitrii. Ne ingenui
tatis potestas semel homini ad tributa
adseruilem cogatur necessitatem.

XXVII. Malum uel malitia non ēe acto
creatum sed a diabulo inuentam qui

& ipse bonis actō creatus est. sed quia
 libero arbitrio ut poterat rationabilis crea-
 tura commissus ē & cogitandi accepe-
 rat facultatem scitiam boni uerac
 ad malum. Et multa cogitando factus
 est inuentor mali. quod dī se perdidit
 rat inuidit in alius. nec contentus so-
 lus perire sua sit alius ut qui ē sua ma-
 litiae inuentor fieri & aliorum auctor
 Et ex eo malum uel malitia p̄currente
 in cetera ratio nabilis creaturas.

XXVII. ¶ Unde cognoscimus nihil
 esse naturam immutabile. nisi solum dīm
 p̄tē & filium & sp̄m s̄m qui mutari
 non potest ab uno. quia natura possidet
 bonum nō potest alud quid ē quā bonis.

XXVIII. ¶ Angeli uero qui in illa creata sunt
 beatitudine p̄seuerant non natura
 possident ut non mutarentur cum ce-
 teris sed arbitrio seruantes bonum uo-
 luntatem. bonum conditaonis & fidem
 dño suo. unde & merito ab ipso dño scī
 angeli uocantur. q̄t tenuerint arbi-
 trū scītatem nō sociorum exemplo.

xxx. de ueritate abono. Bonae sunt nuptiae
sed causa filiorum & conuersione forni-
cationi sup tētu.

xxxii. Melior est continentia. sed non sibi
sufficit ad beatitudinem si pro solo amore
pudicitiae erant & ut sed nō cum hoc af-
fectu causa uacandi dño eligatur alio
quin de uotum magis coniugii uide-
bitur ēē quam castitas.

xxxiii. Virginitas utriusque p̄cellior est
quia & naturam vincit. Et pug-
nam naturam corporis integri-
tate pugnam castimoniam pacem.

xxxiiii. Bonum ē in cibo cum gratitudine
ne. Numere. quid quid dī edendum
p̄cepit ubi tenere aū aliquib; non qua-
si malis sed quasi non necessaris non ē
malum moderari uero caritatem usum
pro necessitate & tēpore p̄ xpianorum est.

xxxv. Malas dicere nuptias uel fornicationi
comparandas aut stupro cibos uel
credere malos uel malicias creare
p̄cipiantibus non ē xpianorum sed pro-
priae encraticorum & inanitionum.

xxxv. **S**acerdos uirginitate nuptias colere
 qua re autem pro amore castigandi corpo-
 ris abstinere abis auino uel acarnibus nihil
 credere meretur ad crescere ne hoc xpiani
 sed iudicium est.

xxxvi. **I**ntegra fide credendum beatam
 mariam dixi matrem & uirginem ge-
 nuisse & post partum uirginem permansisse
 se nec blasphemiae helbici ad quiescen-
 dum qui dixit uirgo ante partum non uir-

xxxvii. **E**lementa id est. **V**go post partum.
 celum & terram non credamus abolen-
 da pignem sed in melius commundi figu-
 ram mundi id est imaginem non substan-
 tiam transmutam.

xxxviii. **B**onum est facultate cum despon-
 satione pauperibus erogare melius est
 pro in terram ne sequendi dnm nisi mel-
 donare & absolutam sollicitudine cum po egere.

xxxviiii. **M**aritam duarum post bap-
 tismum matronarum clericum non
 ordinandum neque eum qui unam
 quidem sed concubinam non matronam
 habuit & illum qui uiridiam aut repudiatam

uel me re q̄ cem in matrimonio nō sumpsit
Nā eum qui semetipsum quolibet corporis
sui membro indignatione aliqua uel iusto
iniusto uel uimote superatus truncatus
neque illum qui usuras accepisse conuincitur
aut in cenalusi senus etur neq; eum
qui publica penitentia mortalia crimina
deflexit, nec illum qui aliquando in furiam
uersus insanit uel ad flatione diccbuli
uexatur est nec eum qui per ambitionem cedi-
mitationes symonis incepit pecuniam offere
XL. Scōrum corpora et precipue beatorum
in ceteris reliquiis ceteris xpi membra sinceris-
sime honoranda et beccilicet corū omne
compellatur uel uel dlo ceteri uel uel uel uel
cipata ceteri uel uel uel uel uel uel uel
delissima ad eundem si quis contra hanc sen-
tentiam uenit non xpiatus sed deu nō mi-
anus & uigilantianus creditur.

XLI. Baptizatus tantum iterum salutis.

XLII. Nullum ex hecaminum a & nam
habere credamus. Excepto martino
ubito de baptisimi sacramenta comple-
tur baptizandus confiteatur fidem

suam coram sacerdote & interrogatus respon-
 dit hoc & mar tjr coram psecuto refacit
 qui & confite tur fidem & interrogatus
 respondit. Ille post confessione uelas
 pargitur aqua uel tangitur, & hic uelas par-
 gitur sanguine. uel tangitur igne. Ille ma-
 nus in postione pontificis accipit spm scm
 hic habitaculum efficitur sps scidum n
 est ipse qui loquitur, sed sps patris qui in
 illo loquitur. Ille commemorat eucha-
 ristiae in commemoratione mortis dñi
 hic ipse xpo commemoratur. Ille confite-
 tur se undi actab; renuntatur um hic
 ipse renuntatur uitae. Ille peccata omnia
 remittuntur in isto extinguntur.

Xliij. In eucharistia non debet aqua pura
 offerre ut quidam subri&ctis imagine
 falluntur, sed uinum cum aqua mix-
 tum. quia & uinum fuit in redemptio-
 nis nrae misterio. cum dicit non biba-
 amo do de hoc gemmine uitis. Et aqua
 mixtum quod post cenam dabatur
 sed & de latere eius qd lancea perforat
 est aqua cum sanguine egressa uinum.

de uera carnis eius uirtute cum aqua expressum ostendit.

XLIII. Bona est caro nostra & ualde bona ut potest bono et a solo deo condita & non est malice ut uolunt sicut hianus & ophianus & patricianus. nec mali causa ut docuit florinus. Nec ex malo & bono conparat ut manicheus blasphematur sed cum sit creatio bona arbitrio animae efficitur nobis uel bona uel mala non in mutatae substantiae sed executionis mercede. ipsa enim est que stant ante tribunal christi in qua profertur anima a corporis propria prout gessit siue bonum siue malum.

XLV. In resurrectione ex mortuis sexus forma non mutabitur sed uir mortuus resurgit in forma uiri & femina in forma femine. carent sexum tandem huius uirtute tantum condicione non specie naturali ne non staret resurrectione si non id resurgit quod cecidit.

XLVI. In passionem domini omnes sanctorum animae. in inferno sub debito peruariationis ad eternitatem clonantur auctoritate.

dn̄i p̄indebitam eius mortem deseruili con
ditione liberentur.

Xlvii. Post ascensionem dn̄i ad celos om̄i n̄i
sc̄o s̄trum anima cum xp̄o sunt exeuntes
de corpore ad xp̄m uadunt & expectan
tes resurrectionem corporis sui.

¶ In integrum & perpetuam beatitudinē
cum ip̄o p̄s̄ter in m̄tētur sic & p̄ca
torum animae in inferno sub a more po
ste expectant resurrectionem sui corpo
ris ut cum ip̄o ad poenam conuertantur.

Xlviii. Paenitentia ab om̄i p̄ccata inclu
bitur. Ter credimus, & iam si in ultimu
uite sp̄u admisorum paenitentat. Et pu
blica lamentatione p̄ccata proclantur
quia appositum di q̄t exiret salua req̄t
perierat statim mobile, & ideo quia uo
luntat non mutatur siue emendatione
uite siue tēp̄y conciditur siue supplicii con
fessione. s̄c̄o continuo uita exciditur uenia
p̄ccatorū fidelit̄ p̄sumatur ab illo qui
uult mortē p̄ccatoris & saluatus misera
tione dn̄i uiuat si quis aliter deusissima
di p̄s̄atē sensit non xp̄ianus sed nouatianus

Xlviii. Inter nas animae cogitationes diabo-
lum non uideri certa sumus motibus
corporis ab illo & affectionum in diuis colligi
& expressis merito deducimus.

Secre tua uerem cordis solus ille nouit
Sed quem dicitur, tu solus nosti cor-
da filiorum hominum.

L. Non omnes cogitationes nrae male
semper diabuli insine tu excitantur.
sed aliquo tunc ex ma arb. nisi motus
morgunt bonae autem cogitationes
semper ad deo sunt.

Lii. Daemona sp energian non credim
substantia liter in labi animae, sed a
plicatione & oppressione unius. In labi
autem menta illi soli possibile est quiesca
ut qui natura subsistens incorporeus
pabilis est suae facture.

Liii. Signa & prodigia & sanitate etiam
pateca torer in nomine dñi facere ab ipso
do discimus. Et cum malos hac p sump-
tione iubent sibi p ambratione humanae
gloriae nocent, qua gloria tur indato
falso, id est non meritis debito.

iii Signis & prodigijs clarum posse fieri
xpianus non tamen sem in temperatis
& asperis moribus agat tem peratis autem
& placidis moribus; & iam absque signorum
efficacia & sem & p factum, & di homine

liij. fieri credimus. Nullus scilicet & iustus
car & peccato, nec tamen ex hoc desinit
se iustus uel scilicet cum affectu tenet scilicet
tem non enun natus uiribus; sed proposita
adiumen tu per di gratiam adquiremus
scilicet tatem. Et ideo ueraciter se omnes ip
nuntiant peccatores quia in ueritate ha
bent quod plangunt & non reprehensione
in se ulla tatem ueritate, & in ueritate
uitate p ueritate ueritate.

De omnia p te ho phania

Voza queramus dne subplicantis populi
tu celeste pietate psequere ut ad que
agen datur uideant. & implenda que ui
derint. conualescant. & sup obt
ollatu tibi dne sacrificiu uiuifica nos
sem p & maniat p. com
suplices. & rogamus omps de ut quo
tus. & sacrificia sacramentis tibi & ia plac
tu moribus dignante. deservire cono

das. p.

...fides per fide ad se ex ma...
...quod dicitur in...
...annua...
...gratia...
...omnes...
...supp...
...ingentus...
...carnis...
...in te plo...
...facias...
...supp...
...oblati...
...digne...
...dignis...
...oculis...
...pietatis...
...interceden...
...magna...
...facias...
...in nob...
...gratia...
...in ple...
...non vidit...
...nam p...

A

Q

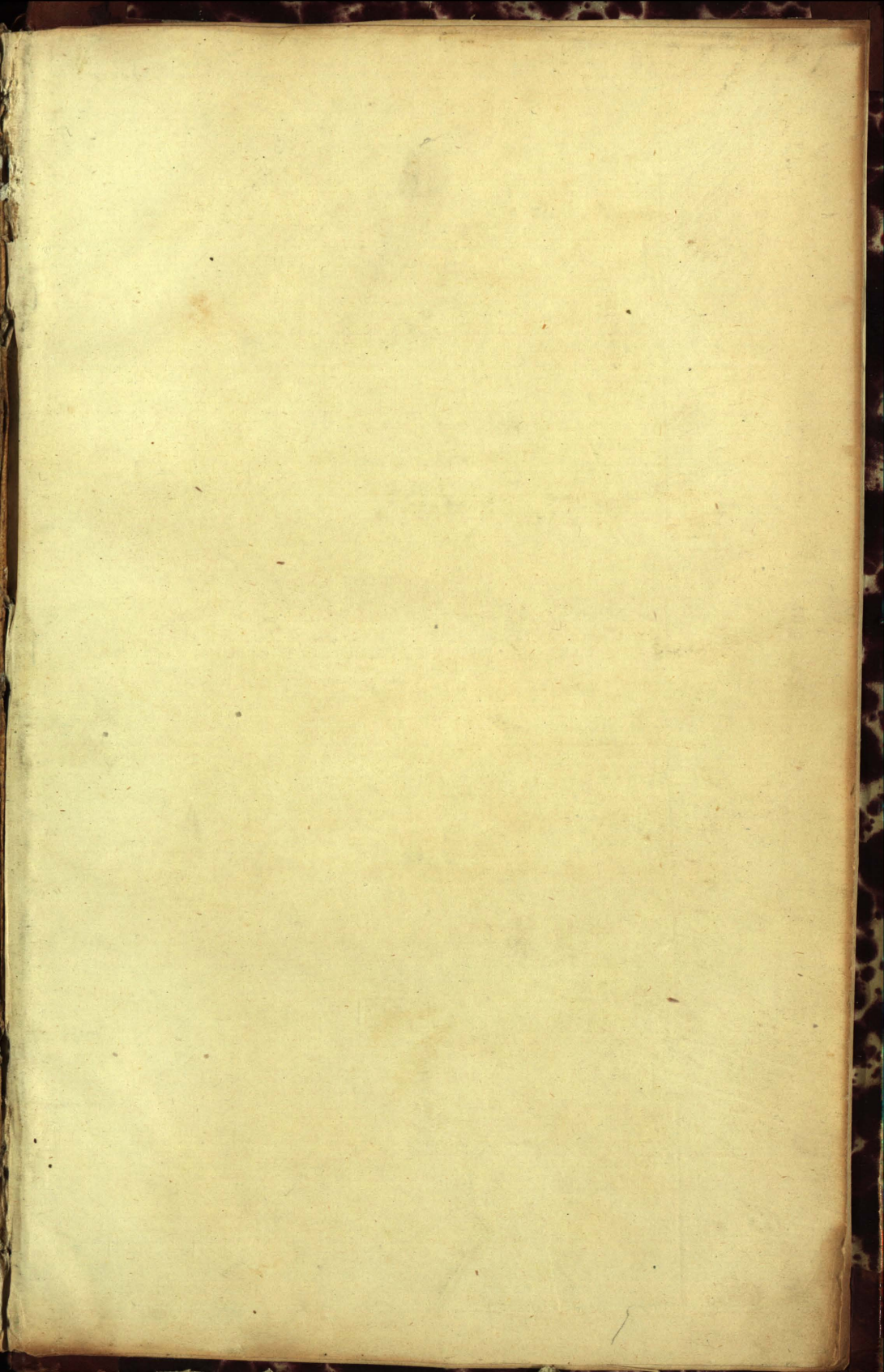
Q

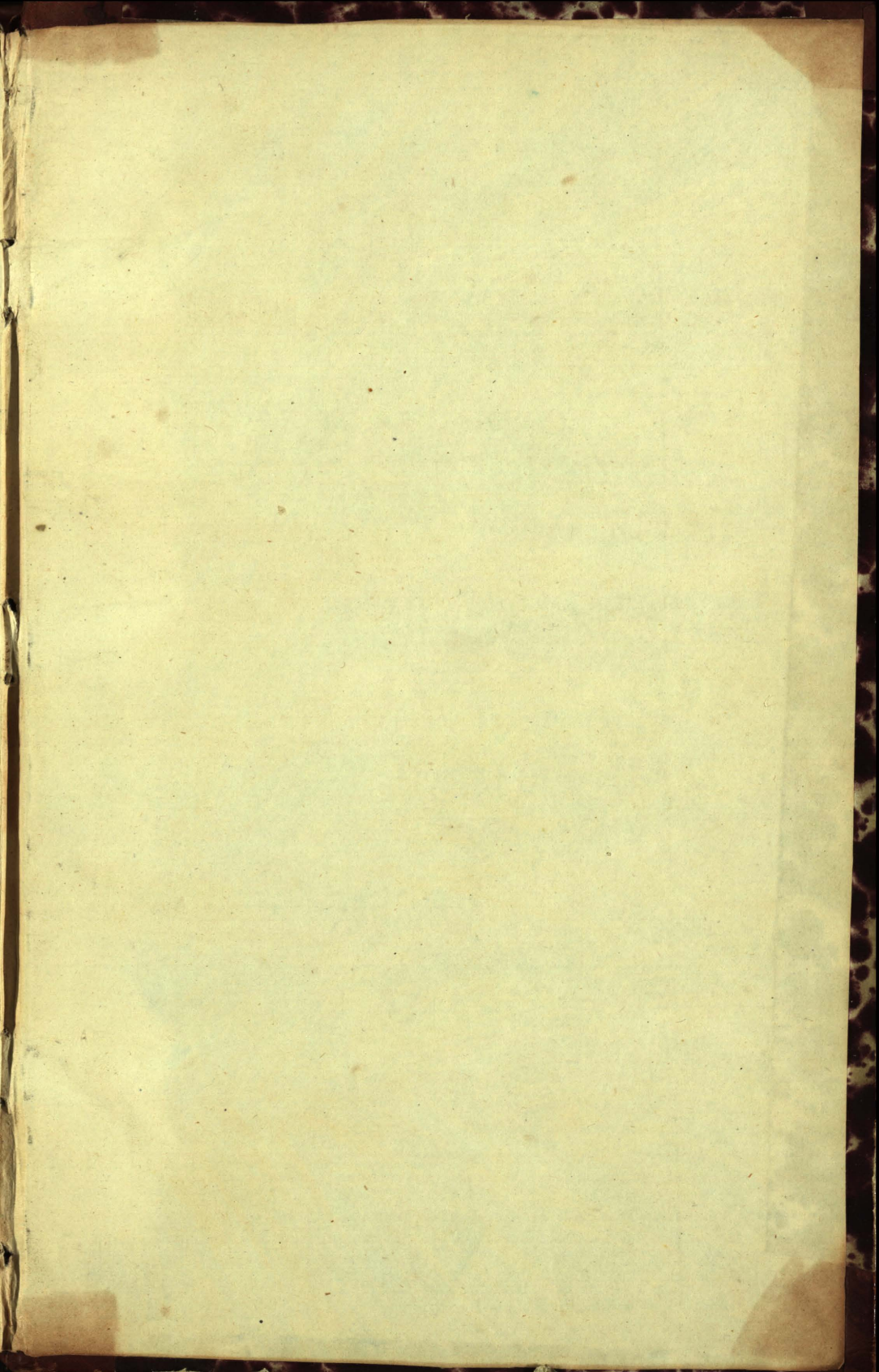
A

S

H

F

Cim.
99
13

Vitae
vet. Patrum

Sulp. Severus
S. Augustinus

Cim.23